

คำนำ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental scanning) เจือจางที่เปลี่ยนแปลงไปในมิติต่างๆ และสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ รวมทั้งแนวโน้มหรือทิศทางการพัฒนาการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษาในอนาคต ที่คาดว่าจะส่งผลต่อทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ การดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ และกรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) จัดทำขึ้นเพื่อให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีกรอบแนวทางที่แสดงถึงยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์หน่วยงาน รวมถึงกลยุทธ์วิธีการเพื่อการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และใช้เป็นคู่มือและแนวทางการกำกับการดำเนินงานของผู้บริหารและทุกภาคส่วนในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รวมทั้งเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของสำนักงานอธิการบดี/คณะ/วิทยาลัย ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จะขับเคลื่อนแผนฯ ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดในระยะเวลา ๕ ปี และมีตัวชี้วัดเพื่อกำกับติดตาม และประเมินผลความสำเร็จในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) นี้ จะนำพาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไปสู่การพัฒนาการดำเนินงานที่ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

(นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑ บทนำ	๑
บทที่ ๒ บริบทและการวิเคราะห์สถานการณ์	๕
ส่วนที่ ๑ บริบทที่เกี่ยวข้อง	๕
๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราชไทย ๒๕๖๐	๕
๒. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	๖
๓. แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน	๑๒
๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	๑๖
๕. กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)	๑๘
๖. นโยบายรัฐบาล	๒๐
๗. นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐	๓๙
๘. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	๔๑
๙. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒	๔๑
๑๐. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙	๔๑
๑๑. มาตรฐานการศึกษาของชาติ	๔๖
๑๒. กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ : National Qualifications Framework (Thailand NQF).....	๕๒
๑๓. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd)	๕๔
๑๔. ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills)	๖๓
๑๕. แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ ๒๐ ปี	๖๗
๑๖. นโยบายของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๗๒
๑๗. นโยบายในการบริหารสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ของอธิการบดี (นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์).....	๗๓
ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานการณ์ (Swot Analysis)	๗๔
➤ ตารางแสดงการให้คะแนนสถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๗๖
➤ สถานการณ์หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์	๘๐
➤ การวิเคราะห์ TOWS Matrix สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๘๐
➤ สรุปการวิเคราะห์สู่แนวทางการจัดทำกลยุทธ์	๘๕
บทที่ ๓ แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)	๘๗
➤ วิสัยทัศน์	๘๗
➤ พันธกิจ	๘๗
➤ เป้าหมาย	๘๗
➤ วัตถุประสงค์	๘๗
➤ เอกลักษณ์	๘๘
➤ อัตลักษณ์	๘๘
➤ ค่านิยมหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.....	๘๘

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
➤ ยุทธศาสตร์ (Strategies)	๘๘
➤ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map).....	๙๐
➤ ความเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ กับ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบทิศทางพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี	๙๑
➤ รายละเอียดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)	๙๒
บทที่ ๔ แผนพัฒนาบุคลากร	๑๒๔
ส่วนที่ ๑ แผนกลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๑๒๔
ส่วนที่ ๒ การทบทวนภารกิจและกำลังคนที่ต้องการในอนาคต	๑๒๙
ส่วนที่ ๓ มาตรการบริหารและเตรียมอัตรากำลัง	๑๓๑
บทที่ ๕ บทสรุป	๑๓๔
➤ เงื่อนไขความสำเร็จ	๑๓๔
➤ เป้าหมายแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)	๑๓๕
บรรณานุกรม	๑๓๗
ภาคผนวก	๑๓๙
ภาคผนวก ก แผนการรับนักเรียน นักศึกษา	๑๔๒
ภาคผนวก ข - แนวทางการจัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๑๔๔
- การ Deploy policyสู่การปฏิบัติ	๑๔๕
ภาคผนวก ค คู่มือการดำเนินการตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)	๑๔๘
ภาคผนวก ง คำสั่งคณะกรรมการกฤษฎีกากระทรวงการพัฒนาศักยภาพสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๑๙๔
คณะผู้จัดทำและคณะทำงาน	๑๙๖

บทที่ ๑ บทนำ

“ข้าพเจ้าได้เคยพูดในที่ประชุมนี้มาหลายครั้ง เกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานศิลปะ ว่า ต้องประกอบขึ้นจากความรู้ ความเข้าใจในศิลปะอย่างถ่องแท้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติและความรักในสิ่งที่ทำแต่เชื่อว่าหลายๆ คนคงจะนึกถึงคุณสมบัติอีกอย่างหนึ่ง คือ ความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งน่าจะเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้เราสามารถ สร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ได้ แท้จริงความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความรักในงานเป็นอย่างมาก เพราะการที่บุคคลจะเกิดความคิดสร้างสรรค์ในเรื่องใดๆ ขึ้นมาได้ นั้น ย่อมต้องมีความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวางหนักแน่นในเรื่องนั้นๆ เสียก่อน ยิ่งถ้าหากเพียรฝึกหัดปฏิบัติจนชำนาญ และมีใจรักในสิ่งที่ทำด้วยแล้วก็ยิ่งจะเป็นปัจจัยส่งเสริมให้ความคิดสร้างสรรค์เกิดได้ง่ายขึ้นรวดเร็วขึ้นจนเป็นปรกตินิสัย ด้วยเหตุนี้ความคิดสร้างสรรค์จึงมิได้เป็นสิ่งที่เกิด มีขึ้นเอง เฉพาะกับคนบางคนเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถมีได้ ด้วยการสร้างสมความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความรักความพอใจในงานที่ทำ จึงขอให้บัณฑิตทุกคนพิจารณาเรื่องความคิดสร้างสรรค์ ให้เข้าใจแท้จริงแล้วตั้งใจพยายามพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะสร้างสรรค์งานศิลปะอันงดงามและทรงคุณค่า เพื่อสืบสานจรรโลงความเจริญรุ่งเรืองของชาติสืบไป”

พระราชดำรัสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๐

จากพระราชดำรัส สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ได้ัญญาเชิญมาข้างต้นนี้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้น้อมนำมาเป็นทิศทางและสาระสำคัญในการมุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนทุกระดับให้ประสบความสำเร็จเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคมและมีบทบาทเป็นผู้สืบสานจรรโลงความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรมของชาติสืบไป โดยคำนึงถึงบทบาทของสถาบันในฐานะที่เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม มีหน้าที่จัดการศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทำนุบำรุง เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติและศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น ดังนั้นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้เห็นความสำคัญกับคุณภาพและการพัฒนามาตรฐานการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับมาอย่างต่อเนื่อง จึงกำหนดวิสัยทัศน์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้

“เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ”

วิสัยทัศน์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) การพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในช่วงปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ มุ่งเน้นการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งในด้านการจัดการศึกษา ด้านการสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์นวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการอนุรักษ์ พัฒนา สืบสานและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและด้านการบริหารจัดการ เพื่อนำพาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นองค์กรชั้นนำในการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์

ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ของชาติ สร้างบัณฑิตคุณภาพ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จะต้องเป็นที่ยอมรับจากนานาชาติ โดยการเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมร่วมกันตามพันธกิจที่วางไว้ และสร้างความพร้อมในการพัฒนาความเป็นศูนย์กลางให้เป็นที่ยอมรับในระดับประชาคมโลกต่อไปในอนาคต

ในการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ฉบับนี้ คำนึงถึงประเด็นความท้าทายในด้านต่างๆ ตลอดจนความคาดหวังที่สังคมมีต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แผนนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและแนวคิดการพัฒนาบัณฑิตในศตวรรษที่ ๒๑ ตลอดจนแผนนโยบายต่างๆ ที่สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดและได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม บุคลากรจากหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และนักศึกษาที่เป็นศิษย์เก่าของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในทุกระดับอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและเพื่อให้เป็นแผนพัฒนาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์อย่างแท้จริง

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ยังคงเร่งดำเนินการขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นำไปสู่เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุพันธกิจ ทั้ง ๖ ประการ คือ

๑. จัดการศึกษาระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ

๒. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม อย่างมีคุณค่าแก่สังคม

๓. ให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแก่สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

๔. อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่ประชาคมอาเซียนและนานาชาติ

๕. จัดการแสดงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ เพื่อเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ และส่งเสริมความเป็นไทยในระดับชาติและนานาชาติ

๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล

เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของพันธกิจทั้ง ๖ ประการดังกล่าว สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงได้กำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาบัณฑิตพัฒนศิลป์ไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมต่อยอดงานศิลป์ บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เพื่อให้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความเป็นรูปธรรม นำไปสู่การปฏิบัติได้ชัดเจน ภายใต้ ยุทธศาสตร์แต่ละยุทธศาสตร์ ได้กำหนดตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดระดับผลผลิตและค่าเป้าหมายที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องการบรรลุในแต่ละปี โดยทั้ง ๕ ยุทธศาสตร์ มีกลยุทธ์/มาตรการ ที่มุ่งขับเคลื่อนการบรรลุ

เป้าประสงค์ทั้งหมด ๑๗ กลยุทธ์ โดยมีตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์จำนวน ๙ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดระดับผลผลิตในแต่ละกลยุทธ์จำนวน ๒๙ ตัวชี้วัด รวมทั้งสิ้น ๓๘ ตัวชี้วัด

เพื่อให้มั่นใจได้ว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความพร้อมในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ต่างๆ ไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง จึงได้กำหนดแนวทางการเก็บข้อมูลและการวัดผลค่าตัวชี้วัดของกลยุทธ์ เพื่อสามารถถ่ายทอดตัวชี้วัดสู่หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้อย่างมีระบบและสามารถกำกับติดตาม ประเมินผลและทบทวนปรับปรุงกลยุทธ์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ผลิตบุคลากรเฉพาะสาขาต่างๆ เพื่อรับใช้สังคมแบ่งเป็น ๓ ระดับ

๑. เป็นช่างฝีมือประณีตทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับผู้ปฏิบัติ
๒. เป็นครูระดับชำนาญที่สามารถถ่ายทอดศิลปะสาขาต่างๆ ได้
๓. เป็นผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะ เป็นศิลปินในศิลปะสาขาต่างๆ และมีฝีมือเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับระดับชาติ

ผลลัพธ์ต่อสังคมในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษา

๑. บำรุงรักษาและสืบทอดศิลปะวิทยาการทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
๒. ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เพื่อนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อวิถีชีวิตและสังคม

วิธีการดำเนินงาน

การจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๕ และสอดคล้องกับกรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การผลิตผลงานสร้างสรรค์ การบริการวิชาการ การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม และการบริหารจัดการ

ระบบการประสานงานความเชื่อมโยง

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะถึงระดับวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้

๑. กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม รับนโยบายจากกระทรวงวัฒนธรรมมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ตามยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และยุทธศาสตร์กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ๒๐ ปี

๒. กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.)

- **สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา** บุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นกรรมการร่วมทำนโยบายการศึกษา เช่น การศึกษาเพื่อพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต กรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่การปฏิบัติ ฯลฯ

- **สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)** สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานในการพัฒนาหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับขั้นพื้นฐาน

- **สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)** การประสานงานในการพัฒนาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษา

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ดำเนินการเพื่อศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะนโยบาย ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครและการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

- **ครูสภา** รับรองมาตรฐานของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา

๓. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีการประสานงานในเรื่องของการพัฒนาหลักสูตรหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เพื่อให้สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

๔. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สผ.)

เพื่อเป็นการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงต้องมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษา ซึ่งจัดการศึกษาทุกระดับและหน่วยงานสนับสนุนในสังกัดของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต้องประกอบด้วย

- การประเมินคุณภาพภายใน (ระดับอุดมศึกษา/ระดับอาชีวศึกษา/ระดับพื้นฐานวิชาชีพ)

- การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

- การพัฒนาคุณภาพการศึกษาระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อรับรองมาตรฐานและมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ

๕. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ประสานงานเกี่ยวกับ

- ขอคำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้ความช่วยเหลือหน่วยงาน อันจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการบริหารราชการแผ่นดินตามเจตนารมณ์ของการพัฒนาระบบราชการ

- รับการฝึกอบรมและสัมมนาผู้บริหารของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ เพื่อปรับกระบวนการให้รองรับต่อการพัฒนาระบบราชการ

๖. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิต่างกล่าว

ทั้งนี้ ในการดำเนินงานกำหนดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นั้น ได้มีการทบทวนบริบทต่างๆ และมีการวิเคราะห์สถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีรายละเอียดในบทที่ ๒ ต่อไป

บทที่ ๒

บริบทและการวิเคราะห์สถานการณ์ (Context & SWOT Analysis)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) ได้มีการศึกษา ทบทวน และวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายในระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รวมทั้งการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นสภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งได้นำเสนอไว้ในบทนี้แบ่งเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ บริบทที่เกี่ยวข้อง

บริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) นโยบายรัฐบาล นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) มาตรฐานการศึกษาของชาติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ : NQF (National Qualification Framework) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HED) ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills) แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ระยะ ๒๐ ปี นโยบายของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และนโยบายในการบริหารสถาบันของอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยสรุปสาระสำคัญของบริบทดังกล่าว ดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีประเด็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการจัด "การศึกษา" ในหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๔ ความว่า “รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา ๑๒ ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ การดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ด้วย การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติมีความเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ”

นอกจากนี้ ในประเด็นด้านศิลปะและวัฒนธรรม ในมาตรา ๕๗ ได้ระบุไว้ว่า รัฐต้อง

๑) อนุรักษ์ ฟื้นฟูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติและจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

๒) อนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษาฟื้นฟูบริหารจัดการและใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวด้วยตามที่กฎหมายบัญญัติ

๒. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

รัฐบาลและคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชน จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความยุติธรรมของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ทั้งนี้ การดำเนินงานของสถาบันฯ ไม่มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รายละเอียดดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายสำคัญที่เป็นรูปธรรมชัดเจน คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดจนถึงการปลูกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับ การพัฒนาระบบงานด้านการข่าวให้มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงอย่างเป็นระบบ การพัฒนาปรับปรุงกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง และกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงให้มีเอกภาพ มีประสิทธิภาพ และมีการบูรณาการการดำเนินงานอย่างแท้จริง โดยปัญหาความมั่นคงเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไข ประกอบด้วย ปัญหาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ และปัญหาการทุจริตในระบบราชการ กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่

๑) การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ เพื่อให้คนในชาติมีจิตสำนึก รักและหวงแหน มุ่งจงรักภักดี พร้อมธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวและศูนย์รวมจิตใจหนึ่งเดียวกันของคนทั้งชาติ โดยปลูกฝังและสร้าง ความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ รณรงค์เสริมสร้างความรักและภาคภูมิใจใน ความเป็นคนไทยและชาติไทย ผ่านทางกลไกต่างๆ รวมถึงการศึกษาประวัติศาสตร์ในเชิงสร้างสรรค์ น้อมนำและเผยแพร่ศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนถึงแนวทางพระราชดำริต่างๆ ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้อย่างกว้างขวาง จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและพระราชกรณียกิจอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนส่งเสริมให้ยึดถือหลักการคำสอนซึ่งเป็นแก่นแท้หรือคำสอนที่ถูกต้องของศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต อุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน

๒) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ เพื่อให้ประเทศชาติมีกลไกเฉพาะเจาะจงที่มีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไข ต้นเหตุที่เป็นรากเหง้าของปัญหาภายในประเทศทั้งปวงให้หมดไป มีการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง และทำให้เกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม โดยพัฒนาปรับปรุงกลไกและหน่วยงานด้านความมั่นคงที่มีอยู่เดิม

๓) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร ภาครัฐ และที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบ สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาาร่วมกันได้

๒.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน กำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ในทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการและการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่

๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ความคิดสร้างสรรค์ และทุนทางวัฒนธรรม พร้อมทั้งการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว การทำการตลาด และการบริหารจัดการสถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต และวัฒนธรรม เพื่อให้การท่องเที่ยวไทยมีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ มีการคุ้มครองและปกป้องด้านทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อการป้องกันการลอกเลียนแบบ ซึ่งรวมถึงการผลักดันให้เมืองประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศิลปะ ได้รับการขึ้นทะเบียนด้านการอนุรักษ์ และส่งเสริมให้ก้าวสู่เมืองที่ได้รับการยอมรับในเวทีสากล อันนำไปสู่การสร้างภาพลักษณ์ และการจัดทำแผนพัฒนาเมืองและแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายในการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศอย่างเป็นระบบ โดยจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่ง “คนไทยในอนาคตจะต้องมีความพร้อมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง” กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่

๑) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการ เรียนการสอนในสถานศึกษา โดยให้สถานศึกษาสอดแทรกการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะเข้าไปในทุกสาระวิชา และในทุกกิจกรรม รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมถึงการรักษาขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงาม

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถ การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่างๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะด้าน ภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ รวมถึงการวางพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อการวางแผนชีวิตและวางแผนทางการเงิน

ที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยและนำไปปฏิบัติได้ ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

๓) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดย ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะ ทางศิลปะ และความรู้ด้านคณิตศาสตร์และระบบคิดของเหตุผลและการหาความสัมพันธ์ การพัฒนาระบบการ เรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับ การเรียนรู้ของตนได้ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการ สร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

๔) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครู สอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธี เรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้าง ความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการ เรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิต และพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัดสรร ผู้มี ความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้ง เงินเดือน เส้นทางสายอาชีพการสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครูรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และวัดผลงาน จากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

๕) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท จัดให้มีมาตรฐาน ขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการการศึกษาเพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และให้เอื้อต่อ การเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทัวถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับสถาบันการศึกษา ในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูปการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัด การศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกออกจากระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งมีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มากกว่าการวัดระดับความรู้ ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียน การสอน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่

๖) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรม บนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนากลไกต่างๆ อาทิ การพัฒนาการศึกษาออนไลน์ แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล การมีระบบเทียบโอนประสบการณ์ ระบบธนาคาร หน่วยกิต มาตรการจูงใจให้คนเข้าสู่การยกระดับทักษะ การให้สถานประกอบการเพิ่มผลิตภาพแรงงานผ่าน การพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องภายใต้กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ นอกจากนี้ต้องพัฒนาระบบ การเรียนรู้ในชุมชนให้เข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิต รวมถึงการเรียนรู้และทบทวนทักษะพื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น โดยระดม ทรัพยากรจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การพัฒนาทัศนคติและแรงบันดาลใจที่อยากเรียนรู้ การสร้างนิสัย ไม่เรียนรู้อะไร และให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวรวมทั้งนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอดหรือประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินชีวิตได้

๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ โดยเน้นการเสริมสร้างและ พัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขาระดับนานาชาติ ในการ ให้บริการทางการศึกษา วิชาการ และการพัฒนาสมรรถนะแรงงาน ควบคู่กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

ทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ เป็นศูนย์ฝึกอบรม และศูนย์ทดสอบสมรรถนะในระดับภูมิภาค

๘) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์กรความรู้ การใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับคุณค่าของครูไปพร้อมกัน การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่ประชาชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรและใช้ประโยชน์จากระบบการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๙) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่างๆ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม การสร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยกับศูนย์ความเป็นเลิศที่มีอยู่ในปัจจุบันในรูปแบบการร่วมมือ การมีกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มคนในหลายสาขาวิชา เพื่อรวมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นแนวหน้าให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ การสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่นๆ ทั่วโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้นักวิจัยความสามารถสูงของไทย รวมถึงการเปิดพื้นที่ในการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

๒.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายโดยเน้นการตอบ โจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของ ประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคการเกษตร และครัวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้างและพฤติกรรม และการกระจายศูนย์ความเจริญเพื่อให้เกิด การสร้างงานในพื้นที่ เพื่อพลิกฟื้นโครงสร้างทางสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และช่วยลดความเสี่ยง ต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรอบ แนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่

๑) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มี รายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดยด้านการศึกษานเน้นการสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพที่เป็น มาตรฐานเสมอภาค โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารและยากจนและกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ การจัดทำมีมาตรการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การสนับสนุนกลไกความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ เพื่อ พัฒนาการศึกษาระดับจังหวัด การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้และ นวัตกรรมของคนทุกกลุ่ม รวมถึงระบบการติดตามสนับสนุนและประเมินผลเพื่อสร้างหลักประกันสิทธิการได้รับ การศึกษาที่มีคุณภาพของประชาชน

๒) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ภายใต้บริบทของสังคมที่มีความ หลากหลายมากขึ้นทั้งทางชาติพันธุ์ ศาสนา และวิถีชีวิตทางวัฒนธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ส่งเสริมความตระหนัก ในสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ความสำคัญ กับองค์ความรู้และภูมิปัญญาของกลุ่มชน สร้างความภูมิใจในรากเหง้าของคนในท้องถิ่น สร้างความเข้าใจและ จุดร่วมบนความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมบทบาทของสถาบันการศึกษาในการช่วยยกระดับคุณค่าที่ หลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมให้เป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากได้ รวมถึง เชื่อมโยงการสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านบนรากฐานมรดกทางวัฒนธรรมที่มี ร่วมกันกับประเทศไทย

๒.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้น้อมนำ ศาสตร์ของพระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยยึดหลัก ๓ ประการ คือ “มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” มาเป็นหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติควบคู่กับการนำเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม

เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศ
อย่างบูรณาการ ยุทธศาสตร์นี้ไม่มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เน้นการ
ปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาด
ที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ และแยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ
ในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีขีดสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้
มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก
อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล
เข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกัน
และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว
และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้าง
จิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการ
ดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่

๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก
รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการบริหารจัดการที่
ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น
และงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่างๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมา
ประยุกต์ใช้ มีระบบการบริหารจัดการข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานและแหล่งข้อมูลต่างๆ นำไปสู่
การวิเคราะห์การจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการพัฒนานโยบายและการให้บริการภาครัฐ มีการนำเทคโนโลยี
ดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการสาธารณะตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ เพื่อให้สามารถติดต่อราชการได้
โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย และตรวจสอบได้

๓) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาใน
ทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐมีความสอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นกลไก
สำคัญในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในทุกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยึดโยงกับยุทธศาสตร์
ในทุกระดับ มีเป้าหมายร่วมกันทั้งในเชิงประเด็น เชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่ โดยอาศัยข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งมี
ระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การกำหนด
ประเด็นการพัฒนา การจัดทำนโยบาย และการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

๔) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ มีการ
ติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้ง
ระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตาม
ยุทธศาสตร์ชาติ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับประเด็นการพัฒนา ระดับหน่วยงาน และระดับพื้นที่ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มี
ส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการ
บรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ รวมทั้งการตรวจสอบโดยองค์กรอิสระต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมการ
ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง
มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติ โดยภาครัฐมีกำลังคน
ที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการ
ปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถ

บุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ๆ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

๖) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น คุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่างๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว รวมทั้งทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน

๗) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐและวางมาตรการที่เหมาะสมกับเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพให้มีสมรรถนะใหม่ๆ ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานและสร้างค่านิยมในการปฏิบัติงานเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาวะผู้นำในทุกระดับให้มีขีดสมรรถนะสูง มีความรับผิดชอบ และมีความเป็นมืออาชีพ เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจนำการเปลี่ยนแปลงพัฒนา นโยบายและยุทธศาสตร์เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม โดยมีการสร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบเพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว

๘) ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต ภาครัฐมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกระดับ โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ พร้อมทั้งส่งเสริม สนับสนุน ให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน ประชาชน และภาคีต่างๆ มีส่วนร่วมในการสอดส่อง เฝ้าระวัง ให้ข้อมูลแจ้งเบาะแสการทุจริต และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และภาคส่วนอื่นๆ โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

๙) ประชาชนและภาคีต่างๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบรัฐ ต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเข้มงวด รวมทั้งส่งเสริม และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยเฉพาะการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแสการทุจริตโดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ พร้อมทั้ง มีระบบการรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพ

๑๐) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต กำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐต้องยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลีกเลี่ยงการขัดกันระหว่างประโยชน์บุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

๑๑) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้ จัดการกับผู้กระทำผิดทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกระดับอย่างตรงไปตรงมา เป็นธรรม และตรวจสอบได้ พร้อมทั้งให้การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมปราศจากการแทรกแซงของนักการเมืองและผู้มีอิทธิพล ตลอดจนวางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ต้องกำหนดให้มีการลงโทษผู้กระทำผิดกรณีทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและรวดเร็ว

๑๒) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ จัดให้มีกลไกการประสานงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบโดยการพัฒนาระบบงานและโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการดำเนินงานแบบบูรณาการและมุ่งผลสัมฤทธิ์

๓. แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน

คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ ได้ดำเนินการจัดทำร่างแผนการปฏิรูปประเทศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และได้เสนอคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติพิจารณาความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติประกอบกับคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบร่างแผนการปฏิรูปประเทศตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติและคณะกรรมการปฏิรูป ประเทศเสนอ และสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑ รับทราบแผนการปฏิรูป ประเทศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การประกาศแผนการปฏิรูปประเทศ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๑

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนการปฏิรูปประเทศ ๗ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๒ ด้านบริหารราชการแผ่นดิน ด้านที่ ๕ ด้านเศรษฐกิจ ด้านที่ ๗ ด้านสาธารณสุข ด้านที่ ๘ ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยี สารสนเทศ ด้านที่ ๙ ด้านสังคม ด้านที่ ๑๐ ด้านพลังงาน และด้านที่ ๑๑ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ ทั้งนี้ การดำเนินงานของสถาบันฯ ไม่มีความเชื่อมโยงกับแผนปฏิรูปประเทศ ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๑ ด้านการเมือง ด้านที่ ๓ ด้านกฎหมาย ด้านที่ ๔ ด้านกระบวนการยุติธรรม และด้านที่ ๖ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม รายละเอียดดังนี้

๓.๑ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการเมือง มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อให้ระบอบการเมืองการปกครอง ของไทยมีความเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างแท้จริง มีความมั่นคง และ ยั่งยืนตลอดไป ๒) เพื่อให้เกิดความสามัคคีปรองดองในสังคมไทย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไม่มีกรอบแนวทางการ ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์นี้

๓.๒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านบริหารราชการแผ่นดิน มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อสร้างภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชน สามารถตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของประชาชนที่หลากหลายได้อย่างมี ประสิทธิภาพ (Customized Public Service) ๒) เพื่อพัฒนาโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐให้ทันสมัย กะทัดรัด ปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง (Agile Structure) และระบบงานภาครัฐมีผลสัมฤทธิ์สูง (High Performance Public Service) ๓) เพื่อพัฒนากำลังคนภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง ปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพ และยึดมั่นในคุณธรรม พร้อม นำการพัฒนาประเทศ (Highly Competent Public Officials) ๔) เพื่อพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคลให้ สามารถดึงดูด รักษา จูงใจผู้มีความรู้ ความสามารถสูง และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ๕) เพื่อสร้างค่านิยมและ วัฒนธรรมความซื่อสัตย์สุจริตบนหลักธรรมาภิบาล กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ ๑) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ บริการภาครัฐ สะดวก รวดเร็ว และตอบโจทย์ชีวิตประชาชน (ตัวชี้วัด : ระดับความพึงพอใจในการรับบริการผ่านช่องทาง การให้ข้อมูล/คำปรึกษาแบบเบ็ดเสร็จ) ๒) ประเด็นการ ปฏิรูปที่ ๒ ระบบข้อมูลภาครัฐมีมาตรฐาน ทันสมัย และเชื่อมโยงกันก้าวสู่รัฐบาลดิจิทัล (ตัวชี้วัด : ๑. จำนวนระบบ ดิจิทัลสำคัญที่อยู่บนโครงสร้างพื้นฐานรัฐบาลดิจิทัล ๒. จำนวนระบบดิจิทัลที่นำมาใช้ในการกิจเฉพาะของหน่วยงาน) ๓) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ โครงสร้างภาครัฐกะทัดรัด ปรับตัวได้เร็วและระบบงานมีผลสัมฤทธิ์สูง (ตัวชี้วัด : ๑. ความสำเร็จของการปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการงบประมาณ กระบวนการบริหารการจัดทำคำขอ และการ อนุมัติงบประมาณ ๒. ความสำเร็จของการสร้างกลไกและมาตรการสำหรับการตรวจสอบการเงินและการคลัง ภาครัฐ) ๔) ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ กำลังคนภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมและมีสมรรถนะสูงพร้อมขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ชาติ (ตัวชี้วัด : ๑. สัดส่วนของการจ้างงานรูปแบบอื่นที่ไม่มีผลผูกพันต่อภาระงบประมาณด้านบุคคล

ในระยะยาวเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับจำนวนข้าราชการประจำ ๒. มีกลไกระดับชาติในการบูรณาการนโยบายกำลังคน และค่าตอบแทนภาครัฐให้ครอบคลุมบุคลากรภาครัฐทุกประเภทอย่างมีประสิทธิภาพ ๓. ร้อยละของบุคลากรภาครัฐ (ทุกระดับและสายอาชีพ) มีความรู้ความสามารถ ทักษะสมรรถนะ อุดมการณ์ ทศนคติและค่านิยมในการปฏิบัติงานในบริบทใหม่ของประเทศไทย ๔.๐ ๓. ร้อยละของบุคลากรภาครัฐ (ผู้บริหาร/บังคับบัญชาทุกระดับ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ) มีทักษะด้านดิจิทัลตามมาตรฐานที่กำหนดและสอดคล้องกับความจำเป็นในการปฏิบัติงาน ๔. มีองค์กร/กลไกในการบริหารจัดการเพื่อปรับเปลี่ยนความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะของบุคลากรภาครัฐให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป อาทิ กำลังคนสูงอายุ และผู้มีผลงานไม่เป็นไปตามความคาดหวัง ๕. มีระบบในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลกำลังคนภาครัฐเพื่อให้การใช้กำลังคนมีความคุ้มค่า

๓.๓ แผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อให้กฎหมายที่ตราขึ้นเป็นกฎหมายที่ดี มีการตรากฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ๒) เพื่อให้มีการทบทวนหรือยกเลิกกฎหมายที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพและการดำเนินธุรกิจของประชาชน ๓) เพื่อให้มีกลไกทางกฎหมายในการสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำ ๔) เพื่อให้มีกลไกทางกฎหมายในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ ๕) เพื่อให้มีการพัฒนากระบวนการตรากฎหมายให้เป็นอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ๖) เพื่อให้มีกลไกช่วยเหลือประชาชนในการจัดทำและเสนอร่างกฎหมาย และมีกลไกช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ๗) เพื่อให้มีการจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลกฎหมายภาครัฐเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงกฎหมายได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้โดยง่าย ๘) เพื่อให้มีการพัฒนาการเรียนการสอนและการศึกษาอบรมวิชากฎหมาย เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายเป็นผู้มีความรอบรู้ มีคุณธรรม และจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ ๙) เพื่อให้มีการใช้เทคโนโลยีในการติดต่อราชการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย ๑๐) เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไม่มีกรอบแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์นี้

๓.๔ แผนการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อให้การอำนวยความสะดวกยุติธรรมเป็นไปอย่างรวดเร็ว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ๒) เพื่อให้ทุกกลุ่มบุคคลมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมโดยเสมอภาค และได้รับหลักประกันการคุ้มครองสิทธิที่มีมาตรฐานตามหลักสิทธิมนุษยชน ๓) เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับการบังคับการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยเสมอภาค ไม่ถูกเลือกปฏิบัติ และได้รับการดำเนินการตามมาตรการอื่นแทนการถูกควบคุมตัว จำคุก กักขัง ๔) เพื่อให้สังคมมีความปลอดภัยและเป็นธรรม โดยจำเลยได้รับการกำหนดโทษที่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของการกระทำผิด และมีการกระทำผิดซ้ำลดลง ๕) เพื่อให้ระบบสอบสวนคดีอาญามีการตรวจสอบและถ่วงดุลระหว่างพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการอย่างเหมาะสมเป็นที่เชื่อมั่นของประชาชน ไม่มีคดีขาดอายุความ และปราศจากการถูกแทรกแซง ๖) เพื่อให้ระบบนิติวิทยาศาสตร์มีมาตรฐานระดับสากล เป็นที่น่าเชื่อถือและผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์มีความเป็นอิสระ ๗) เพื่อให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งอำนวยความสะดวกและรวดเร็ว โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ๘) เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไม่มีกรอบแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์นี้

๓.๕ แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์ ๑) ยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ๒) กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม ๓) ปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลัก PDCA และที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อน ประเด็นการปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ ๑. การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ ๑) ประเด็นปฏิรูปที่ ๘ อุตสาหกรรมการศึกษา (ตัวชี้วัด : ๑. ผลผลิตเป็นมูลค่าเพิ่มต่อแรงงานในอุตสาหกรรมการศึกษา ๒. จำนวนบุคลากรใน

อุตสาหกรรมการศึกษา ๓. มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมการศึกษา) ๒) ประเด็นปฏิรูปที่ ๑๐ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ – อาชีวศึกษา (สนับสนุน) (ตัวชี้วัด : จำนวนหลักสูตรการฝึกอบรมอาชีวศึกษาในแต่ละอุตสาหกรรม) ๓) ประเด็นปฏิรูปที่ ๑๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ –อุดมศึกษา (สนับสนุน) (ตัวชี้วัด : ๑. จำนวนหลักสูตรการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในแต่ละอุตสาหกรรม ๒. ร้อยละของหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้รับการรับรองจากหลักสูตรระดับอุดมศึกษาทั้งหมดในแต่ละอุตสาหกรรม) ๒. การปฏิรูปด้านความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม หัวข้อย่อย ๒.๑ การยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตในระดับบุคคล ประเด็นการปฏิรูปที่ ๘ การสร้างแรงงานคุณภาพ (Super Worker) และเชื่อมโยงแรงงานสู่ตลาดอย่างครบวงจร (ตัวชี้วัด : ๑. มีหลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่สร้างแรงงานตรงตามความต้องการของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย)

๓.๖ แผนการปฏิรูปประเทศด้านสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์ ๑) ทรัพยากรธรรมชาติ ได้รับการรักษา และฟื้นฟูให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน เป็นฐานการพัฒนาประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ๒) สิ่งแวดล้อมได้รับการดูแล รักษา อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อลดมลพิษ และผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ ๓) เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ลดความขัดแย้งของการพัฒนา ที่ใช้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ บรรเทาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ๔) มีระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามแนวทางประชารัฐ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรม สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก โดยยึดถือผลประโยชน์ของประเทศ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไม่มีกรอบแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์นี้

๓.๗ แผนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อให้มีระบบบริการปฐมภูมิที่มีความครอบคลุม ตอบสนองความจำเป็น รวมถึงการปรับระบบหลักประกันสุขภาพให้มีความยั่งยืน พอเพียง มีประสิทธิภาพ และสร้างความเป็นธรรม ประชาชนมีความรอบรู้ด้านสุขภาพเพียงพอที่จะดูแลตนเองจากความเสี่ยงต่อการเกิดโรคที่ป้องกันได้ ๒) เพื่อให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสุขภาพที่เหมาะสม ในการบริหารจัดการระบบสุขภาพและสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ครอบคลุม ปลอดภัย สำหรับประชาชนในทุกพื้นที่ทุกระดับ ๓) เพื่อให้ระบบสุขภาพไทยมีเอกภาค มีการบูรณาการงานด้านสุขภาพของทุกหน่วยงาน มีการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการตัดสินใจ เพื่อบริหารระบบสุขภาพให้ประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด และสอดคล้องกับปัญหาสุขภาพในแต่ละพื้นที่ ภายใต้ทรัพยากรอันจำกัด กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๗ การสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค (ตัวชี้วัดอายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดี)

๓.๘ แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ แผนการดำเนินงานด้านนี้ไม่ระบุวัตถุประสงค์ แต่ระบุเป้าหมายรวม คือ ๑) “การมุ่งเน้นการสร้างดุลยภาพระหว่างเสรีภาพของการทำหน้าที่ของสื่อบนความรับผิดชอบกับการกำกับที่มีความชอบธรรม และการใช้พื้นที่ดิจิทัลเพื่อการสื่อสารอย่างมีจรรยาบรรณ ดำรงรักษาเสรีภาพของการแสดงออก การรับรู้ของประชาชน ด้วยความเชื่อว่าเสรีภาพของการสื่อสารคือเสรีภาพของประชาชนตามแนวทางของประชาธิปไตย” ๒) สื่อเป็นโรงเรียนของสังคม ในการให้ความรู้แก่ประชาชน ปลุกฝังวัฒนธรรมของชาติ และปลุกฝังทัศนคติที่ดี กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ การปฏิรูปการรู้เท่าทันสื่อของประชาชน (ตัวชี้วัด : หลักสูตรด้านสื่อศึกษาได้รับการบรรจุในการศึกษาภาคบังคับ (ระดับมัธยมศึกษา) และระดับอุดมศึกษา ภายในปี ๒๕๖๒)

๓.๙ แผนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม มีวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปสู่สังคมคุณภาพ โดยการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ผ่านการออม สวัสดิการ และการลงทุนเพื่อสังคม การสร้างโอกาสที่เป็นธรรมโดยไม่แบ่งแยก โดยการให้โอกาสแก่คนทุกกลุ่มตามศักยภาพที่มีและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับคนทุกกลุ่ม การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดยการพัฒนาความรู้และปัญญาในการแก้ปัญหาและใช้ศักยภาพในพื้นที่แก่คนและ

องค์กรฐานราก (ชุมชน/องค์กรในท้องถิ่น) และการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม ผ่านการเสริมสร้างพลังแห่งการช่วยเหลืออย่างสร้างสรรค์ของคนในสังคมเพื่อนำไปสู่การสร้างสังคมคุณภาพในที่สุด กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ การมีส่วนร่วม การเรียนรู้ การรับรู้ และการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคม โดยได้ให้ความสำคัญกับการสร้างพลังจิตอาสาเพื่อสร้างจิตสำนึกส่วนรวมของประชาชนผ่านการดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม การสร้างพลังแผ่นดินเพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างเอกภาพแก่กลุ่มอาสาสมัครรูปแบบต่างๆ การสร้างพลังสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมของคนทุกวัยผ่านการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ และ การสร้างพลังภูมิคุ้มกัน เพื่อให้เกิดการใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ และประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม (ตัวชี้วัด : ๑) พื้นที่การเรียนรู้ในชุมชนได้รับการพัฒนาให้มีชีวิต และกระจายตัวอยู่ในทั่วภูมิภาคของประเทศไทย ๒) ประชาชนมีความรู้ในการบริโภคสื่ออย่างสร้างสรรค์ และสื่อออนไลน์ได้รับการเฝ้าระวังให้มีเนื้อหาสาระที่ปลอดภัยมากขึ้น

๓.๑๐ แผนการปฏิรูปประเทศด้านพลังงาน แผนการดำเนินงานด้านนี้ไม่ระบุวัตถุประสงค์ แต่ระบุผลที่พึงประสงค์ไว้ ดังนี้ ๑) กิจกรรมพลังงานมีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมมากขึ้น ภายใต้กลไกตลาดที่เหมาะสม ๒) พลังงานของประเทศไทยมีความมั่นคง ปริมาณเพียงพอ ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงได้ และได้รับการบริการที่มีคุณภาพ ในระดับราคาที่ เป็นธรรม ๓) หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนมีการใช้พลังงานอย่างรับผิดชอบ ประหยัด คุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔) มีกลไกการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระดับชุมชนเพื่อพัฒนาพลังงานทางเลือกที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับประเทศไทย เพื่อช่วยลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิต ๕) มีกลไกเพื่อยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการพลังงาน และเกิดการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และกิจการพลังงานของรัฐให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ๖) มีข้อมูลและรายงานสารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์และสื่อสารด้านพลังงานเพียงพอที่จะสนับสนุนการวางแผนและเตรียมความพร้อมระบบโครงสร้างพื้นฐาน และเพื่อสนับสนุนการเติบโตของพลังงานทางเลือก รวมทั้งเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่องกับประชาชน กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๓ การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าในกลุ่มอุตสาหกรรม (ตัวชี้วัดสามารถประหยัดพลังงานได้ไม่น้อยกว่า ๒๖๐ Ktoe เมื่อจบโครงการ (ปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕))

๓.๑๑ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีวัตถุประสงค์ ๑) ให้มีการส่งเสริมสนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบ รวมทั้งให้ มีกฎหมายในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและชี้เบาะแสเมื่อพบเห็น การกระทำความผิดโดยมีมาตรการสนับสนุนและการคุ้มครองผู้ชี้เบาะแสด้วย ๒) ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตของบุคลากร ใช้ดุลยพินิจโดยสุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ต้ออย่างแท้จริง ๓) ให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ และสนับสนุนแนวร่วมปฏิบัติของ ภาคเอกชนในการต่อต้านการทุจริตเพื่อขจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ ๔) ยกกระตบการบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของ รัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด ๕) ปรับปรุง ประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทุกชั้นตอน (ไต่สวน ชี้มูล ฟ้องศาล พิพากษา) ทั้งแฝง และอาญาให้รวดเร็ว รุนแรง เด็ดขาด เป็นธรรม เสมอภาค โดยเฉพาะมีการจัดทำและบูรณาการฐานข้อมูลคดี ทุจริต ตลอดจนเร่งรัดการติดตามนำทรัพย์สินที่เกิดจากการกระทำผิดทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ตกเป็นของ แผ่นดิน และในกรณีที่ยังไม่มีกฎหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ก็ให้เร่งบัญญัติเพิ่มเติม ๖) ให้มีกลไกที่เหมาะสม ในการประสานงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการขับเคลื่อน

นโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อให้ประเทศไทยปลอดทุจริต กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ ๑) ประเด็นด้านการป้องกัน (๑) โดยมีเป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์ ให้มีมาตรการควบคุม กำกับ ติดตาม การบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง (Integrity) สุจริตของบุคลากร ใช้ดุลยพินิจโดยสุจริตภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ได้อย่างแท้จริง (ตัวชี้วัด: หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานมีผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน (Integrity and Transparency Assessment: ITA) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ทั้ง ๕ มิติ ๒) ประเด็นด้านการปราบปราม (๑) โดยมีเป้าหมายหรือผลอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์ ยกกระดานบังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง หรือมาตรการทางกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบหรือกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเคร่งครัด (ตัวชี้วัด: มีการบังคับใช้การดำเนินการทางจริยธรรมและวินัยที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิผลกับเจ้าพนักงานของรัฐทุกคน)

๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ได้คนไทยที่มีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองต้นรู้มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง มีความเป็นไทย ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ยุทธศาสตร์ ๘ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม และ ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา ทั้งนี้ การดำเนินงานของสถาบันฯ ไม่มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ และ ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ รายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม ๒) เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกในศตวรรษที่ ๒๑ ๓) เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีความสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต ๔) เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เป้าหมายที่ ๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น เป้าหมายที่ ๓ คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและมีความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง เป้าหมายที่ ๔ คนไทยมีความสุขที่ดีขึ้น และเป้าหมายที่ ๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา ชุมชน สื่อมวลชนและภาคเอกชน โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาได้แก่ ๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า ๓) ยกกระดานคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ ๕) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด ๒) เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง ๓) เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไม่มีกรอบแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์นี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อสร้างความเข้มแข็งของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนเป้าหมายการเพิ่มรายได้ต่อหัว ๒) เพื่อเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิมและสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่ ๓) เพื่อสนับสนุนการกระจายการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม และสนับสนุนเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔) เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งและรักษาวินัยทางการเมือง การคลังและพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่สนับสนุนการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไม่มีกรอบแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์นี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ๒) สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ ๓) บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น ๔) พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไม่มีกรอบแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์นี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ ๒) เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ ๓) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ ๔) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคงและนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๑ ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น และเป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศและนานาชาติในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาได้แก่ ๑) การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ ๒) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศ เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล ๒) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และโปร่งใสตรวจสอบได้ ๓) เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ ๔) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ประชาชน กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๓

เพิ่มคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้สูงขึ้น เป้าหมายที่ ๔ ลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาได้แก่ ๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า ๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ ๓) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและการค้า รวมทั้งมีกลไกกำกับ ดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสให้สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน ๒) เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน ๓) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรมและส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคง และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ ๔) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราการสูญเสียน้ำในระบบประปา และสร้างกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปาในภาพรวมของประเทศ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไม่มีกรอบแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์นี้

ยุทธศาสตร์ ๘ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม มีวัตถุประสงค์ดังนี้ ๑) เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้า ให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย ๒) เพื่อสร้างโอกาสเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ๓) เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และเพิ่มคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๔) เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๑ เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ เป้าหมายที่ ๒ เพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาได้แก่ ๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และสังคม โดย ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อาทิ เทคโนโลยีการศึกษา เทคโนโลยีเพื่อผู้พิการ โดยอาศัยการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันการวิจัย ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนหรือชุมชน ๒) พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม โดยเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM ด้วยการสร้างสิ่งจูงใจ สร้างแรงบันดาลใจ สนับสนุนทุนการศึกษา เพื่อเพิ่มจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา เร่งสร้างนักวิจัยมืออาชีพ พัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี เข้าใจตลาดและรูปแบบการทำธุรกิจ และการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งเข้าถึงและเข้าใจความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น ๒) เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม ๓) เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ๔) เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถใน

การแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไม่มีกรอบแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์นี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ทำให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย ๒) เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น ๓) เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทหน้าที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) กรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาได้แก่ ๑) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง ๒) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ โดยการปรับกลไกภายในประเทศให้สนับสนุนการดำเนินงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกด้านและทุกระดับอย่างมีบูรณาการบนพื้นฐานของการสร้างความเข้าใจร่วมกันของหน่วยงานไทยถึงเป้าหมายและการกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศ

๕. กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

วิสัยทัศน์ “วัฒนธรรมสร้างคนดี สร้างสังคมดี สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน”

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรมระยะ ๒๐ ปี จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ รายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างความตระหนักรู้ต่อสถาบันหลักของชาติ และพัฒนาโลกในการอนุรักษ์และ สืบทอดวัฒนธรรม มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ รวมทั้งกิจกรรมเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดำเนินงานตามพระราชดำริ และส่งเสริมการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ อนุรักษ์ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม โดยการบูรณะ ปฏิสังขรณ์ อนุรักษ์ พื้นฟู ขึ้นทะเบียน ปกป้องคุ้มครอง เผยแพร่ พัฒนาและสืบสานมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ส่งเสริมกิจกรรม ประเพณีหรือเทศกาลสำคัญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทศิลปิน เพื่อการสร้างงาน และสร้างรายได้ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการนำทุนและทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาต่อยอด เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาความสัมพันธ์ และส่งเสริมเกียรติภูมิและภาพลักษณ์ไทยในเวทีโลก มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เชื่อมโยงและพัฒนาความร่วมมือทางวัฒนธรรมกับสมาชิกอาเซียน และนานาชาติ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ผลิตสื่อเผยแพร่ และส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ วัฒนธรรมและนำความเป็นไทยสู่สากล โดยดำเนินงานทั้งเชิงรับและเชิงรุก ส่งเสริมบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยในเวทีอาเซียน และนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และความเป็นไทย มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เสริมสร้างค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ

ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และรัฐบาล เสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไป โดยใช้มิติทางวัฒนธรรม ส่งเสริม การรู้เท่าทันสื่อ การพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ตลอดจนเปิดพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก และเยาวชน ส่งเสริม การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยและประวัติศาสตร์ท้องถิ่น รมรงค์ส่งเสริมความเป็นไทยทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา วิจัย บริหารจัดการความรู้ และ สร้างนวัตกรรมด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม พัฒนาการบริการ การเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย ทันสมัยและน่าสนใจ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ทางศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรม ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางด้านศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรม รวมถึงการจัดการความรู้ และการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน การแก้ไขปัญหาและ พัฒนาสังคมในมิติวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนากลไกและยกระดับการบริหารจัดการงานวัฒนธรรม มีกรอบแนวทางสำคัญ ที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เสริมสร้างภาคีเครือข่ายทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนา ศักยภาพ และบูรณาการ การดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทางวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

๖. นโยบายรัฐบาล

จากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี โดยการนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ มีนโยบายในการบริหารประเทศ ๑๒ ด้าน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานที่มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาล จำนวน ๔ ด้าน ได้แก่ นโยบาย ด้านที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ นโยบายด้านที่ ๓ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรม นโยบายด้านที่ ๘ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และ นโยบายด้านที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรม

ทั้งนี้ การดำเนินงานของสถาบันฯ ไม่มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาล จำนวน ๘ ด้าน ได้แก่ นโยบายด้านที่ ๒ การสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ และความสงบสุขของประเทศ นโยบาย ด้านที่ ๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก นโยบายด้านที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการ แข่งขันของไทย นโยบายด้านที่ ๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค นโยบายด้านที่ ๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก นโยบายด้านที่ ๙ การพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทาง สังคม นโยบายด้านที่ ๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน และนโยบายด้านที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ รายละเอียดดังนี้

๖.๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

มีความสำคัญยิ่งต่อประเทศและประชาชนชาวไทยรัฐบาลถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์และปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพด้วยความจงรักภักดี ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายดำเนินการ ดังนี้

๖.๑.๑ สืบสาน รักษา ต่อยอด ศาสตร์พระราชาและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นหลักสำคัญในการบำบัดทุกข์และบำรุงสุขให้ประชาชน และพัฒนา ประเทศตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้หลักการทรงงาน การนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ และการพัฒนาประเทศ เพื่อประโยชน์ในวงกว้าง รวมทั้งเผยแพร่ศาสตร์พระราชาและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงไปสู่เวทีโลกเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๖.๑.๒ ต่อยอดการดำเนินการของหน่วยพระราชทานและประชาชนจิตอาสาพระราชทาน ตามแนวพระราชดำริ ให้เป็นแบบอย่างการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน แก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชน และพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชน โดยระดมพลังความรัก ความสามัคคี ทั้งของหน่วยงานในพระองค์ หน่วยงานราชการภาคเอกชน และชุมชน

๖.๑.๓ สร้างความตระหนักรู้ เผยแพร่ และปลูกฝังให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ตลอดจนพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ เพื่อก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างถูกต้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในบริบทของไทย

๖.๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ และความสงบสุขของประเทศ

๖.๒.๑ รักษาและป้องกันอธิปไตยและความมั่นคงภายในของประเทศทั้งทางบก ทางทะเล ทางอากาศ รวมทั้งป้องกันและปราบปรามภัยคุกคามต่าง ๆ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยมุ่งเน้นการสร้างอำนาจกำลังรบที่มีตัวตนและไม่มีตัวตนให้เข้มแข็ง การพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมแห่งชาติ ระบบงานข่าวกรอง การจัดการข้อมูลที่เป็นเท็จทางสื่อออนไลน์และการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านความมั่นคง รวมทั้งพัฒนาระบบการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวมให้มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย ผลประโยชน์ของชาติ และร่วมพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ

๖.๒.๒ ปลูกจิตสำนึก เกียรติภูมิ และศักดิ์ศรีความเป็นชาติไทย การมีจิตสาธารณะและการมีส่วนร่วมทำประโยชน์ให้ประเทศ รักษาผลประโยชน์ของชาติความ สามัคคี โปร่งดอง และความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ระหว่างกัน ของประชาชนโดยสถาบันการศึกษาสอดแทรกการปลูกฝังวินัยของคนในชาติ หลักคิดที่ถูกต้อง สร้างค่านิยม “ประเทศไทยสำคัญที่สุด” การเคารพกฎหมายและกติกาสังคม ปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ

๖.๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างการเมืองการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีธรรมาภิบาล ความรักชาติและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พร้อมทั้งส่งเสริมให้นักการเมืองมีคุณภาพ เป็นคนดีมีคุณธรรมมีความรู้ความสามารถ เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าส่วนตน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง

๖.๒.๔ สร้างความ สงบ และความ ปลอดภัยตั้งแต่ระดับชุมชน โดยกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเฝ้าระวัง ดูแล และรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความสงบสุขของประชาชน และปัญหาเสพติดในระดับชุมชนและหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับภาครัฐในการสร้างความปลอดภัยในพื้นที่

๖.๒.๕ แก้ไขปัญหาเสพติดอย่างจริงจังทั้งระบบ ด้วยการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ปราบปรามแหล่งผลิตและเครือข่ายผู้ค้ายาเสพติด โดยเฉพาะผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเด็ดขาด ป้องกันเส้นทางการนำเข้าส่งออกโดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน การลดจำนวนผู้ค้าและผู้เสพรายใหม่ และให้ความรู้เยาวชนถึงภัยยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งฟื้นฟู ดูแล รักษาผู้เสพผ่านกระบวนการทางสาธารณสุข

๖.๓ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมที่ดี รวมทั้งการทำนุบำรุงศาสนา การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมไทย และการยอมรับ ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีที่มีความหลากหลาย เพื่อสร้างสังคมให้มีคุณภาพ คุณธรรม และอยู่ร่วมกัน ได้อย่างมีความสุข ดังนี้

๖.๓.๑ ส่งเสริมวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติ โดยอนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ศิลปะ ประเพณี ภูมิปัญญา ภาษาไทย และภาษาถิ่นที่มีอัตลักษณ์และ

ความหลากหลายผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ในเอกลักษณ์ของชาติ พร้อมทั้งสนับสนุนการสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย เพื่อกระตุ้นกระแสนิยมวัฒนธรรมไทย พัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคธุรกิจและ อุตสาหกรรมอย่างเหมาะสม

๖.๓.๒ ปลุกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม กตัญญู ความซื่อสัตย์ การมีวินัย เคารพกฎหมาย มีจิตสาธารณะและการมีส่วนร่วม ทำประโยชน์ให้ประเทศ และเป็นพลเมืองที่ดี โดยส่งเสริมให้สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม และชุมชนเป็นฐานในการบ่มเพาะ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล ให้สื่อ มีบทบาทกระตุ้นและสร้างความตระหนักในค่านิยมที่ดี รวมถึงผลิตสื่อที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบ และเปิดพื้นที่สาธารณะให้ประชาชนได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๖.๓.๓ ทำนุบำรุงศาสนาให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมสถาบันศาสนา ทุกศาสนาให้มีบทบาทในการเผยแผ่หลักคำสอนที่ดีงาม ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม และ เสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตจิตใจ และพัฒนาสังคมให้มีความสามัคคี โปร่งใส และยั่งยืน และให้พุทธศาสนิกชนเข้าถึงแก่นแท้คำสอนของพระพุทธเจ้าและสามารถ นำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้

๖.๓.๔ สร้างความรู้ ความเข้าใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ของประเทศเพื่อนบ้าน ยอมรับและเคารพในประเพณี วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ และ ชาวต่างชาติที่มีความหลากหลาย ในลักษณะพหุสังคมที่อยู่ร่วมกัน โดยสนับสนุนการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศควบคู่กับการส่งเสริม สร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อการเป็น ส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

๖.๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก

ในโอกาสที่ประเทศไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนในปี ๒๕๖๒ รัฐบาล จะใช้โอกาสนี้ในการสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลก เพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทนำในการพัฒนาและสร้างความร่วมมือของประเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๖.๔.๑ สร้างบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในภูมิภาคและเวทีโลก ดำเนินความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ และในเวทีโลกอย่างสมดุลและมีเสถียรภาพ บนพื้นฐานของหลักการการไว้เนื้อเชื่อใจกัน การเคารพซึ่งกันและกัน และการสร้างผลประโยชน์ ร่วมกัน เน้นย้ำความสำคัญของการเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ การพัฒนาและส่งเสริมบทบาท ที่สร้างสรรค์ของไทยในประชาคมโลก รวมทั้งมีบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ

๖.๔.๒ เสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของอาเซียน ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยเฉพาะภายใต้การเป็นประธานอาเซียนของไทย ผลักดันให้เกิด ความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และระหว่างอาเซียนกับประเทศ คู่เจรจา เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามแนวคิด “ร่วมมือ ร่วมใจ ก้าวไกล ยั่งยืน” และเป็น แกนกลางของอาเซียนในการสนับสนุนให้เกิดสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าที่ยั่งยืนในภูมิภาค

๖.๔.๓ ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ภายใต้กรอบ ความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การแสวงหาโอกาสทางการค้า การลงทุน องค์ความรู้และ นวัตกรรมกับประเทศที่มีศักยภาพในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก อาทิ ยุโรป ตะวันออกกลาง เอเชียใต้ และสนับสนุนการขยายธุรกิจในสาขาที่ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพ ส่งเสริมความร่วมมือ ทางวัฒนธรรมของไทยด้วยการส่งเสริมเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม เพื่อสร้างการรับรู้ ที่กว้างขวางมากขึ้นในเวทีโลก

๖.๔.๔ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อรับมือ กับภัยความมั่นคงในรูปแบบใหม่ อาทิ ความมั่นคงทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ อาชญากรรมข้ามชาติ ความมั่นคงปลอดภัยทางทะเล การโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ และปัญหาข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนไทยและความมั่นคงของมนุษย์

๖.๔.๕ ขับเคลื่อนงานการทูตเชิงรุกเพื่อประชาชน เพื่อคุ้มครอง ผลประโยชน์ของคนไทย แรงงานไทย และภาคเอกชนไทยในต่างประเทศ ส่งเสริมบทบาทของ ชุมชนไทยในการร่วมเชิดชูผลประโยชน์ของไทยในต่างประเทศ

๖.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย

๖.๕.๑ เศรษฐกิจมหภาค การเงินและการคลัง

๑) ดำเนินนโยบายการเงินการคลังเพื่อให้เศรษฐกิจไทยสามารถตอบสนองต่อความผันผวนของเศรษฐกิจโลก โดยการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพ เอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภาพรวมและการเจริญเติบโตของธุรกิจทุกระดับ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินเข้ามาให้บริการและพัฒนาขีดความสามารถสถาบันการเงินไทย เพื่อรองรับการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศสากล เร่งขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินควบคู่ไปกับการให้ความรู้ทางการเงิน ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนากระบวนข้อมูล เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้รับสินเชื่อและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสินเชื่อสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

๒) กำกับดูแลวินัยการเงินการคลัง โดยติดตามกำกับดูแลให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการตามกฎหมายวินัยการเงินการคลังของรัฐอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะการดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการที่ก่อให้เกิดภาระต่องบประมาณหรือภาระทางการคลังในอนาคต โดยจัดทำประมาณการรายจ่ายแหล่งเงินที่ใช้ตลอดระยะเวลาดำเนินการ และประโยชน์ที่จะได้รับการรายงานทางการเงินประจำปี เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบในการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน รวมถึงการกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดที่ชัดเจนในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่นักลงทุนในพื้นที่และอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

๓) ปฏิรูปโครงสร้างรายได้ภาครัฐ เร่งปรับโครงสร้างการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ ทั้งในส่วน ของรายได้ภาษีและรายได้จากทรัพย์สินของรัฐ ผ่านการขยายฐานภาษีการปรับปรุงอัตราภาษี การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และฐานข้อมูลขนาดใหญ่ รวมถึงศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งหน่วยงานจัดเก็บภาษีกึ่งอิสระ การทบทวนค่าลดหย่อนหรือมาตรการภาษีที่ไม่จำเป็นและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจการปราบปรามผู้หลบเลี่ยงภาษี และการพัฒนาภาษีประเภทใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและการค้าในยุคดิจิทัล รวมถึงการเร่งบริหารจัดการทรัพย์สินของรัฐให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ เพื่อให้ระบบการจัดเก็บรายได้ของรัฐช่วยสร้างความเท่าเทียม ความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำ ตลอดจนสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีความสามารถในการแข่งขัน เพื่อส่งเสริมการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รักษาความสมดุลและความยั่งยืนทางการคลัง

๔) ปฏิรูประบบการออม โดยจัดให้มีระบบการออม เพื่อการเกษียณอายุอย่างทั่วถึง พัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนให้เป็นแหล่งเงินทุนแก่ผู้ประกอบการและเป็นช่องทางออมของประชาชน พร้อมทั้งพัฒนาเครื่องมือทางการเงินที่จะส่งเสริมให้คนไทยทุกคนเข้าสู่ระบบการออมและการลงทุนระยะยาวให้สามารถรองรับพฤติกรรมและวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป พัฒนาระบบสถาบันการเงินให้มีเสถียรภาพและลดต้นทุนพัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินงานขององค์กรการเงินชุมชนและสหกรณ์ทุกระดับ และพัฒนาความรู้พื้นฐานทางการเงินแก่ประชาชน ตลอดจนการกำกับดูแลระบบสถาบันการเงินให้มีความมั่นคง

๕) สร้างแพลตฟอร์มเพื่อใช้ในการออกแบบนวัตกรรมเชิงนโยบายที่มีเครื่องมือและเทคนิคสมัยใหม่ต่าง ๆ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งภาครัฐภาคเอกชน และประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการออกแบบนโยบายและมาตรการเพื่อให้สามารถกำหนดนโยบายที่สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างทันที่

๖.๕.๒ พัฒนาภาคอุตสาหกรรม

๑) พัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว [Bio-Circular-Green (BCG) Economy] โดยนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมในการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและบริการของท้องถิ่น ปรับระบบการบริหารจัดการการผลิตและระบบโลจิสติกส์ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน การใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่า การบริหารจัดการของเสีย อุตสาหกรรมและขยะแบบคลัสเตอร์ระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนในแต่ละพื้นที่ของจังหวัด กลุ่มจังหวัด เพื่อลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับกฎระเบียบทางด้านสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศ และระหว่างประเทศ

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมไทยให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีหรือแนวโน้มการค้าโลก โดยคำนึงถึงศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขันแนวโน้มความต้องการของตลาดในประเทศ และตลาดโลก เพื่อให้อุตสาหกรรมไทยมีระดับผลิตภาพที่สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก สร้างนวัตกรรมใหม่ที่มีมูลค่าสูงในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และอุตสาหกรรมอนาคต อาทิ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคมของประเทศ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความมั่นคงของประเทศ อุตสาหกรรมอวกาศ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมตลอดห่วงโซ่อุปทานให้สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขัน

๓) สร้างกลไกสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายใหม่ โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าถึงเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม การปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้ประกอบการ การเข้าถึงแหล่งเงินการพัฒนาศูนย์ทดสอบหรือวิจัยและออกแบบที่ได้มาตรฐานสากล และการใช้สถาบันการศึกษาที่มีอยู่ในพื้นที่มาสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าและบริการ

๔) พัฒนาระบบและกลไกภาครัฐและสภาพแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนผู้ประกอบการ โดยการจัดทำแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มวิสาหกิจเริ่มต้นในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ด้วยการใช้นวัตกรรม การพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน การตลาด และการบัญชีเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบ่มเพาะผู้ประกอบการและสถาบันเฉพาะทางต่าง ๆ ให้สามารถเป็นกลไกหลักที่เข้มแข็งในการร่วมมือกับสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาและบ่มเพาะศักยภาพผู้ประกอบการในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์

๖.๕.๓ พัฒนาภาคเกษตร

๑) รักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรและรายได้ให้กับเกษตรกรในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์ม อ้อย และข้าวโพดโดยผ่านเครื่องมือและมาตรการที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ ไม่เป็นภาระกับงบประมาณแผ่นดินเกินสมควร จัดให้มีระบบประกันภัยสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบตลาดที่เชื่อมโยงผลผลิตของเกษตรกรถึงผู้ประกอบการแปรรูปและผู้บริโภคอย่างเป็นธรรม การใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือในการขยายและเข้าถึงตลาดในรูปแบบต่าง ๆ การอำนวยความสะดวกทางการค้า และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

๒) ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดภาระทางการเงินการคลังของภาครัฐ โดยจัดให้มีมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มรายได้และลดต้นทุนการเกษตรครบวงจร ตั้งแต่การปรับโครงสร้างต้นทุนการผลิต อาทิ เมล็ดพันธุ์ พื้นที่เพาะปลูก ปุ๋ย เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร แหล่งน้ำ และระบบไฟฟ้าเพื่อการเกษตร การลดภาระหนี้สินโดยให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบที่มีต้นทุนต่ำการลดความเสี่ยงจากราคาพืชผลทางการเกษตร การพัฒนาทักษะอาชีพเสริมรายได้ รวมทั้งการวิจัยพัฒนา

เทคโนโลยีการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิต และการปรับเปลี่ยนการผลิตให้เหมาะสมกับฐานทรัพยากรในพื้นที่และความต้องการของตลาด นำระบบข้อมูลสารสนเทศการเกษตร ระบบแผนที่เกษตรเพื่อการจัดเขตพื้นที่เกษตรกรรม (zoning) และส่งเสริมกลไกอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน รวมทั้งระบบการบริหารจัดการเชิงรุกมาใช้ในการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่

๓) **พัฒนาองค์กรเกษตรกรและเกษตรกรรุ่นใหม่** โดยเพิ่มทักษะการประกอบการและพัฒนาความเชื่อมโยงของกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน และสหกรณ์ในทุกระดับ โดยเฉพาะด้านการตลาด การค้าออนไลน์ ระบบบัญชี เพื่อขยายฐานการผลิตและฐานการตลาดของสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งการพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ไปสู่เกษตรกรอัจฉริยะ เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรได้อย่างมั่นคงต่อไปในอนาคต

๔) **ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ สินค้าเกษตร** เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกร โดยใช้ประโยชน์จากฐานความหลากหลายทางชีวภาพ การลด ละ เลิกใช้ยาปราบศัตรูพืช โดยเร็ว โดยต้องจัดหาสารทดแทนที่มีประสิทธิภาพเพียงพอและเป็นที่ยอมรับของเกษตรกร การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มและโอกาสทางเศรษฐกิจ อาทิ เกษตรอินทรีย์ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ และเกษตรแปรรูป เพื่อต่อยอดไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีในการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย

๕) **ดูแลเกษตรกรผู้มีรายได้น้อย** ให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกิน แหล่งเงินทุน โครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ รวมทั้งดูแลและลดความเสียหายจากการทำการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยทางธรรมชาติซ้ำซากโดยกำหนดเขตพื้นที่เกษตรกรรม (zoning)

๖) **ส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าเป็นพืชเศรษฐกิจ** โดยการสนับสนุนพันธุ์กล้าไม้ และให้ความรู้ในการบริหารจัดการเชิงพาณิชย์อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการปลูกบำรุงรักษา ดูแล และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรอีกทางหนึ่ง

๗) **ส่งเสริมการทำ ปศุสัตว์** ให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นโดยส่งเสริมการตลาด วิจัยและพัฒนาพันธุ์สัตว์เศรษฐกิจ และสัตว์พื้นบ้าน อาทิ โคเนื้อ แพะและแกะ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนามาตรฐานการผลิตและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศรวมทั้งสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปสู่ตลาดโลก

๘) **ฟื้นฟูและสนับสนุนอาชีพการทำประมง** ให้เกิดความยั่งยืนบนพื้นฐานของการรักษาทรัพยากรทางการประมงและทรัพยากรทางทะเลให้มีความสมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขีดความสามารถการทำประมงอย่างถูกต้องในกลุ่มประมงพื้นบ้านและเชิงพาณิชย์ การเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการสร้างรายได้ และลดต้นทุนการทำประมงลดอุปสรรคในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมการรวมกลุ่มประมงชายฝั่งและประมงพื้นบ้าน เพื่อสร้างพลังในการประกอบอาชีพควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ในพื้นที่ และเร่งพัฒนาการเพาะเลี้ยงในทะเลที่สอดคล้องกับแผนการใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ รวมถึงการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภูมิปัญญาในการแปรรูปมาเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และสินค้าประมง

๖.๕.๔ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

๑) **พัฒนาคุณภาพและความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว** โดยส่งเสริมพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลกที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นบนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทย การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการขยะและของเสียเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของระบบนิเวศสิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบหลายประเทศจุดมุ่งหมายเดียวกัน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเชิงกลุ่มพื้นที่เมืองหลักและเมืองรองที่มีศักยภาพ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมการ

ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒) ดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ รายได้สูง โดยมุ่งเน้นขยายตลาดคุณภาพพร้อมกับรักษาตลาดเดิม รวมทั้งนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจสปาและแพทย์แผนไทย ผลิตภัณฑ์ยาและสมุนไพรไทย เพื่อสร้างความหลากหลายของสินค้า และสร้างโอกาสการขยายฐานการผลิตและการตลาดในระดับภูมิภาค ตลอดจนส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพสู่ระดับสากล

๔) ดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอย่างเข้มงวด โดยเพิ่มมาตรฐานการดูแลรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวจากอาชญากรรม การฉ้อฉลและอุบัติเหตุที่เกิดจากความบกพร่องของผู้ประกอบการ เพิ่มความเข้มงวดในการดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำหรือทางทะเลเกาะ หมู่เกาะ ถ้ำ และน้ำตก อำนวยความสะดวกและบูรณาการความช่วยเหลือให้นักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

๕) ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้จากธุรกิจท่องเที่ยวสู่ชุมชน โดยพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างธุรกิจหลักธุรกิจรอง ธุรกิจสนับสนุน และการพัฒนาเชื่อมโยงในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ รวมทั้งพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของท้องถิ่น ชุมชน และสถาบันการศึกษา เพื่อสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและทำธุรกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มากขึ้น อาทิ การพัฒนายูนิคัลเทคส์

๖.๕.๕ พัฒนาการค้าการลงทุนเพื่อมุ่งสู่การเป็นชาติการค้า การบริการและการลงทุนในภูมิภาค

๑) ส่งเสริมการค้าชายแดนและแก้ไขปัญหาสินค้าชายแดน เพื่อให้สามารถค้าขายได้โดยสะดวกจากโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐาน และพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่ได้พัฒนาไว้แล้ว และให้บริการการค้าเงินธุรกิจแก่นักลงทุนและผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมแบบเบ็ดเสร็จให้เข้าไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน โดยระยะแรกจะมุ่งเน้นสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยแสวงหาโอกาสทางการค้า การลงทุนหรือขยายฐานการผลิตและการตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ในรูปแบบฐานการผลิตและตลาดร่วม เพื่อใช้ประโยชน์จากแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ตลอดจนความได้เปรียบของค่าจ้างแรงงาน

๒) ส่งเสริมธุรกิจการค้าปลีกพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์(e-Commerce) ข้ามพรมแดน โดยส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาสินค้าและบริการของผู้ประกอบการรายย่อยให้เหมาะสมสำหรับการค้าออนไลน์ข้ามพรมแดน เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้ผู้บริโภคในประเทศเพื่อนบ้านสามารถเข้าถึงสินค้าและบริการได้โดยตรง พร้อมทั้งพัฒนาแพลตฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมผ่านระบบดิจิทัลทั้งทางการตลาด การเงินและระบบโลจิสติกส์

๓) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการการนำเข้าส่งออกสินค้าบริเวณด่านชายแดน เร่งรัดการจัดรูปแบบการพัฒนาและบูรณาการการบริหารจัดการพื้นที่ด่านชายแดนสำคัญ เช่น ด่านศุลกากร ด่านปศุสัตว์ คลังสินค้า และพื้นที่ต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถสนับสนุนการค้า การลงทุน และการอำนวยความสะดวกทางการค้า โดยลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐให้น้อยที่สุด รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการในพื้นที่ให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากกิจกรรมนำเข้าส่งออกสินค้าบริเวณด่านชายแดน

๖.๕.๖ พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน

๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศและสามารถรองรับการขนส่งและการเดินทางต่อเนื่องหลายรูปแบบได้อย่างไร้รอยต่อ สานต่อการพัฒนารถไฟความเร็วสูง และเริ่มต้นการปรับปรุงระบบรถไฟขนาดราง ๑ เมตรให้เป็นระบบไฟฟ้าเพื่อสนับสนุนให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งสินค้าของประเทศและให้ความสำคัญกับการบูรณาการการพัฒนากระบวนขนส่งกับการพัฒนาพื้นที่และเมืองการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ให้บริการภาคขนส่งและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง การเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว การกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยทางถนนที่สอดคล้องประสานกันระหว่างระบบการเตือนภัย การช่วยเหลือกู้ภัย และการช่วยเหลือเยียวยาผู้ประสบภัยที่มีประสิทธิภาพ

๒) แก้ไขปัญหาจราจรติดขัดในพื้นที่เขตเมือง โดยการพัฒนากระบวนขนส่งมวลชนสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่โดยเฉพาะเมืองหลักในภูมิภาค การนำ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการควบคุมสั่งการจราจรและวางแผนการเดินทาง การกวดขันวินัยจราจร และการจัดระเบียบที่จอดรถโดยเฉพาะการจัดให้มีที่จอดรถใต้ดินและบนดินเพิ่มเติม ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน พร้อมทั้งพัฒนาทางเท้า ทางจักรยาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้สามารถรองรับความต้องการเดินทางเพื่อคนทั้งมวล (Universal Design) เพื่อให้ประชาชนมีทางเลือกในการเดินทางได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

๓) เสริมสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงานให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยกระจายชนิดของเชื้อเพลิงทั้งจากฟอสซิลและจากพลังงานทดแทนอย่างเหมาะสมสนับสนุนการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนตามศักยภาพของแหล่งเชื้อเพลิงในพื้นที่ เปิดโอกาสให้ชุมชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการผลิตและบริหารจัดการพลังงาน ส่งเสริมให้มีการใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว B๒๐ และ B๑๐๐ เพื่อเพิ่มการใช้น้ำมันปาล์มดิบ และจัดทำแนวทางการใช้มาตรฐานน้ำมัน EURO๕ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านพลังงาน อาทิ เทคโนโลยีระบบไฟฟ้าอัจฉริยะ เทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้า และระบบกักเก็บพลังงาน รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดโครงสร้าง ตลาดไฟฟ้ารูปแบบใหม่ อาทิ แพลตฟอร์มตลาดกลางซื้อขายพลังงานไฟฟ้า ตลอดจนโครงสร้าง อัตราค่าไฟฟ้ารูปแบบใหม่ อาทิ ระบบหักลบหน่วยไฟฟ้าสุทธิ พร้อมทั้งปรับปรุงระบบการกำกับดูแลกิจการด้านพลังงานให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ราคาพลังงานสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและรูปแบบธุรกิจด้านพลังงานในอนาคตดำเนินการให้มีการสำรวจและค้นหาแหล่งพลังงานใหม่ และร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

๔) ยกระดับโครงข่ายระบบไฟฟ้าและพลังงานให้มีความทันสมัย ทัวถึง เพียงพอ มั่นคง และมีเสถียรภาพ โดยจัดทำแผนการพัฒนาระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะทั้งระบบให้สามารถรองรับเทคโนโลยีด้านพลังงานสมัยใหม่ในอนาคต มุ่งเน้นการพัฒนาโครงข่ายภายในประเทศให้เชื่อมต่อระบบเชิงเศรษฐกิจภาคตะวันตก ตะวันออก เหนือและใต้ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการระบบไฟฟ้าและพลังงานระหว่างพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคงและมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะในภาคการผลิต

๕) พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำประปา โดยพัฒนาแหล่งน้ำดิบและใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตและการบริหารจัดการระบบประปาเพื่อลดน้ำสูญเสียพัฒนาคุณภาพน้ำประปา ขยายเขตการจ่ายน้ำประปาให้ครอบคลุมพื้นที่ภูมิภาคและแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ และสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการใช้น้ำอย่างประหยัด

๖) แก้ไขปัญหาระบบระบายน้ำ และระบบบำบัดน้ำ เสีย โดยพัฒนาระบบระบายน้ำ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและเครื่องจักรอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องให้สามารถระบายน้ำออกจากพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนไม่ทิ้งขยะหรือของเหลือใช้ลงในท่อระบายน้ำ แม่น้ำ และทะเล รวมทั้งพัฒนาระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียในเขตเมือง โดยใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายในการบริหารจัดการน้ำเสีย

๖.๕.๗ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและการมุ่งสู่การเป็นประเทศอัจฉริยะ

๑) รักษาคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม อันเป็นสมบัติของชาติ ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน และลงทุนในอินเทอร์เน็ตเกตเวย์ และเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายในระบบ ๕G เพื่อให้การติดต่อสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นไปอย่างต่อเนื่อง รองรับการเชื่อมต่อจำนวนมาก และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสนับสนุนนโยบายด้านสังคม อาทิ การบริการด้านการศึกษา และการบริการด้านสาธารณสุข ตลอดจนสร้างโอกาสการพัฒนาอาชีพของประชาชน

๒) พัฒนาการอำนวยความสะดวกเพื่อสนับสนุนธุรกิจการค้า การนำเข้าส่งออก และโลจิสติกส์ในรูปแบบดิจิทัล โดยพัฒนาการค้าในรูปแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ให้สามารถเชื่อมโยงการค้า การชำระเงิน และการขนส่งสู่ระบบออนไลน์ และให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากการแบ่งปันทรัพยากรหรือพื้นที่ในการขนส่งสินค้า พร้อมทั้งนำเทคโนโลยีนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน อาทิ ระบบโครงข่ายในการเก็บบัญชีธุรกรรมออนไลน์ ระบบปัญญาประดิษฐ์ ระบบอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง (Internet of Things: IoT) และระบบข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ตลอดจนเร่งรัดการพัฒนาาระบบเชื่อมโยงระบบเครือข่ายข้อมูลในกระบวนการนำเข้าส่งออกและโลจิสติกส์ในลักษณะเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวให้สมบูรณ์ และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๓) ส่งเสริมการค้าในรูปแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อยทั้งในภาคการผลิตและบริการในการเข้าถึงตลาด โดยการสร้างความเชื่อมั่นระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย และจงใจให้เกิดการค้าผ่านช่องทางออนไลน์ ด้วยการทบทวนกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยไซเบอร์ การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งการแก้ไขปัญหาการค้าเงินธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการไทยที่ให้บริการแพลตฟอร์มการค้าออนไลน์ พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง อาทิ โลจิสติกส์ และระบบการชำระเงิน ให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงและบูรณาการฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ รวมถึงส่งเสริมการกำกับดูแลที่มีมาตรฐานและเอื้อต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการทุกขนาดตลอดจนช่วยเสริมสร้างโอกาสทางธุรกิจของกิจการบริษัทการค้าระหว่างประเทศในประเทศไทยรวมทั้งยกระดับมาตรฐานร้านค้าปลีกให้เข้าสู่การค้าออนไลน์เพื่อลดผลกระทบจากพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป

๖.๕.๘ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

๑) พัฒนาสภาพแวดล้อมและระบบ นิเวศที่เอื้อต่อการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม ที่สามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลต่อการพัฒนาต่อยอดจากผลการวิจัยให้นำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ได้โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น และมีกลไกดำเนินการที่บูรณาการทั้งระบบ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่าให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้นพร้อมทั้งพัฒนาระบบข้อมูลและตัวชี้วัดภายใต้กรอบขีดความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

๒) สร้างระบบจัดการข้อมูลเพื่อรองรับการบริหารจัดการงานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการบูรณาการและเชื่อมโยงระบบงานวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพในการส่งเสริมการดำเนินงานด้านการวิจัยที่ต่อยอดไปสู่การสร้างนวัตกรรมของประเทศ รวมทั้งการปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการต่อยอดงานวิจัยสู่การเพิ่มมูลค่าในเชิงพาณิชย์

๓) เสริมสร้างการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มุ่งเน้นการพัฒนาาระบบคุณภาพและมาตรฐานที่เป็นปัจจุบันนำไปสู่การสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงและสามารถนำไปใช้ได้จริง และใช้วัตถุดิบจากภายในประเทศให้มากที่สุด

๔) สนับสนุนการพัฒนาโรงงาน ห้องปฏิบัติการต้นแบบที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมในระดับต้นน้ำ โดยเฉพาะโรงงานและห้องปฏิบัติการนำร่องที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว[Bio-Circular-Green (BCG) Economy] และสนับสนุนให้เกิดการลงทุนจากภาคธุรกิจเอกชนไปพร้อมกัน

๖.๕.๙ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจยุคใหม่

๑) พัฒนาระบบนิเวศเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจยุคใหม่ อาทิ เศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจวัฒนธรรม พร้อมทั้งปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการยุคใหม่สามารถพัฒนาแอปพลิเคชัน นวัตกรรม สินค้าและบริการที่หลากหลายเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม

๒) เร่งรัดพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งในภาคการผลิตและบริการให้สามารถแข่งขันได้ โดยการพัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการให้สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและตลาดรวมทั้งสนับสนุนการเติบโตของวิสาหกิจเริ่มต้น โดยพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะในด้านสิทธิประโยชน์ แหล่งเงินทุน แรงงานคุณภาพ กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความสามารถในการแข่งขันและขยายตลาดสู่ต่างประเทศได้ และเป็นแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจใหม่ของประเทศไทยในระยะต่อไป

๓) ส่งเสริมเยาวชนและบทบาทสตรีในการเป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ โดยการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมผ่านการศึกษา และการเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงเทคโนโลยี แหล่งเงินและการระดมทุน เพื่อกระตุ้นและเปิดโอกาสให้เยาวชนสามารถนำเสนอแนวคิด พัฒนาแอปพลิเคชัน นวัตกรรมและดำเนินธุรกิจได้ด้วยตนเอง

๔) ดึงดูดบุคลากรที่มีทักษะสูงเข้ามาช่วยบ่มเพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ของไทย โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจนวัตกรรมขั้นสูงและเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ของไทยสามารถทำงานร่วมกับนักวิจัยในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัยและพัฒนา ปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ให้เอื้อต่อการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง

๖.๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

การใช้ประโยชน์จากศักยภาพและโอกาสของพื้นที่จะช่วยกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและสร้างโอกาสการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ลดความเหลื่อมล้ำของการพัฒนา ลดการกระจุกตัวของพัฒนาและประชากรของเมืองใหญ่ในปัจจุบัน โดยการสร้างสังคมชนบทเป็นสังคมเมืองที่สงบสุข เพียงพอ และแก้ปัญหาการย้ายถิ่นฐาน โดยมีนโยบาย ดังนี้

๖.๖.๑ ส่งเสริมพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษเพื่อเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของเอเชีย

๑) พัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกอย่างต่อเนื่องโดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยให้เป็นไปตามเป้าหมาย พัฒนาพื้นที่โดยรอบให้เป็นเมืองมหานครการบิน ศูนย์กลางทางการแพทย์ของเอเชีย และเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่และทันสมัยระดับนานาชาติ ยกกระดับภาคการเกษตรให้เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คมนาคม ดิจิทัล วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเร่งพัฒนาบุคลากรรวมทั้งทบทวนกฎระเบียบเพื่อรองรับและส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม

๒) ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้และการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มช่องทางการส่งออกสินค้าทางทะเลของประเทศและของภาคใต้ โดยเฉพาะการส่งออกไปยังเอเชียใต้ พัฒนาการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ฝั่งอันดามันกับฝั่งอ่าวไทย และพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรจากทรัพยากรในพื้นที่และประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองนำอยู่

๓) เพิ่มพื้นที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจแห่งใหม่ในภูมิภาค อาทิการพัฒนาเศรษฐกิจหลักเชิงพื้นที่ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่เศรษฐกิจฐานชีวภาพ และพื้นที่ที่มีความได้เปรียบเชิงที่ตั้งที่สามารถพัฒนาเป็นฐานอุตสาหกรรมในอนาคต โดยพัฒนาให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องในการยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งการจัดการผลกระทบที่อาจมีต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔) เร่งขับเคลื่อนการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนอย่างต่อเนื่อง โดยสนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทบทวนการให้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนให้เหมาะสมกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามศักยภาพพื้นที่ พัฒนาเมืองชายแดนให้มีความน่าอยู่ รวมทั้งใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการดูแลด้านความมั่นคงและรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ และส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

๖.๖.๒ ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาเมืองอัจฉริยะนำอยู่ทั่วประเทศ โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จังหวัดเชียงใหม่ นครราชสีมา ขอนแก่น เมืองในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภูเก็ต ภายใต้แนวคิดการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะและเมืองนำอยู่ที่มีระบบเศรษฐกิจดิจิทัล โครงสร้างพื้นฐานทางสังคม และพื้นที่สีเขียวที่เพียงพอ กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่

๖.๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก

รัฐบาลให้ความสำคัญกับชุมชนในการนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานรากให้สามารถสร้างรายได้กระจายรายได้สู่ชุมชน สนับสนุนสินค้าชุมชนและยกระดับวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งพัฒนาช่องทางการตลาดเชื่อมโยงกับระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และสร้างพลังสังคม พลังชุมชนรวมทั้งสร้างการเรียนรู้ ฝึกอาชีพกลุ่มอิสระในการร่วมขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ รัฐบาลจึงมีนโยบายดำเนินการ ดังนี้

๖.๗.๑ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๑) สร้างมูลค่าเพิ่มธุรกิจชุมชนผ่านอัตลักษณ์ของพื้นที่ โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ของไทย ผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และสหกรณ์ในชุมชนให้สามารถใช้ประโยชน์และต่อยอดจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ภูมิปัญญา วัฒนธรรม และทรัพยากรในพื้นที่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างสรรค์คุณค่าผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนที่มีอัตลักษณ์และมีมาตรฐานการผลิตตามหลักสากล ซึ่งจะช่วยสร้างรายได้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง นำ ไปสู่การสร้างเศรษฐกิจชุมชนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนและมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดมากขึ้น

๒) สนับสนุนความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนผ่านเทคโนโลยี โดยพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถทั้งในการบริหารจัดการธุรกิจสมัยใหม่ การสร้างสรรค์นวัตกรรมทั้งในเชิงกระบวนการผลิต การนำเสนอสินค้าหรือบริการ และการตลาด

ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับการดำเนินธุรกิจได้มากขึ้น โดยเฉพาะการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนส่งเสริมแนวทางการทำธุรกิจภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน(Sharing Economy) โดยเริ่มต้นจากการใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานและบริการของภาครัฐเครื่องจักรและอุปกรณ์ร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาธุรกิจในรูปแบบใหม่

๓ สร้างโอกาสและส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยและบริการทางการเงินของวิสาหกิจชุมชน โดยจัดหาแหล่งเงินทุนและสนับสนุนให้มีช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่หลากหลาย และเพิ่มความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศผ่านช่องทางการตลาดและการชำระในรูปแบบใหม่ด้วยระบบออนไลน์หรือผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนเพื่อประสาน แลกเปลี่ยนความรู้ ใช้ประโยชน์จากข้อมูล และเชื่อมต่อกิจกรรมร่วมกัน

๔ ส่งเสริมการลงทุนในชุมชนเพื่อสร้างงานในชุมชนโดยพัฒนาระบบและกลไก รวมทั้งพัฒนากลุ่มอาชีพตามศักยภาพของประชาชนในพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจให้คนในชุมชนและท้องถิ่นแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และลดอัตราการย้ายถิ่นเพื่อทำงานในเมือง สนับสนุนการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนตามความพร้อมและศักยภาพในแต่ละพื้นที่ ใช้เศรษฐกิจดิจิทัลต่อยอดการพัฒนาควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน ด้วยการส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลักกับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยว

๕ สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน โดยพัฒนาและบูรณาการฐานข้อมูลที่สนับสนุนการประกอบธุรกิจให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย อาทิ องค์ความรู้ ผลการวิจัย และพัฒนาการตลาดและนวัตกรรมสร้างระบบจูงใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนในการเรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีรวมทั้งสนับสนุนการยกระดับสินค้าและบริการของวิสาหกิจชุมชนทั้งในด้านการกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบและรับรองให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๖.๗.๒ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑ สร้างผู้นำชุมชน ยกย่องปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เป็นวิทยากรในการขับเคลื่อนและสร้างกลไกการทำงานร่วมกันของภาคส่วนต่าง ๆ ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนา กิจกรรมสาธารณประโยชน์ที่ส่งผลต่อการสร้างสังคมที่เข้มแข็ง การปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้เสียสละ มีจิตอาสา จิตสาธารณะ เอื้อเพื่อแบ่งปันผู้อื่นและเป็นพลังสำคัญในการจัดการปัญหาความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาตนเองและการจัดการของชุมชนท้องถิ่น

๒ ยกย่องคุณภาพตลาดชุมชน สถาบันการเงินของชุมชนสวัสดิการชุมชน สาธารณสุขชุมชน ป่าชุมชน ไม่มีค่า ท้องเที่ยวชุมชน และส่งเสริมการขยายตลาดออกสู่ต่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทั้งด้านการผลิต แหล่งเงินทุนโลจิสติกส์ ข้อมูล การแลกเปลี่ยนความรู้และความเชี่ยวชาญเพื่อต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ในการเพิ่มมูลค่าธุรกิจ พัฒนาการความเข้มแข็งของกลุ่มให้สามารถเชื่อมโยงเข้าเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่การผลิตของภาค รวมถึงกำกับดูแลมาตรฐานสินค้าให้ได้มาตรฐานสากลและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชนจัดสวัสดิการที่จำเป็นภายในชุมชน

๓ แก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัย ที่ดินทำกิน สร้างชุมชนที่นำอยู่มุ่งเน้นการจัดการที่อยู่อาศัย การพัฒนาทักษะอาชีพ และการพัฒนาพื้นที่เมืองแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง สังคมที่เอื้ออาทร มีความสะดวกสบาย ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีวัฒนธรรมและจิตวิญญาณที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองและชุมชน และมีระบบเศรษฐกิจที่มั่นคงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๔ สร้างพลังในชุมชน โดยส่งเสริมให้เกิดการสร้างพลังทางสังคมภาคีเครือข่าย การรวมตัวของภาคส่วนต่าง ๆ ในชุมชนมาเป็นกำลังในการพัฒนาเพื่อส่วนรวมโดยให้ความสำคัญกับการสร้างพลังจิตอาสา สร้างพลังแผ่นดินเพื่อพัฒนาศักยภาพและสร้างเอกภาพแก่กลุ่มอาสาสมัครรูปแบบต่าง ๆ การสร้างพลังสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมของคนทุกวัยผ่านการสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ และการสร้างพลังภูมิคุ้มกันเพื่อการใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ และประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและเตือนภัย

๕ สร้างเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็ง เน้นส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจกำหนดนโยบายและมาตรการของภาครัฐโดยเริ่มจากการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถนำเสนอแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสวัสดิการในระดับชุมชน เพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนาระบบประชาธิปไตยในบริบทสังคมไทย

๖.๗.๓ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในการช่วยพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ฐานราก โดยการสร้าง “คุณค่าร่วม” ระหว่างภาครัฐกิจ สังคม และผู้บริโภค ที่ครอบคลุมตลอดทั้งห่วงโซ่การผลิต พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดวิสาหกิจเพื่อสังคมในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่คนในชุมชน เพื่อผลิตสินค้าและบริการที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานในท้องถิ่นหรือช่วยแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาชุมชน อาทิ การจ้างงานผู้พิการ หรือผู้ผ่านการต้องขัง เพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและความสุขของคนในชุมชน

๖.๘ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย

๖.๘.๑ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๑ จัดให้มีระบบพัฒนาเด็กแรกเกิดอย่างต่อเนื่องจนถึงเด็กวัยเรียนให้มีโอกาสพัฒนาตามศักยภาพ เพื่อสร้างคนไทยที่มีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพผ่านครอบครัวที่อบอุ่นในทุกรูปแบบครอบครัว เพื่อส่งต่อการพัฒนาเด็กไทยให้มีคุณภาพสู่การพัฒนาในระยะถัดไปบนฐานการให้ความช่วยเหลือที่คำนึงถึงศักยภาพของครอบครัวและพื้นที่ เตรียมความพร้อมการเป็นพ่อแม่ ความรู้เรื่องโภชนาการและสุขภาพการอบรมเลี้ยงดู การส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยผ่านการให้บริการสาธารณะที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะการยกระดับคุณภาพสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทั่วประเทศให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษาและผู้ดูแลเด็กปฐมวัยให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

๒ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยคำนึงถึงพหุปัญญาที่หลากหลายของเด็กแต่ละคน ให้ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ ผ่านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับระบบโรงเรียนปกติที่เป็นระบบและมีทิศทางที่ชัดเจน

๖.๘.๒ พัฒนาบัณฑิตพันธุ์ใหม่

๑ ปรับรูปแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะและอาชีพของคนทุกช่วงวัยสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยปรับโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาให้ทันสมัย มีการนำเทคโนโลยีและการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงเข้ามามีส่วนในการจัดการเรียนการสอน และปรับระบบติ่งดูด การคัดเลือก การผลิตและพัฒนาครู ที่นำไปสู่การมีครูสมรรถนะสูงเป็นครูยุคใหม่ที่สามารถออกแบบและจัดระบบการสร้างความรู้ สร้างวินัย กระตุ้น และสร้างแรงบันดาลใจ เปิดโลกทัศน์มุมมองของเด็กและครูด้วยการสอนในเชิงแสดงความคิดเห็นให้มากขึ้นควบคู่กับหลักการทางวิชาการ

๒ จัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนทั้งในส่วนฐานความรู้และระบบความคิดในลักษณะสหวิทยาการ และตรงกับความต้องการของประเทศในอนาคต และเป็นผู้เรียนที่สามารถปฏิบัติได้จริงและสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ รวมถึงมีทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่สามที่สามารถสื่อสารและแสวงหาความรู้ได้ มีความพร้อมทั้งทักษะความรู้ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน

๖.๘.๓ พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพวิชาชีพ และพัฒนาแรงงานรองรับอุตสาหกรรม ๔.๐

โดยการจัดระบบและกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่ชัดเจนเป็นระบบในการพัฒนา กำลังคนที่มีทักษะขั้นสูงให้สามารถนำความรู้และทักษะมาใช้ในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการสร้างและพัฒนา นวัตกรรม ซึ่งต้องครอบคลุมการพัฒนากำลังคนที่อยู่ในอุตสาหกรรมแล้ว กำลังคนที่กำลังจะเข้าสู่อุตสาหกรรม และเตรียมการสำหรับผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน เพื่อรองรับอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีในอนาคต รวมทั้ง เร่งรัดและขยายผลระบบคุณวุฒิวิชาชีพ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและ อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น

๖.๘.๔ ดึงดูดคนเก่งจากทั่วโลกเข้ามาร่วมทำงานกับคนไทย และส่งเสริมผู้มีความสามารถสูง สนับสนุนให้ธุรกิจชั้นนำในประเทศดึงดูดบุคคลที่มีความสามารถระดับสูงจากทั่วโลกโดยเฉพาะคนไทย เพื่อกลับมา เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ ความเชี่ยวชาญให้แก่บุคลากรในองค์กร ซึ่งจะช่วย กระตุ้นให้เกิดการสร้างธุรกิจ ผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับประเทศ โดยในระยะแรกให้ความสำคัญกับการ ดึงดูดนักวิจัยผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาร่วมวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้าในสาขาอุตสาหกรรม เป้าหมายรวมทั้งมีพื้นที่ให้กลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษที่มีศักยภาพสูงได้ทำงานร่วมกัน หรือร่วมกับเครือข่ายอื่น ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับประเทศ

๖.๘.๕ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

๑ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและความยากจน ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมเชิงสังคมและนวัตกรรมในเชิงพื้นที่ที่สามารถ ช่วยแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาสสำหรับผู้ด้อยโอกาส และยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงวัยควบคู่ไปกับการ พัฒนาทุนมนุษย์ให้พร้อมสำหรับโลกยุคดิจิทัลและอุตสาหกรรม ๔.๐ ตามความเหมาะสมได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยระยะแรกจะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจร ทั้ง ระบบยา วัคซีน เวชภัณฑ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๒ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลง และสร้างความเป็นเลิศของ ประเทศในอนาคต โดยมุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในเชิงธุรกิจ กำหนดวาระ การวิจัยแห่งชาติ ส่งเสริมความร่วมมือและการเป็นหุ้นส่วนของทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคการศึกษา ชุมชน และ ภาคเอกชนในทุกสาขาการผลิตและบริการ สร้างสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบของระบบวิจัยและ การพัฒนานวัตกรรมให้เข้มแข็ง รวมทั้งบูรณาการการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมกับการนำไปใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๓ สร้างเครือข่ายการทำวิจัยระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ปฏิรูปและบูรณาการระบบการ เรียนการสอนกับระบบงานวิจัยและพัฒนา ให้เอื้อต่อการเพิ่มศักยภาพด้านนวัตกรรมของประเทศ เพื่อสนับสนุน การสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจไทยทุกระดับในเวทีการค้าโลก ส่งเสริมกระบวนการทำงานของภาครัฐและ ภาคเอกชนในการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมให้เป็นระบบเปิด และมีการบูรณาการ การทำงานกันอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเชื่อมโยงระบบการศึกษากับภาคปฏิบัติจริงในภาคธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างนักวิจัยมืออาชีพและนวัตกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับงานวิจัยสู่การเพิ่มศักยภาพด้าน เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ

๖.๘.๖ ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทุกช่วงวัย

๑ มุ่งเน้นการพัฒนาโรงเรียนควบคู่กับการพัฒนาครู เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการ การศึกษาในทุกระดับบนพื้นฐานการสนับสนุนที่คำนึงถึงความจำเป็นและศักยภาพของสถานศึกษาแต่ละแห่ง พร้อมทั้งจัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ และสร้างระบบวัดผลโรงเรียนและครูที่สะท้อน

ความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน คืนครูให้นักเรียนโดยลดภาระงานที่ไม่จำเป็น รวมถึงจัดให้มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการเชื่อมโยงหรือส่งต่อข้อมูลครอบครัวและผู้เรียนระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงการพัฒนาตลอดช่วงชีวิต ตลอดจนพัฒนาช่องทางให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒ พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัล พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและเหมาะสมกับช่วงวัย ตลอดจนพัฒนาแหล่งเรียนรู้และอุทยานการเรียนรู้สำหรับเยาวชนที่เชื่อมโยงเทคโนโลยีกับวิถีชีวิต และส่งเสริมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เข้าสู่สังคมสูงวัย

๓ ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยจัดการศึกษากับกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา มุ่งเน้นกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและกลุ่มเด็กนอกระบบการศึกษา ปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบโรงเรียนพี่เลี้ยงจับคู่ระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีคุณภาพการศึกษาดีกับโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และการส่งเสริมให้ภาคเอกชน ชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบการศึกษาในพื้นที่ สนับสนุนเด็กที่มีความสามารถแต่ไม่มีทุนทรัพย์เป็นกรณีพิเศษ ตลอดจนแก้ไขปัญหานี้เส้นทางการศึกษา โดยการปรับโครงสร้างหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และทบทวนรูปแบบการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เหมาะสม

๔ พัฒนาทักษะอาชีพทุกช่วงวัย โดยกำหนดระบบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะและเพิ่มประสิทธิภาพของทุกช่วงวัย อาทิ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยมีกลไกการวัดและประเมินผลเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์หน่วยการเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่งเสริมเยาวชนที่มีศักยภาพด้านกีฬาให้สามารถพัฒนาไปสู่นักกีฬาอาชีพ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การจัดให้มีระบบที่สามารถรองรับความต้องการพัฒนาปรับปรุงทักษะอาชีพของทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนสายอาชีพให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานที่อาจจะเปลี่ยนไปตามแนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอนาคต

๕ ส่งเสริมหลักคิดที่ถูกต้อง โดยสอดแทรกการปลูกฝังวินัยและอุดมการณ์ที่ถูกต้องของคนในชาติ หลักคิดที่ถูกต้องด้านคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสาธารณะการเคารพกฎหมาย และกติกาของสังคม เข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมกลไกสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวในทุกมิติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรมจริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมทั้งลงโทษผู้ละเมิดบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนประเทศ

๖.๘.๗ จัดทำระบบปริญญาชุมชนและการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น เน้นออกแบบหลักสูตรระยะสั้นตามความสนใจ พัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันและทักษะอาชีพของคนทุกช่วงวัยในพื้นที่และชุมชนเป็นหลัก พร้อมทั้งศึกษาแนวทางการพัฒนาเป็นรูปแบบธนาคารหน่วยกิต ซึ่งเป็นการเรียนเก็บหน่วยกิตของวิชาเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนข้ามสาขาวิชาและข้ามสถาบันการศึกษา หรือทำงานไปพร้อมกันหรือเลือกเรียนเฉพาะหลักสูตรที่สนใจ เพื่อสร้างโอกาสของคนไทยทุกช่วงวัยและทุกระดับสามารถพัฒนาตนเองทั้งในด้านการศึกษาและการดำรงชีวิต

๖.๘ การพัฒนาระบบสาธารณสุขและหลักประกันทางสังคม

มุ่งเน้นการจัดบริการสาธารณสุขและระบบความคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมประชากรทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมนำไปสู่ความเสมอภาค ประกอบด้วย

๖.๙.๑ พัฒนาระบบบริการสาธารณสุข แพทย์สมัยใหม่ และแพทย์แผนไทยให้มี ประสิทธิภาพ ทันสมัย เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และมีคุณภาพทัดเทียมกันทั่วทุกพื้นที่รวมถึงการยกระดับไปสู่ ความเชี่ยวชาญในด้านการแพทย์แม่นยำ และยกระดับระบบหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุมแรงงานนอกระบบ โดยอยู่บนพื้นฐานหลักประสิทธิภาพและความยั่งยืนทางการคลังของประเทศ ส่งเสริมให้มีมาตรการสร้างเสริมสุขภาพ และอนามัยให้คนไทยทุกช่วงวัยมีสุขภาพแข็งแรงและลดอัตราการเจ็บป่วยโรคเรื้อรัง พร้อมทั้งจัดให้มี สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่เอื้อต่อสุขภาพของประชาชนอย่างเหมาะสมและพอเพียง

๖.๙.๒ ส่งเสริมการป้องกัน และควบคุมปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ โดยการพัฒนาองค์ความรู้ ด้านสุขภาพที่ถูกต้องของคนทุกกลุ่มวัย ส่งเสริมการเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ สร้างระบบ รับมือต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ ทั้งระบบติดตาม เฝ้าระวัง และการจัดการภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขอย่าง ครบวงจรและบูรณาการ จัดระบบการแพทย์ปฐมภูมิที่มีแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวดูแลอย่างทั่วถึง และส่งเสริมให้ ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาพที่ดีในทุกพื้นที่

๖.๙.๓ พัฒนาและยกระดับความรู้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) ให้เป็นหมอ ประจำบ้านควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารทางการแพทย์ เร่งพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่มีคุณภาพให้ทั่วถึง และครอบคลุมประชากรทุกภาคส่วน ลดความเหลื่อมล้ำของคุณภาพการบริการในแต่ละระบบ พร้อมทั้งเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบการบริการสาธารณสุขในชุมชนผ่านการพัฒนากระบวนการแพทย์ทางไกลควบคู่ไปกับการเพิ่ม บทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และการยกระดับคุณภาพการบริการของโรงพยาบาลส่งเสริม สุขภาพตำบล เพื่อให้ประชาชนในทุกครัวเรือนทุกพื้นที่โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่อยู่ในชุมชนสามารถเข้าถึงหน่วย บริการสาธารณสุขได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

๖.๙.๔ สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมด้านการศึกษา สุขภาพการมีงานทำ ที่เหมาะสมกับประชากรทุกกลุ่ม มีการลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าหมาย เพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง จัดให้มีระบบบำเหน็จบำนาญหลังพ้นวัยทำงาน ปฏิรูประบบภาษีให้ส่งเสริมความเสมอภาค ทางสังคม สร้างความเสมอภาคทางการศึกษาผ่านกลไกกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา และยกระดับ คุณภาพการศึกษาผ่านการใช้นวัตกรรมที่ทันสมัย รวมถึงคุ้มครองแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบให้ได้รับความ ปลอดภัยและมีสุขอนามัยที่ดีในการทำงาน ได้รับรายได้ สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมแก่การดำรงชีพ

๖.๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

๖.๑๐.๑ ปกป้อง รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มพื้นที่ ป่าไม้ของประเทศ เพื่อสร้างสมดุลทางธรรมชาติและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้ง พื้นที่ป่าอนุรักษ์ ป่าเศรษฐกิจ ป่าชายเลนและป่าชุมชน รวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง หักด้อยการบุกรุก ทำลายทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างจริงจัง รวมถึงเร่งฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรม แก้ไขกฎหมายป่าไม้ที่ซ้ำซ้อน เร่งคืน พื้นที่ป่าโดยการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าและสามารถทำกินได้อย่าง เหมาะสม นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุกและการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมบทบาทของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) พร้อมทั้งรณรงค์สร้าง จิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้กับเยาวชนภาคีรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

๖.๑๐.๒ ปรับปรุงระบบที่ดินทำกินและลดความเหลื่อมล้ำด้านการถือครองที่ดิน โดยจัดสรร ที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้แก่ราษฎรที่ยากไร้และเกษตรกรตามหลักการของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ การกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รื้อแล้วและมีมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ใน ครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกรและผู้ยากจน จัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการที่ดิน จัดทำหลักฐาน การถือครองที่ดินของรัฐทุกประเภท จัดทำแผนที่แสดงแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน และเร่งแก้ไขปัญหาดิน ทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน เพื่อลดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๖.๑๐.๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ แหล่งน้ำชุมชน และทะเล โดยเชื่อมโยงกับแผนบริหารจัดการน้ำ ๒๐ ปีของประเทศ เพิ่มผลิตผลในการจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน จัดให้มีน้ำสะอาดใช้ทุกครัวเรือนในชุมชนชนบท ในปริมาณ คุณภาพ และราคาที่เข้าถึงได้ มีระบบการจัดการน้ำชุมชนที่เหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริม พื้นฟู อนุรักษ์ พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่พักน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ แอ่งน้ำบาดาล การระบายน้ำชายฝั่ง เพิ่มผลิตผลของน้ำ ทั้งระบบ และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมระดับสากล ดูแลภัยพิบัติจากน้ำ พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ และเพิ่มพื้นที่ชลประทาน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างระบบจัดสรรน้ำที่เป็นธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการน้ำในชุมชนตามแนวพระราชดำริ

๖.๑๐.๔. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรแร่ และทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง เพื่อการพัฒนาประเทศและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างเหมาะสม เป็นธรรม และคำนึงถึงคุณภาพทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน โดยการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของภาคประชาชน จัดทำเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองบนพื้นฐานศักยภาพแร่และมีการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ อย่างเหมาะสม ดูแลรักษาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยบริหารจัดการเขตทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งรายจังหวัดโดยใช้แผนที่การจำแนกเขตทางทะเลและชายฝั่ง (one marine chart) บริหารจัดการทรัพยากรแร่และแหล่งพลังงานในทะเล รวมทั้งมลพิษและขยะในทะเลให้มีประสิทธิภาพ จัดทำผังชายฝั่งและผังทะเลที่ชัดเจน และกำหนดพื้นที่การพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและสอดคล้องกับภูมิศาสตร์และทรัพยากรในพื้นที่ รักษาแนวปะการังที่สำคัญต่อการท่องเที่ยว รักษาป่าชายเลนและแหล่งหญ้าทะเลที่สำคัญต่อประมงและสัตว์หายาก

๖.๑๐.๕. แก้ไขปัญหาก๊าซเรือนกระจกและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก สร้างสังคมคาร์บอนต่ำและปลอดภัยขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน กำหนดมาตรการควบคุมการเผาพื้นที่เพื่อทำการเพาะปลูกปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ไทยเข้าร่วมและให้สัตยาบันไว้

๖.๑๐.๖. พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพโดยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อาทิการจัดการขยะหรือของเสีย เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการผลิตหรือบริโภคที่หลากหลายและทำให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

๖.๑๐.๗. พัฒนากลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำระบบการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์มาใช้เป็นเครื่องมือเชิงนโยบายในการเพิ่มขีดความสามารถในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมกันของภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม และบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐทั้งระดับประเทศ ราชสาขา และเชิงพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ลดความขัดแย้งระหว่างยุทธศาสตร์ต่าง ๆ โดยเฉพาะระหว่างยุทธศาสตร์รายสาขากับยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่

๖.๑๐.๘. แก้ไขปัญหาการจัดการขยะและของเสียอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการส่งเสริมและให้ความรู้ในการลดปริมาณขยะในภาคครัวเรือนและธุรกิจ การนำกลับมาใช้ซ้ำการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางเพื่อลดปริมาณและต้นทุนในการจัดการขยะของเมือง และสามารถนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ได้โดยง่าย รวมทั้งพัฒนาโรงงานกำจัดขยะและของเสียอันตรายที่ได้มาตรฐาน

๖.๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ

กฎหมายจะต้องได้รับการปรับปรุงให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และเกิดประโยชน์ต่อประชาชน โดยรวมโดยรัฐบาลได้กำหนดนโยบายการดำเนินการ ดังนี้

๖.๑๑.๑ พัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ โดยพัฒนาให้ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม มีการจัดรูปแบบองค์กรใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัว และเหมาะสมกับบริบทของประเทศ รวมทั้งจัดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ของรัฐให้สอดคล้องกับโครงสร้างหน่วยงานและภารกิจงานที่เปลี่ยนแปลงไป พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่รัฐให้สามารถรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทันท่วงที พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนระบบการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดความเชื่อมโยงสอดคล้องกันตั้งแต่ชั้นวางแผนการนำไปปฏิบัติ การติดตามประเมินผล การปรับปรุงการทำงานให้มีมาตรฐานสูงขึ้น และปรับปรุงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

๖.๑๑.๒ ปรับเปลี่ยนกระบวนการอนุมัติ อนุญาตของทางราชการที่มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจและดำเนินชีวิตของประชาชนให้เป็นระบบดิจิทัลและสามารถเชื่อมโยงข้อมูลต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ พร้อมทั้งพัฒนาโปรแกรมออนไลน์เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการของภาครัฐได้อย่างทันทีและทุกเวลา

๖.๑๑.๓ พัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ในการบริหารราชการแผ่นดินที่มีระบบการวิเคราะห์และแบ่งปันข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่ในระบบบริการประชาชนที่เป็นไปตามความต้องการเฉพาะตัวบุคคลมากขึ้น

๖.๑๑.๔ เปิดเผยข้อมูลภาครัฐสู่สาธารณะ โดยหน่วยงานของรัฐในทุกระดับต้องเปิดเผยและเชื่อมโยงข้อมูลซึ่งกันและกัน ทั้งในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง และระหว่างหน่วยงานรัฐกับประชาชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจถึงสถานการณ์และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศที่มีความซับซ้อนปรับเปลี่ยนให้เป็นการทำงานเชิงรุก เน้นการยกระดับไปสู่ความร่วมมือกันของทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง แสวงหาความคิดริเริ่ม และสร้างนวัตกรรม โดยมีการคาดการณ์สถานการณ์ วิเคราะห์ความเสี่ยงและผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๑๑.๕ ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ โดยสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธา และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาข้าราชการ บุคลากร และเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง พร้อมกับยึดมั่นในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล มีสมรรถนะและความรู้ความสามารถพร้อมต่อการปฏิบัติงาน ดำเนินการปรับปรุงสวัสดิภาพชีวิต ความเป็นอยู่ตลอดจนสร้างขวัญกำลังใจและความผูกพันในการทำงาน

๖.๑๑.๖ พัฒนากลไกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริการสาธารณะและการตรวจสอบภาครัฐ โดยการสร้างความเข้าใจถึงหลักการบริหารราชการขั้นพื้นฐาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรคและลดข้อจำกัดของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ชุมชน วิชาชีพเพื่อสังคม องค์กรภาคประชาสังคม และเอกชน สามารถเข้ามาดำเนินกิจกรรมสาธารณะประโยชน์และมีบทบาทในการพัฒนาบริการสาธารณะในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ภาครัฐในทุก ๆ ด้าน

๖.๑๑.๗ ปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย เพื่อเอื้อต่อการทำธุรกิจและการใช้ชีวิตประจำวัน

๑ ปรับปรุงขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ การอำนวยความสะดวก ต้นทุน ค่าใช้จ่าย กฎหมาย กฎ และระเบียบต่าง ๆ ของภาครัฐ ให้สามารถสนับสนุนและเอื้อต่อการประกอบธุรกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศและเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงบริบทต่าง ๆ โดยครอบคลุมกระบวนการตั้งแต่จัดตั้ง

ธุรกิจจนถึงการปิดกิจการพร้อมทั้งกำกับและส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยุติธรรม เสมอภาค เท่าเทียม ถูกต้องตามหลักนิติธรรม และเป็นไปตามปณิญาสากล ตลอดจน เร่งรัดการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการข้อมูลต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐให้มีความเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนสามารถติดต่อราชการได้โดยสะดวก รวดเร็ว โปร่งใสและตรวจสอบได้

๒ ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐจัดให้มีสนามทดลองแนวคิดทางธุรกิจ ผลิตรายได้ หรือ นวัตกรรมใหม่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถสร้างธุรกิจ ผลิตรายได้ หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ และการพัฒนาปรับปรุงกฎระเบียบให้ทันสมัยต่อไป

๓ ส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าที่เสรีและเป็นธรรม โดยกำกับดูแลให้เกิดความเป็นธรรมทางการค้าและติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่มีแนวโน้มจะก่อให้เกิดการผูกขาดอย่างใกล้ชิด บังคับใช้กฎหมายการแข่งขันทางการค้าอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างรวดเร็วและเสมอภาคของประชาชน

๖.๑๑.๘ กระจายอำนาจ ความรับผิดชอบ และเพิ่มบทบาทการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่งเสริมบทบาทของเอกชนและชุมชนในการให้บริการสาธารณะ โดยเร่งพัฒนาองค์กรและบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพ และมีความรับผิดชอบมากขึ้นทั้งในการบริหารและการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการตนเองตามหลักธรรมาภิบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมบทบาทของเอกชนและชุมชนท้องถิ่นและภาคีอื่น ๆ ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่รวมถึงการจัดให้มีบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของประชาชน เพื่อนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานการให้บริการของรัฐให้เทียบเท่ากับมาตรฐานสากลและสนับสนุนการพัฒนายุทธศาสตร์เชิงพื้นที่

๖.๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และกระบวนการยุติธรรม

๖.๑๒.๑ แก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยจัดให้มีมาตรการและระบบเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ช่วยป้องกันและลดการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างจริงจังและเข้มงวด รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการติดตามการแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งเร่งสร้างจิตสำนึกของคนในสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์ สุจริต ถูกต้อง ชอบธรรม และสนับสนุนทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการทุจริตประพฤติมิชอบ

๖.๑๒.๒ ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม โดยส่งเสริมให้มีรูปแบบการลงโทษอื่นที่ไม่ใช่โทษอาญาตามหลักสากล มุ่งเน้นยกระดับการพัฒนาระบบ แก้ไข บำบัด พื้นฟูผู้กระทำผิดส่งเสริม ปกป้อง ค้ำครองสิทธิมนุษยชน พัฒนาประสิทธิภาพระบบการสืบสวนสอบสวนด้านการปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ กำหนดมาตรการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมให้สามารถปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากการแทรกแซงหรือครอบงำใด ๆ พร้อมทั้งบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมให้ดำเนินงานสอดประสานกันอย่างเป็นองค์รวมเพื่อให้สามารถจัดการกับข้อขัดแย้งและกรณีพิพาทได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการทำงานเชิงรุก รวมทั้งพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมให้สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเป็นธรรมเสมอภาค โปร่งใส รวดเร็ว ทัวถึง และปราศจากการเลือกปฏิบัติ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมได้ และสร้างสังคมที่พัฒนาอย่างเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียม พร้อมทั้งผลักดันให้เกิดการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกฎหมาย พัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ และเป็นธรรม รวมทั้งให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายที่จำเป็นและเหมาะสมแก่ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

๗. นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ (Thailand 4.0)

ไทยแลนด์ ๔.๐ หรือประเทศไทย ๔.๐ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่างๆ เพื่อปรับแก้จัดระบบ ปรับทิศทางและสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้

ทั้งนี้ ก่อนจะมาถึงประเทศไทย ๔.๐ ประเทศไทยก็ผ่านการพัฒนามาเป็นลำดับขั้นอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่ “ประเทศไทย ๑.๐” การดำรงอยู่และพัฒนาประเทศเน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน เป็นต้น “ประเทศไทย ๒.๐” นอกจากเกษตรกรรมแล้วก็เน้นไปทางอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องตี๋ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น “ประเทศไทย ๓.๐” ซึ่งเป็นยุคปัจจุบัน เน้นหนักไปทางอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขาย ส่งออก เหล็กกล้า รถยนต์ ถังน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น ประเทศไทยในยุค ๑.๐ ๒.๐ และ ๓.๐ รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งประเทศจะอยู่อย่างนี้ไม่ได้ ต้องรีบพัฒนาเศรษฐกิจ สร้างประเทศเพราะประเทศไทย ๓.๐ ที่เราเป็นกันมาตลอดจนถึงทุกวันนี้มันทำให้รายได้ประเทศอยู่ในระดับ ปานกลางเท่านั้น ไม่สามารถขยับหนีไปจากจุดนี้ได้ซักที เมื่อ ๕๐ ปีก่อน ช่วง พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๓๖ เศรษฐกิจของไทยเรามีการเติบโตอย่างมากถึงระดับ ๗ - ๘ % ต่อปี แต่หลังจาก พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน เศรษฐกิจไทยเติบโตขึ้นเพียง ๓ - ๔ % ต่อปีเท่านั้น นอกจากนั้น ยังมีปัญหาในเรื่องของความเหลื่อมล้ำด้านรายได้และความไม่สมดุลในการพัฒนา ซึ่งทำให้รัฐบาลต้องหันมาใส่ใจ เร่งพัฒนาปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจกันยกใหญ่ เพื่อให้เราก้าวข้ามจากประเทศไทย ๓.๐ ไปสู่ ประเทศไทย ๔.๐ ให้ได้ใน ๓ - ๕ ปีนี้ จึงเป็นเหตุให้นำไปสู่ยุคที่สี่ เรียกว่า “ประเทศไทย ๔.๐” กำหนดแนวทางพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) ประเทศและประชากรมีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดผลการพัฒนาภายใน ๕ - ๖ ปีนี้คล้ายๆ กับการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” อินเดีย “Made in India” หรือประเทศเกาหลีใต้ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy”

ลักษณะของประเทศไทย ๔.๐ จึงเป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรีที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้นและเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูงเปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้าง มูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่างๆ ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

การพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัยและพัฒนาแล้ว ต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้ ๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น ๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพและเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา เป็นต้น ๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบ

อิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น ๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและ บังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยี สมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อ ออนไลน์ โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น ๕. กลุ่มอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจ โลฟส์สไตล์ เทคโนโลยีการ ท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

โดยสรุปองค์ประกอบของโมเดลการพัฒนาประเทศไทย ประเทศไทย ๔.๐ ได้แก่

- เปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิมสู่เกษตรสมัยใหม่ เน้นบริหารจัดการและเทคโนโลยี เตรียมปั้นเกษตรกร เป็นผู้ประกอบการ ทั้งยังเป็นเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวย
- เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีภาครัฐคอยช่วยเหลือ เพื่อผลักดันสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง
- เปลี่ยนจาก Traditional Services ที่มีมูลค่าต่ำ สู่ High Value Services
- เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำสู่แรงงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและทักษะสูง เป้าหมายที่ได้ จากโมเดลนี้คือเปลี่ยนประเทศไทยที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางชั้นสูง” ให้กลายเป็นกลุ่ม “ประเทศที่มี รายได้สูง” ด้วยนวัตกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพของเศรษฐกิจ จากกลไกต่างๆ เน้นไปทางการนำเทคโนโลยีเข้ามา ปรึบใช้

ทั้งนี้ ในส่วนของการจัดการศึกษาตามแนวคิดประเทศไทย ๔.๐ หากพิจารณาย้อนให้เห็นพัฒนาการทาง การศึกษาเพื่อให้เข้าใจการศึกษา ๔.๐ จะพบว่าการศึกษาไทยมีลำดับขั้นตอนที่ผ่านมา ดังนี้

- **การศึกษา ๑.๐** คือ การจัดการศึกษาที่การสอนแบบครูเป็นผู้ให้นักเรียนเป็นผู้รับเน้นการ ท่องจำตำราและทำแบบฝึกหัดตามตำรา ไม่ได้เน้นกระบวนการเรียนรู้ตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน (ถือเป็นยุคที่เรียนรู้จากครูอาจารย์)

- **การศึกษา ๒.๐** คือ การจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและแตกต่างระหว่างบุคคล ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตวิญญาณแห่งเรียนรู้และ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแห่งเรียนรู้ภายในและภายนอกโรงเรียน ครูคือผู้สนับสนุนและเป็นแหล่งเรียนรู้ ของผู้เรียน (ถือเป็นยุคที่ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง)

- **การศึกษา ๓.๐** คือ การจัดการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) ให้ผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน (ยุคนี้จึงเป็นยุคที่ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้)

- **การศึกษา ๔.๐** คือ การจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนไป การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นเครื่องกระตุ้นการเรียนรู้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างสรรค์นวัตกรรมและการวิจัย ด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของประเทศ (ยุคนี้จึงเป็นยุคที่ผู้เรียนสามารถ สร้างนวัตกรรมเองได้)

เส้นทางสู่การศึกษาไทย ๔.๐ เพื่อให้ก้าวไปสู่การศึกษาไทย ๔.๐ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดส่งเสริม สนับสนุนโครงการสำคัญ ได้แก่ ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ การยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ พัฒนาและส่งเสริมผู้ มีความสามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี พัฒนานักวิจัยหลากหลายสาขา การจัดการ เรียน การสอน STEM ศึกษา และความร่วมมือ “สานพลังประชารัฐ”

**๘. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒**

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและ วัฒนธรรมที่ดีงามในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาจะต้องเป็น กระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับปวงชน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมี ความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การจัดการศึกษาสามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางและ หลากหลายทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยรัฐเป็นผู้ส่งเสริมให้มีแหล่ง การเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบในชุมชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบการเรียนรู้ให้ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ส่งผลให้เกิดการปฏิรูป การศึกษาทั้งระบบและมีการรวบรวมหน่วยงานด้านการศึกษาจัดตั้งเป็นกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดเอกภาพในด้านการจัดการและนโยบาย การจัดการการศึกษา แต่มีความหลากหลายในการปฏิบัติและการกระจายอำนาจและให้มีคณะกรรมการการ อุดมศึกษาทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการด้านอุดมศึกษา

๙. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในการจัดการอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถตอบสนองต่อความ ต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรม ในการ ดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อ ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รวมทั้งตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และเชื่อมโยงกับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับทรัพยากร บุคคลของประเทศในการเข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้มีการศึกษาอบรมเพื่อเสริมสร้าง ทักษะในการประกอบอาชีพของบุคคลและการศึกษาตลอดชีวิต การจัดการอุดมศึกษาต้องเป็นไปตามหลัก ความรับผิดชอบต่อสังคม หลักเสรีภาพทางวิชาการ ความเป็นอิสระ หลักความเสมอภาค หลักธรรมาภิบาล

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่และอำนาจ การจัดการศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม การบริการ วิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่กฎหมายกำหนด การดำเนินการดังกล่าว ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และสนองต่อความจำเป็นและ ความต้องการของประเทศในด้านต่าง ๆ การส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ให้แก่ประเทศ การพัฒนา กำลังคนของประเทศและการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่ประเทศที่มีความก้าวหน้า ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และมีพลเมืองที่มีคุณภาพ

๑๐. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙

วิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ

“คนไทยทุกคนได้รับการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑”

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

การศึกษาเป็นเครื่องมือ/กลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมือง ๔ ประการ (เป็นคนดี มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดี และมีคุณภาพของสังคมประเทศและของโลก) มีทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (สามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดความสนใจ) และดำรงชีวิตในสังคมอย่างเป็นสุข (มีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้ รวมทั้งสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมพหุวัฒนธรรมที่เป็นพลวัตในโลกศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง)

แนวทางการจัดการศึกษาการบริหารและการจัดการ การบริหารและการจัดการ

(๑) การกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษาเพื่อความเป็นอิสระคล่องตัว ในการบริหารจัดการ ที่แสดงความรับผิดชอบต่อผู้เรียน ภายใต้การกำกับและการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ และการแบ่งบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจน โดยให้สถานศึกษาที่มีศักยภาพและความพร้อมสามารถเปลี่ยนสถานะเป็นสถานศึกษานิติบุคคลในกำกับ

(๒) สถานศึกษาที่มีสถานะเป็นสถานศึกษานิติบุคคลในกำกับ จะมีอิสระและความคล่องตัว ในการบริหารจัดการ ดังนี้

- การสรรหาและคัดเลือกกรรมการสถานศึกษา เป็นอำนาจของหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานศึกษา (Owner) หากกรรมการสถานศึกษาไม่สามารถบริหารจัดการให้บรรลุผลตามเป้าหมาย หน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ

- การสรรหาและคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา เป็นอำนาจของคณะกรรมการสถานศึกษาหากผู้บริหารไม่สามารถบริหารจัดการให้บรรลุผลตามเป้าหมายกรรมการสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ

- การสรรหาและคัดเลือกครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นอำนาจของผู้บริหารสถานศึกษา หากครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่สามารถดำเนินงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายผู้บริหารสถานศึกษาต้องรับผิดชอบ

(๓) สถานศึกษามีหน้าที่รวบรวมบันทึกข้อมูล และรายงานผลการพัฒนาการศึกษาที่บูรณาการและเชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพภายใน การประเมินคุณภาพภายนอก ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการของสถานศึกษา รวมทั้งการติดตามประเมินผล การกำหนดนโยบายและแผน การกำกับการจัดการศึกษาและการส่งเสริมสนับสนุนของหน่วยงานส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาค รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนได้รับทราบ ทั้งฝ่ายผู้จัดการศึกษาและผู้รับบริการการศึกษา ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งของการส่งเสริมการทำงานของกลไกตลาดให้มีประสิทธิภาพ

หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน

สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้บริการการศึกษาและการเรียนรู้แก่พลเมืองทั้งผู้ที่อยู่ในวัยเรียนและผู้ที่อยู่ในวัยกำลังแรงงาน

ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

๑) สถาบันผลิตครูต้องผลิตบัณฑิตสาขาวิชาชีพครูตามมาตรฐานหลักสูตร

๒) ระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในวิชาชีพครูต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และคุณสมบัติที่กำหนด เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีศักยภาพและความสามารถตรงตามความต้องการและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

๓) การสรรหาคัดเลือกและบรรจุครูใหม่ ให้เปลี่ยนสถานะเป็นพนักงานของรัฐ ด้วยระบบสัญญาจ้างและได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนรวมทั้งสิทธิประโยชน์ไม่ต่ำกว่าการเป็นข้าราชการ

๔) การดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาให้เปลี่ยนมาเป็นระบบการสรรหาและคัดเลือก โดยกรรมการสถานศึกษา ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งไม่เกิน ๔ ปี และมีสิทธิได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา หากได้รับการคัดเลือก หากพ้นวาระการดำรงตำแหน่งหรือมิได้อยู่ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาให้กลับมาเป็นครูผู้สอนเช่นเดิม

๕) ระบบการพัฒนาผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นไปตามความต้องการของผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และสามารถทดสอบวัดและประเมินทักษะความรู้ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อยกระดับสมรรถนะของวิชาชีพครูให้มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับที่สูงขึ้น

๖) เงินเดือน ค่าตอบแทนของผู้บริหาร ครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เป็นไปตามผลงานและความสามารถและมีระบบสัญญาจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต้องไม่น้อยกว่าที่ข้าราชการได้รับ ซึ่งมิได้ขึ้นอยู่กับบัญชีเงินเดือนข้าราชการ เพื่อให้สามารถเลือกครูที่เก่งเข้ามาสอน หรือเลือกผู้บริหารที่มีความสามารถเข้ามาบริหารระบบทรัพยากรและการเงินเพื่อการศึกษา

๗) ปรับระบบการจัดสรรเงินจากเดิมที่จัดสรรผ่านด้านอุปทานหรือสถานศึกษาไปสู่ด้านอุปสงค์ หรือตัวผู้เรียน เพื่อให้รัฐมีเครื่องมือทางการเงินในการกำกับบทบาท ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติและแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนการผลิตและพัฒนากำลังคนที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศนอกเหนือจากการใช้เครื่องมือทางการเงินผ่านด้านอุปทาน

๘) ให้สถานศึกษาสามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียนหรือค่าบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นที่ให้กับผู้เรียน ซึ่งเกินกว่าคุณภาพและมาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐกำหนด เพื่อให้ผู้เรียน (ผู้ปกครอง) มีส่วนร่วมระดมทุนและสนองทุนเพื่อการศึกษาตามหลักประโยชน์ที่ได้รับ (Benefit Principle)

ยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ

๑) ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

๒) ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

๔) ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา

๕) ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ๒) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสังคมไทย ให้เป็นสังคมแห่งคุณธรรม จริยธรรม ปลอดภัย และสมานฉันท์ ๓) เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมือง (Civic Education) ในสังคมไทย รวมทั้ง การยอมรับและเห็นคุณค่าของการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ๔) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และพื้นที่พิเศษ (พื้นที่สูง พื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดน และพื้นที่เกาะแก่ง ชายฝั่งทะเล) และส่งเสริมกลุ่มชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ และแรงงานต่างด้าว ให้ได้รับการศึกษาและเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มาตรฐาน เหมาะสม และสอดคล้องกับอัตลักษณ์และ ความต้องการของชุมชนและพื้นที่ ๕) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัย จากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจาก โรคอุบัติใหม่ และภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น มีกรอบแนวทาง

สำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๑) คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป้าหมายที่ ๒) คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่ พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ๓.๒) ยกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในเขตพัฒนา พิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ๑) สร้างและขยายโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ การศึกษาให้กับผู้เรียนในพื้นที่ ๓) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัด การศึกษาและการให้ความรู้สำหรับคนทุกช่วงวัย จำแนกตามระดับและประเภทการศึกษา ๕) ส่งเสริมให้สถานศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ จัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการหลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรม และภาษาถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะ ทักษะ และคุณลักษณะที่สำคัญจำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และตรงกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ๒) เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและวิชาชีพของประชากรในวัยเรียนและวัยทำงาน และเพิ่มผลิตภาพของกำลังแรงงาน ๓) เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานระดับสูงและผู้มีความสามารถพิเศษหรือความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้านในภาคการศึกษา การวิจัย การผลิตและการพัฒนาในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ๔) เพื่อปรับทิศทางการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาและบัณฑิตที่มุ่งเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ ๕) เพื่อขับเคลื่อนประเทศด้วยการวิจัยและนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ตามทิศทางการผลิตของประเทศไทย ๒๐ ปี และการพัฒนาประเทศสู่ประเทศไทย ๔.๐ ๖) เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากการวิจัยในการพัฒนาคน เพื่อเพิ่มผลผลิต มูลค่า ทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาประเทศ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๑) กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป้าหมายที่ ๒) สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นเลิศเฉพาะด้าน เป้าหมายที่ ๓) การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและ มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ๓.๑) ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ได้แก่ ๖) ส่งเสริมพัฒนาระบบการแนะแนวในสถานศึกษา เพื่อสร้างทางเลือกใน การตัดสินใจศึกษาด้านอาชีพ และประกอบอาชีพในสาขาที่ตนถนัดและสนใจ ๗) เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษของผู้เรียน แนวทางการพัฒนา ๓.๒) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน ได้แก่ ๑) ส่งเสริมและพัฒนาศาสนาอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้ผลิตและพัฒนากำลังคนตามความเชี่ยวชาญและความเป็นเลิศเฉพาะด้าน ที่มีคุณภาพมาตรฐานเทียบระดับสากล ๗) พัฒนามาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) มาตรฐานอาชีพ/วิชาชีพที่สอดคล้องกับตลาดงานและยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ แนวทางการพัฒนา ๓.๓) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ๓) ส่งเสริมการผลิตและวางระบบการปฏิบัติงานและแรงจูงใจแก่บุคลากรด้านการวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณลักษณะ ทักษะ และสมรรถนะตรงตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และ ยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ ๒) เพื่อพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละ ระดับการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย และกลุ่มผู้เรียนปกติและผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ๓) เพื่อให้คนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนา

และเสริมสร้างศักยภาพที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย ๔) เพื่อผลิตและพัฒนาครูผู้สอนในทุกกระดับและประเภท การศึกษาให้เป็นครูที่มี คุณธรรม มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษ ที่ ๒๑ และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐ มีกรอบแนวทาง สำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๒) คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐาน การศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตาม ศักยภาพ เป้าหมายที่ ๔) แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้ มีคุณภาพและ มาตรฐาน และ ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เป้าหมายที่ ๓) ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการ พัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ๓.๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้คนทุก ช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของ ผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทุกรูปแบบและช่อง ทางการเรียนรู้ ๒) เพื่อให้ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ และทุกระดับการศึกษาได้รับการศึกษาใน รูปแบบที่ เหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ในสถานศึกษาที่มีมาตรฐานและคุณภาพ ทัดเทียมกัน ๓) เพื่อให้มี ระบบฐานข้อมูลกลางรายบุคคลทุกช่วงวัยที่เชื่อมโยงกันได้ และสามารถ แลกเปลี่ยนฐานข้อมูลระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๔) เพื่อให้มีระบบฐานข้อมูลด้านการศึกษาและที่เกี่ยวข้อง ที่เป็น ระบบเดียวกัน ทั้งประเทศ สามารถใช้ร่วมกันระหว่างหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๕) เพื่อให้มีระบบสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผน การบริหาร จัดการศึกษา การติดตามและประเมินผล มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๑) ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ๓.๑) เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ๓.๓ พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยง และเข้าถึงได้ ๓.๓) พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษาที่มี มาตรฐานเชื่อมโยงและเข้าถึงได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อสร้างจิตสำนึก ปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม วัฒนธรรมของคนทุกช่วงวัยในการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการ สร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒) เพื่อสร้างและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยทุกช่วงวัยให้มี คุณธรรม จริยธรรม เห็นคุณค่าของการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสามารถดำรงชีวิต อย่างเป็นสุขตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๓) เพื่อวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๔) เพื่อสร้างความตระหนัก และสร้างเสริมศักยภาพให้ ประชาชนในการนำองค์ความรู้ ไปใช้เพื่อจัดการในเรื่องภัยธรรมชาติ ความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และการ จัดการทรัพยากร ธรรมชาติ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๑) คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ๓.๑) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้าง จิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติใน การดำเนินชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อ ปรับปรุงและพัฒนาระบบและรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่เป็นอิสระคล่องตัวในการบริหารจัดการด้วยความ รับผิดชอบและตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล ๒) เพื่อให้รัฐสามารถบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรอย่างมี ประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพมาตรฐานการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียนทุกระดับและประเภท

การศึกษา ๓) เพื่อส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษา การเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาและความรับผิดชอบร่วมกัน ๔) เพื่อพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาและการส่งเสริมประสิทธิภาพ การดำเนินงานของสถานศึกษาและสถาบันการศึกษา ๕) เพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ที่แสดง ความรับผิดชอบต่อผู้เรียน (Accountability) และตอบสนองความต้องการของตลาดงานและ การพัฒนาประเทศ โดยผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายในการส่งเสริมและกำกับติดตาม การดำเนินงานของสถานศึกษา และการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ ๖) เพื่อให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมจัดและสนับสนุนทรัพยากรเพื่อ การศึกษาตามหลักประโยชน์ที่ได้รับ (Benefit principle) ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ๗) เพื่อให้ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้ตรงกับ ความรู้ ความสามารถมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ มีกรอบแนวทางสำคัญที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คือ เป้าหมายที่ ๕) ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ โดยมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ๓.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้แก่ ๔) ส่งเสริมการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบติดตาม เพื่อการปรับปรุง พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นไป ตามมาตรฐานการศึกษา

๑๑. มาตรฐานการศึกษาของชาติ

อุดมการณ์และหลักการในการจัดการศึกษาของชาติ คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุล ระหว่างปัญญา ธรรมคุณธรรมและวัฒนธรรมเป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาความรู้ความสามารถ เพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่าการศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคม เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองและพึ่งกันเองได้และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ เพื่อให้เป็นไปตามอุดมการณ์และหลักการ ในการจัดการศึกษาดังกล่าว สภาการศึกษาได้กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ไว้ ๓ มาตรฐานและ ๑๑ ตัวบ่งชี้ ได้แก่

มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก คนไทยเป็นคนเก่งคนดี และมีความสุข

เป้าหมายของการจัดการศึกษาอยู่ที่การพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็น “คนเก่ง คนดีและมีความสุข” โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับช่วงวัย พัฒนาคณะตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพตรงตามความต้องการ ทั้งในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และทักษะคุณธรรมและจิตสำนึกที่พึงประสงค์และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ตัวบ่งชี้

๑.๑) กำลังกาย กำลังใจที่สมบูรณ์

๑.๑.๑ คนไทยมีสุขภาพกายและจิตที่ดีมีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ตามเกณฑ์การพัฒนาในแต่ละช่วงวัย

๑.๒) ความรู้และทักษะที่จำเป็นและเพียงพอในการดำรงชีวิตและการพัฒนาสังคม

๑.๒.๑ คนไทยได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพของตนเอง

๑.๒.๒ คนไทยมีงานทำและนำความรู้ไปใช้ในการสร้างงานและสร้างประโยชน์ให้สังคม

๑.๓) ทักษะการเรียนรู้และการปรับตัว

๑.๓.๑ คนไทยสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ รู้ทันโลกรวมทั้งมีความสามารถในการใช้แหล่งความรู้และสื่อต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

๑.๓.๒ คนไทยสามารถปรับตัวได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

๑.๔) ทักษะทางสังคม

๑.๔.๑ คนไทยเข้าใจและเคารพในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสังคม มีทักษะและความสามารถที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

๑.๔.๒ คนไทยมีความรับผิดชอบ เข้าใจ ยอมรับและตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมที่แตกต่าง กัน สามารถแก้ปัญหาในฐานะสมาชิกของสังคมไทยและสังคมโลกโดยสันติวิธี

๑.๕) คุณธรรม จิตสาธารณะและจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก

๑.๕.๑ คนไทยดำเนินชีวิตโดยกายสุจริต วาจาสุจริตและมโนสุจริต

๑.๕.๒ คนไทยมีความรับผิดชอบต่อศีลธรรมและสังคม มีจิตสำนึกในเกียรติภูมิของความเป็นคนไทย มีความภูมิใจในชนชาติไทย รักแผ่นดินไทยและปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย เป็นสมาชิกที่ดี เป็นอาสาสมัคร เพื่อชุมชนและสังคมในฐานะพลโลก

มาตรฐานที่ ๒ แนวการจัดการศึกษาจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญและการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนเห็นแบบอย่างที่ดีได้ฝึกการคิด ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่หลากหลายตรงตามความต้องการและมีความสุขในการเรียนรู้ ครู คณาจารย์ รู้จักผู้เรียน เป็นรายบุคคล เตรียมการสอนและใช้สื่อที่ผสมผสานความรู้สากลกับภูมิปัญญาไทย จัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ จัดหาและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและพัฒนาความคิดของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และสร้างสรรค์ความสำเร็จของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญขึ้นอยู่กับ ๑. ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ผู้เรียน ครู คณาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครองและสมาชิกชุมชน และ ๒. ปัจจัยด้านการบริหาร ได้แก่ หลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวบ่งชี้

๒.๑) การจัดการหลักสูตรการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

๒.๑.๑ มีการจัดหลักสูตรที่หลากหลายตามความเหมาะสมของกลุ่มผู้เรียนทุกระบบสอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

๒.๑.๒ ผู้เรียนมีโอกาส/สามารถเข้าถึงหลักสูตรต่างๆ ที่จัดไว้อย่างทั่วถึง

๒.๑.๓ องค์กรที่ให้บริการทางการศึกษามีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้มีอาคาร สถานที่มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย

๒.๑.๔ มีการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ สื่อเพื่อการเรียนรู้และการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทุกรูปแบบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

๒.๒) มีการพัฒนาผู้บริหาร ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ

๒.๒.๑ ผู้บริหาร ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพ

๒.๒.๒ ผู้บริหาร ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามีคุณธรรม มีความพึงพอใจในการทำงาน และผูกพันกับงาน มีอัตราการออกจากงาน และอัตราความผิดพลาด

๒.๒.๓ มีแนวโน้มในการรวมตัวจัดตั้งองค์กรอิสระเพื่อสร้างเกณฑ์มาตรฐานเฉพาะกลุ่มและติดตาม การดำเนินงานของบุคลากรและสถานศึกษา และติดตามการดำเนินงานของบุคลากรและสถานศึกษา ตลอดจนการส่งสมองค์ความรู้ที่หลากหลาย

๒.๓) มีการบริหารจัดการที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

๒.๓.๑ องค์กร ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามสภาพท้องถิ่น สภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน

๒.๓.๒ ผู้รับบริการ/ผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่มมีความพึงพอใจต่อการจัดบริการทางการศึกษาของสถานศึกษา

๒.๓.๓ มีการกำหนดระบบประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกได้

มาตรฐานที่ ๓ แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ การสร้างวิถีการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ให้เข้มแข็ง

การเรียนรู้ ความรู้ นวัตกรรม สื่อและเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาสู่สังคมแห่งความรู้ การส่งเสริมและสร้างกลไกเพื่อให้คนไทยทุกคนมีโอกาสและทางเลือกที่จะเข้าถึงปัจจัย และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย โดยการได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคมจะนำมาซึ่งการพัฒนาคุณภาพประสิทธิภาพและขีดความสามารถของคนไทยในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

ตัวบ่งชี้

๓.๑) การบริการวิชาการและสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้

๓.๑.๑ สถานศึกษาร่วมมือกับบุคลากรและองค์กรในชุมชนที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกระดับ ร่วมจัดปัจจัยและกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชนและให้บริการทางวิชาการที่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนาคนในชุมชน เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและคนไทยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๑.๒ ชุมชน ซึ่งเป็นที่ตั้งขององค์กรที่ให้บริการทางการศึกษามีสถานภาพเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ มีความปลอดภัย ลดความขัดแย้ง มีสันติสุขและมีการพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

๓.๒) การศึกษาวิจัย สร้างเสริม สนับสนุนแหล่งการเรียนรู้และกลไกการเรียนรู้

๓.๒.๑ ศึกษาวิจัย สำรวจ จัดหาและจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ

๓.๒.๒ ระดมทรัพยากร (บุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ภูมิปัญญา และอื่นๆ) และความร่วมมือจากภายในและภายนอกสถานศึกษา ในการสร้างกลไกการเรียนรู้ทุกประเภท เพื่อให้คนไทยสามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตได้จริง

๓.๒.๓ ศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และการพัฒนาประเทศ

๓.๓) การสร้างและการจัดการความรู้ในทุกระดับทุกมิติของสังคม

๓.๓.๑ ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชน องค์กรทุกระดับและองค์กรที่จัดการศึกษามีการสร้างและใช้ความรู้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จนกลายเป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรมและวัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็กปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่าการศึกษาคือกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองและพึ่งกันเองได้และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๖๑ มีจำนวน ๓ มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐานที่ ๑ คุณภาพของผู้เรียน

๑.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน

๑) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ

๒) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น

และแก้ปัญหา

๓) มีความสามารถในการสร้างวัฒนธรรม

๔) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๕) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา

๖) มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

๑.๒ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

๑) การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด

๒) ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย

๓) การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย

๔) สุขภาวะทางร่างกาย และจิตสังคม

มาตรฐานที่ ๒ กระบวนการบริหารและการจัดการ

๒.๑ มีเป้าหมายวิสัยทัศน์และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน

๒.๒ มีระบบบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา

๒.๓ ดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้านตามหลักสูตรสถานศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมาย

๒.๔ พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ

๒.๕ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

๒.๖ จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๓ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๓.๑ จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้

๓.๒ ใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้

๓.๓ มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก

๓.๔ ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และนำผลมาพัฒนาผู้เรียน

๓.๕ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ในการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และการฝึกอบรมวิชาชีพ ดังนี้

มาตรฐานการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน ๙ ประเด็นการประเมิน ดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะ และการประยุกต์ใช้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา และมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

๑.๑ ด้านความรู้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตามหลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน หรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี และหรือข้อเท็จจริง เป็นไปตามมาตรฐาน คุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา

๑.๒ ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิตเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา สามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิต อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสุขภาวะที่ดี

๑.๓ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติ เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และมีจิตสำนึก รักษ์สิ่งแวดล้อม

มาตรฐานที่ ๒ การจัดการอาชีวศึกษา

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

๒.๑ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา

สถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน มีการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาใหม่ หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน โดยร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง เพื่อเป็นผู้พร้อมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งวัยเรียนและวัยทำงานตามหลักสูตร มาตรฐาน คุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแลให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์

๒.๓ ด้านการบริหารจัดการ

สถานศึกษาบริหารจัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ สื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ครุภัณฑ์ และงบประมาณของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ

๒.๔ ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

สถานศึกษามีความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามนโยบายสำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามอบหมาย โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู บุคลากรทาง

การศึกษาและผู้เรียน รวมทั้งการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

มาตรฐาน ๓ การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษาร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

๓.๑ ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษามีการสร้างความร่วมมือร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศในการจัดการศึกษา การจัดทรัพยากรทางการศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การบริการวิชาการและวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียนและคนในชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

๓.๒ ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย โดยผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน หรือร่วมกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ และเผยแพร่สู่สาธารณชน

มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการข้างต้นโดยมีการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษาจะครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ แก่สังคม ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐาน ๕ ด้าน ดังนี้

มาตรฐานที่ ๑ ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

(๑.๑) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และความรอบรู้ด้านต่างๆ ในการสร้างสัมมาอาชีพความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยเป็นผู้มีคุณธรรมความเพียร มุ่งมั่น มานะ บากบั่น และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

(๑.๒) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความสามารถในการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาสังคม มีคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก สามารถสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าให้กับตนเอง ชุมชนสังคม และประเทศ

(๑.๓) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม ยึดมั่นในความถูกต้องรู้คุณค่าและรักษาความเป็นไทย ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์การพัฒนาและเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประชาคมโลก

มาตรฐานที่ ๒ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

สถาบันอุดมศึกษามีผลงานวิจัยที่เป็นการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ นวัตกรรมหรือทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง สถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐและเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตอบสนอง ยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐและเอกชน และประเทศ ผลลัพธ์ของ การวิจัยและนวัตกรรมมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต หรือการสร้างโอกาส มูลค่าเพิ่ม และขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการ ของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยมี การบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและ ต่างประเทศ และมีความ โปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความ ยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรฐานที่ ๔ ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

สถาบันอุดมศึกษามีการจัดการเรียนรู้ การวิจัย หรือการบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การ สร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และต่างประเทศ อย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของ การจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้ เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่ม ให้กับผู้เรียน ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติ

มาตรฐานที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการ

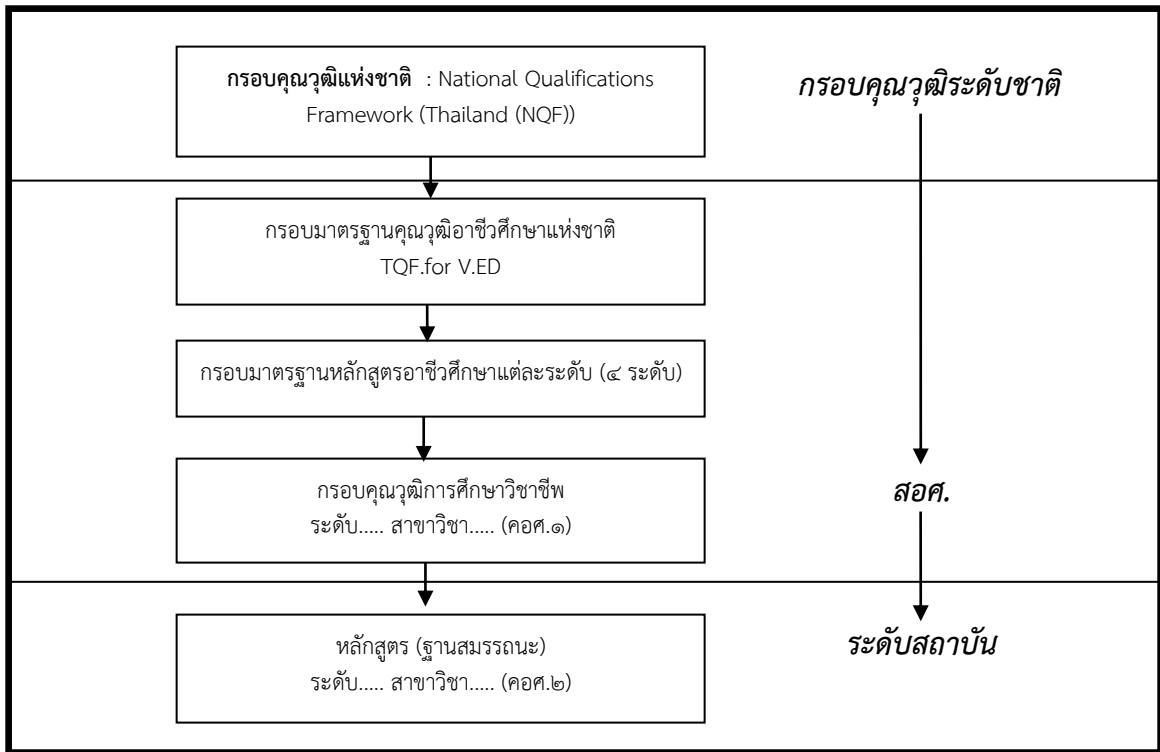
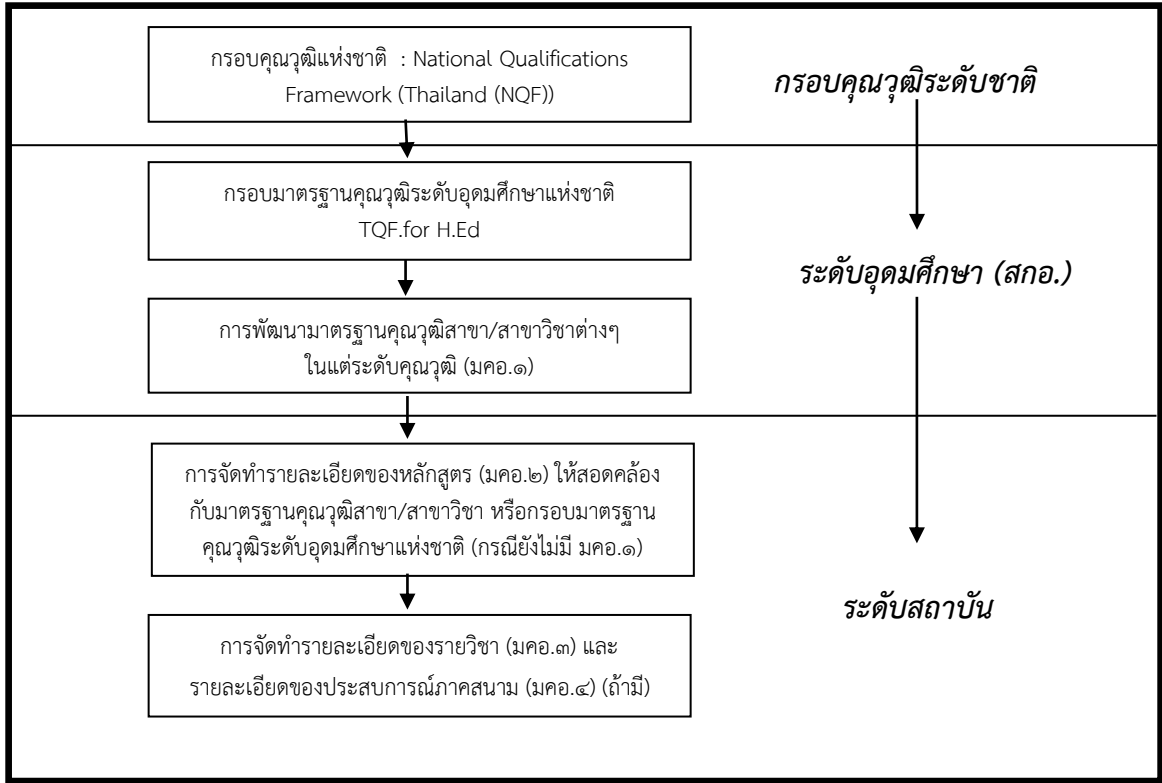
(๑) สถาบันอุดมศึกษามีหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสังคม สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

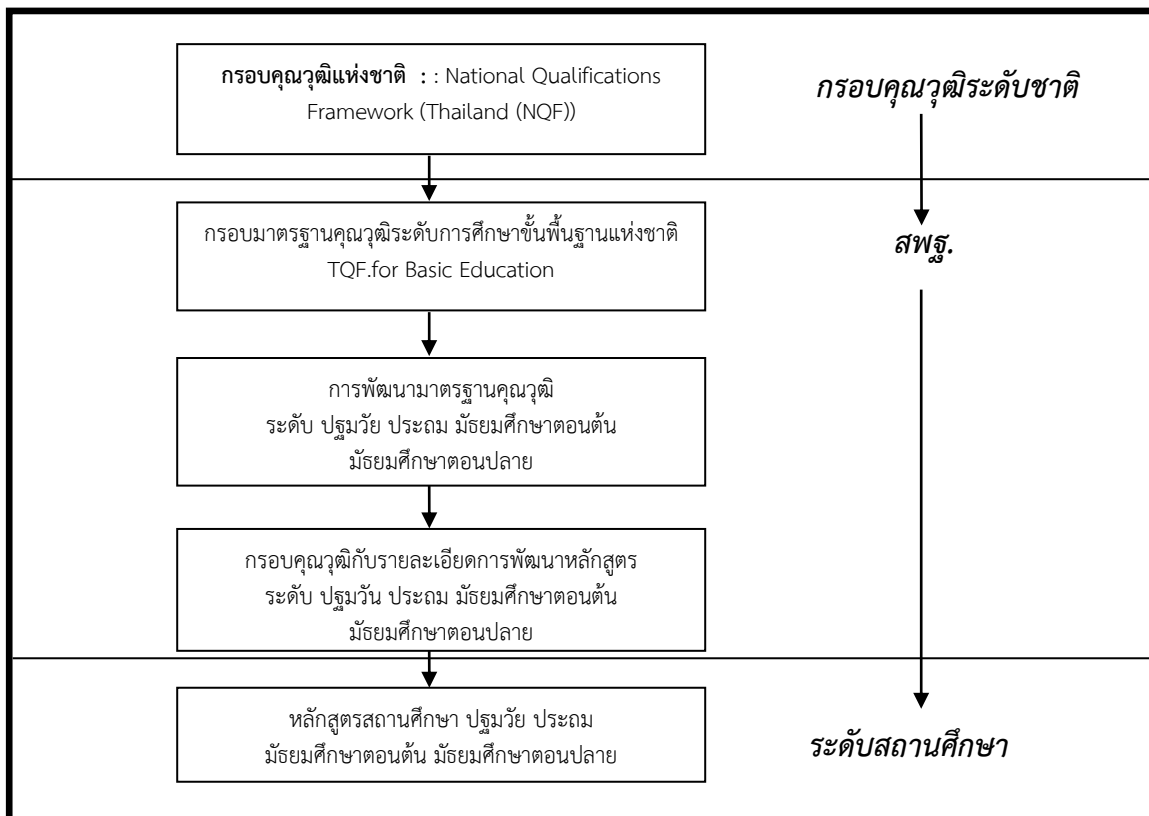
(๒) สถาบันอุดมศึกษามีการบริหารงานตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสถาบันอุดมศึกษาตลอดจนมี การบริหารจัดการบุคลากรและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล คำนึงถึงความหลากหลายและ ความเป็นอิสระทางวิชาการ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ยืดหยุ่นคล่องตัวโปร่งใสและตรวจสอบได้

(๓) สถาบันอุดมศึกษามีระบบประกันคุณภาพ มีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการจัด การศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีการกำกับให้การจัดการศึกษาและ การดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

๑๒. กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ : National Qualifications Framework (Thailand (NQF))

กลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนากำลังคนสู่มาตรฐานสากล คือ การพัฒนากรอบคุณวุฒิแห่งชาติ National Qualifications Framework (Thailand (NQF)) โดยใช้ระบบคุณวุฒิเป็นองค์ประกอบสำคัญในการ ประเมินศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคลที่เชื่อมโยงคุณวุฒิการศึกษากับการเทียบโอนประสบการณ์ ซึ่งเป็นแนวคิด สำคัญในการเชื่อมโยงและสร้างความร่วมมือระหว่างการศึกษาในระดับต่างๆ การศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้คนไทยที่อยู่ในวัยแรงงานมีความรู้ความสามารถตรงตาม ความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ รวมทั้งมองเห็นถึงเส้นทางการเรียนรู้และ ความก้าวหน้าอย่างชัดเจนและยังเป็นการส่งเสริมการประกันคุณภาพของบุคคลตามระดับคุณวุฒิอีกด้วย จึงมีการ กำหนดกรอบคุณวุฒิแห่งชาติขึ้น โดยมีสาระสำคัญ ดังภาพ

๑๓. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF : HEd)

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ หมวด ๖ มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา ๔๗ กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก จึงเห็นสมควรให้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่างๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการโครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF: HEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนโยบายนโยบาย ที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้น (Learning Outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพเพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชนรวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ

๑. หลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๑.๑ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการวัดการศึกษาตามที่กำหนดใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฯ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๒ มุ่งเน้นที่ Learning Outcomes ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพเพื่อประกันคุณภาพบัณฑิต

๑.๓ มุ่งประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเข้าไว้ด้วยกันและเชื่อมโยงให้เป็นเรื่องเดียวกัน

๑.๔ เป็นเครื่องมือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง/มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่คาดว่าจะพึงมี

๑.๕ มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันใดๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้ ในสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย โดยมั่นใจถึงคุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจเป็นที่พึงพอใจของนายจ้าง

๑.๖ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๒.๑ เพื่อเป็นกลไกหรือเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการนำไปเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๒.๒ เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจน โดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ/ปริญญาของสาขา/สาขาวิชาต่างๆ และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในสาขา/สาขาวิชาได้ใช้เป็นหลักและเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษา อาทิ การพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนวิธีการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการวัดและการประเมินผลนักศึกษา

๒.๓ เพื่อเชื่อมโยงระดับต่างๆ ของคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้เป็นระบบ เพื่อบุคคลจะได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลายตามหลักการศึกษาดำเนินชีวิต มีความชัดเจนและโปร่งใสสามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานคุณวุฒิในระดับต่างๆ กับนานาชาติได้

๒.๔ เพื่อช่วยให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาและเป็นกลไกในการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และใช้เป็นกรอบอ้างอิงสำหรับผู้ประเมินของการประกันคุณภาพภายนอกเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอน

๒.๕ เพื่อเป็นกรอบของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับความหมายของคุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการทำงาน รวมทั้งคุณลักษณะอื่นๆ ที่คาดว่าบัณฑิตจะพึงมี

๒.๖ เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ ในการย้ายโอนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การลงทะเบียนข้ามสถาบันและการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

๒.๗ เพื่อให้มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเองของแต่ละสาขา/สาขาวิชา

๒.๘ เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอน/ระเบียบ (Deregulation) การดำเนินการให้กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็ง

๓. โครงสร้างและองค์ประกอบของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๓.๑ ระดับคุณวุฒิ (Levels of Qualifications)

ระดับของคุณวุฒิแสดงถึงการเพิ่มขึ้นของระดับสติปัญญาที่ต้องการและความซับซ้อนของการเรียนรู้ที่คาดหวัง นอกจากนี้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ยังกำหนดคุณลักษณะของนักศึกษาระดับแรกเข้าหลังจากสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย เพราะเป็นพื้นฐานความรู้ ความสามารถที่สำคัญในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาเริ่มต้นที่ระดับที่ ๑ อนุปริญญา (๓ ปี) และสิ้นสุดที่ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก ดังนี้

ระดับที่ ๑ อนุปริญญา (๓ ปี)

ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี

ระดับที่ ๓ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

ระดับที่ ๔ ปริญญาโท

ระดับที่ ๕ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

ระดับที่ ๖ ปริญญาเอก

๓.๒ การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้น ในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย ๕ ด้าน ดังนี้

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามศีลธรรมทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

๒) ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

๓) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง ๕ ด้านนี้บางสาขาวิชาต้องการทักษะทางกายภาพสูง อาทิ การเดินร่ำ ดนตรี การวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill)

มาตรฐานผลการเรียนรู้ คือ ข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ทั้ง ๕ ด้านที่ได้รับการพัฒนาระหว่างการศึกษา จากการเรียนและการเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ ทั้งในและนอกหลักสูตรและแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจ และความสามารถจากการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเป็นที่ยอมรับเมื่อเรียนจบในรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้ว

มาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งมีอย่างน้อย ๕ ด้าน ดังกล่าวข้างต้นเป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตทุกคน ในทุกระดับคุณวุฒิ โดยแต่ละด้านจะมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้น เมื่อระดับคุณวุฒิสูงขึ้นทักษะและความรู้จะเป็น การสะสมจากระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าสู่ระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของระดับคุณวุฒิใดคุณวุฒิหนึ่ง จะรวมมาตรฐานผลการเรียนรู้ในสาขา/สาขาวิชาเดียวกันของระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าด้วย

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ใช้กับนักศึกษาทุกคนแม้ว่าบางสาขา/สาขาวิชา นักศึกษา จำเป็นต้องพัฒนาเป็นการเฉพาะ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ นักบัญชีและนักกฎหมาย เป็นต้น

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญา จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับสาขา/สาขาวิชา ที่เรียน ซึ่งต้องระบุรายละเอียดของความรู้และทักษะของสาขา/สาขาวิชาที่เหมาะสมกับระดับคุณวุฒิไว้ใน รายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของรายวิชา

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมุ่งหวังให้นักศึกษา ทุกคน ไม่ว่าจะเป็ระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านเหล่านี้

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคน ไม่ว่าจะเป็ระดับคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านนี้ แต่ สำหรับนักศึกษาที่เรียนในสาขา/สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมาตรฐานผลการเรียนรู้นี้จะต้องเน้นให้มีความ ชำนาญมากกว่านักศึกษาสาขา/สาขาวิชาอื่นๆ อาทิ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะต้องมีความ ชำนาญและทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

๔. มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิ

มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับแรกเข้า (สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย)

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ มีแนวคิดพื้นฐานว่านักเรียนที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจะต้องสำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าที่มีพื้นฐานความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ พื้นฐานในที่นี่รวมถึงความรู้ความสามารถในสาระการเรียนรู้ทั้ง ๘ กลุ่ม ตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์และประยุกต์ใช้ ความรู้และทักษะทางปัญญาเหล่านั้นเข้ากับสาขา/สาขาวิชาที่จะเรียนในสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ ซึ่งนักเรียนบางคน อาจมีพื้นฐานความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับสาขาวิชาที่เข้าเรียนไม่เพียงพอ ต้องเสริมความรู้พื้นฐานเพื่อให้มั่นใจว่า นักเรียนมีทักษะที่จำเป็นทางภาษา ทักษะทางการเรียนและพื้นฐานทางวิชาการเพียงพอที่จะศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาได้สำเร็จ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจะต้องมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ใน แต่ละด้าน ในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีระดับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับ มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิ ดังนี้

ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี

มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับที่ ๒ ปริญญาตรี อย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรมและวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น ค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม อาทิ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจโลก เป็นต้น

๒) ด้านความรู้

มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ ตระหนัก รู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่ เกี่ยวข้อง สำหรับหลักสูตรวิชาชีพมีความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชา และ ตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ ส่วนหลักสูตรวิชาชีพที่เน้น การปฏิบัติ จะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูลแนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและใช้ข้อมูลที่ได้ในการแก้ไขปัญหา และงานอื่นๆ ด้วยตนเอง สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อน และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ทางภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ สามารถใช้ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ นักศึกษาสามารถใช้วิธีการปฏิบัติงานประจำ และหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่มสามารถแสดงออก ซึ่งภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจนและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม รับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข

การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถศึกษาและทำความเข้าใจในประเด็นปัญหา สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล แปลความหมายและนำเสนอข้อมูลสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูด การเขียน สามารถเลือกรูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันได้

ระดับที่ ๔ ปริญญาโท

มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับที่ ๓ ปริญญาโท อย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรมที่ซับซ้อนเชิงวิชาการหรือวิชาชีพ โดยคำนึงถึงความรู้สึกร่วมกันและเมื่อไม่มีข้อมูลทางจรรยาบรรณวิชาชีพหรือไม่มีระเบียบข้อบังคับเพียงพอที่จะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นก็สามารถวินิจฉัยอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรมและชัดเจน มีหลักฐานและตอบสนองปัญหาเหล่านั้นตามหลักการ เหตุผล และค่านิยมอันดีงาม ให้ข้อสรุปของปัญหาด้วยความไวต่อความรู้สึกของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ริเริ่มในการยกปัญหาทางจรรยาบรรณที่มีอยู่เพื่อการทบทวนและแก้ไข สนับสนุนอย่างจริงจังให้ผู้อื่นใช้การวินิจฉัยทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในการจัดการกับข้อโต้แย้งและปัญหาที่มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการส่งเสริมให้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรม ในสภาพแวดล้อมของการทำงาน และในชุมชนที่กว้างขวางขึ้น

๒) ด้านความรู้

มีความรู้และความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาสาระหลักของสาขาวิชา ตลอดจนหลักการและทฤษฎีที่สำคัญและนำมาประยุกต์ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการหรือการปฏิบัติในวิชาชีพ มีความเข้าใจทฤษฎี การวิจัย และการปฏิบัติทางวิชาชีพนั้นอย่างลึกซึ้งในวิชาหรือกลุ่มวิชาเฉพาะในระดับแนวหน้า มีความเข้าใจในวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่ๆ และการประยุกต์ ตลอดจนถึงผลกระทบของผลงานวิจัยในปัจจุบันที่มีต่อองค์ความรู้ในสาขาวิชาและต่อการปฏิบัติในวิชาชีพตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของระดับชาติ และนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อสาขาวิชาชีพ รวมทั้งเหตุผลและการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

ใช้ความรู้ทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการจัดการบริบทใหม่ที่ไม่คาดคิดทางวิชาการและวิชาชีพ และพัฒนาแนวคิดริเริ่มและสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองประเด็นหรือปัญหาสามารถใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจใน

สถานการณ์ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ สามารถสังเคราะห์และใช้ผลงานวิจัย สิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการหรือรายงานทางวิชาชีพและพัฒนาความคิดใหม่ๆ โดยการบูรณาการให้เข้ากับองค์ความรู้เดิม หรือเสนอเป็นความรู้ใหม่ที่ท้าทายสามารถใช้เทคนิคทั่วไปหรือเฉพาะทาง การวิเคราะห์ประเด็นหรือปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึงพัฒนาข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพ สามารถวางแผนและดำเนินการโครงการสำคัญหรือโครงการวิจัยค้นคว้าทางวิชาการได้ด้วยตนเอง โดยใช้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตลอดถึงการใช้เทคนิคการวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้หรือแนวทางการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ

๔) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

สามารถแก้ไขปัญหามีความซับซ้อน หรือความยุ่งยากระดับสูงทางวิชาชีพได้ด้วยตนเองสามารถตัดสินใจในการดำเนินงานด้วยตนเองและสามารถประเมินตนเองได้ รวมทั้งวางแผนในการปรับปรุงตนเองให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานระดับสูงได้ มีความรับผิดชอบในการดำเนินงานของตนเอง และร่วมมือกับผู้อื่นอย่างเต็มที่ในการจัดการข้อโต้แย้งและปัญหาต่างๆ แสดงออกทักษะการเป็นผู้นำได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและสถานการณ์ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่ม

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สามารถคัดกรองข้อมูลทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าปัญหา สรุปปัญหาและเสนอแนะแก้ไขปัญหในด้านต่างๆ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่างๆ ทั้งในวงการวิชาการและวิชาชีพรวมถึงชุมชนทั่วไป โดยการนำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพรวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ

๕. ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ

จากมาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละคุณวุฒิในข้อ ๓ จะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ ซึ่งมีลักษณะ วัตถุประสงค์แตกต่างกัน หลักสูตรของแต่ละคุณวุฒิควรมีลักษณะอย่างน้อย ดังนี้

๑. หลักสูตรคุณวุฒิระดับที่ ๒ ปริญญาตรี

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ต้องออกแบบมาเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาอย่างกว้างๆ เน้นให้รู้สึกในบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การพัฒนาและผลการวิจัยล่าสุด นักศึกษาควรตระหนักถึงความรู้และทฤษฎีในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ปริญญาตรีเป็นคุณวุฒิขั้นพื้นฐานสำหรับการเข้าสู่อาชีพในสาขาต่างๆ ที่ใช้ทักษะความชำนาญสูงและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นหลักสูตรจะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งคุณธรรมจริยธรรม ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติในวิชาชีพ และพื้นฐานความรู้ภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีและการวิจัยที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อด้วย

๒. หลักสูตรคุณวุฒิระดับที่ ๔ ปริญญาโท

หลักสูตรปริญญาโทมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้และทักษะทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ในระดับที่สูงมากแก่ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนดี โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความชำนาญทางด้านการวิจัย หรือพัฒนาความชำนาญระดับสูงทางวิชาชีพ หลักสูตรจึงอาจเน้นการค้นคว้าวิจัยที่นำไปสู่การทำวิทยานิพนธ์ หรืออาจผสมผสานระหว่างการศึกษาวิจัยวิทยากับวิทยานิพนธ์ หรือการศึกษารายวิชาและการค้นคว้าอิสระ

๓. หลักสูตรคุณวุฒิระดับที่ ๕ ปริญญาเอก

หลักสูตรปริญญาโทมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้และทักษะทางด้านวิชาการและวิชาชีพ ในระดับที่สูงมากแก่ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนดี โดยมุ่งเน้นการพัฒนา

๖. จำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรและระยะเวลาในการศึกษา

ระบบหน่วยกิตเป็นระบบที่ใช้เพื่ออธิบายปริมาณการเรียนรู้ที่คาดหวังว่านักศึกษาจะได้รับในการศึกษา แต่ระดับคุณวุฒิ ระยะเวลาการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่สาขา/สาขาวิชาต่างกันแม้ในระดับเดียวกันอาจแตกต่างกันได้ อาทิ ระยะเวลาศึกษาในระดับคุณวุฒิปริญญาตรีอาจจะเป็น ๔ ปี ๕ ปี หรือ ๖ ปี ขึ้นอยู่กับปริมาณการเรียนรู้ที่คาดหวังและระดับความซับซ้อนของสาขาวิชานั้นๆ และระยะเวลาเรียนเท่ากันในหลักสูตรที่ต่างกัน อาจนำไปสู่คุณวุฒิระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโทได้ เพียงแต่การเรียนในระดับปริญญาโทจะเข้มข้นกว่า ระดับคุณวุฒิจะขึ้นอยู่กับระดับของการเรียนหรือความซับซ้อนของการเรียนมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เรียน แม้ว่าจะมีการกำหนดหน่วยกิตขั้นต่ำของหลักสูตรไว้ก็ตาม (จำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาในการศึกษาของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร)

๗. การกำหนดชื่อคุณวุฒิ

ชื่อคุณวุฒิที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับแสดงถึง

๑) ระดับคุณวุฒิ ได้แก่ อนุปริญญา ปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และปริญญาเอก ซึ่งสัมพันธ์กับความซับซ้อนของการเรียนรู้

๒) สายวิชา (สายวิชาการ สายวิชาชีพ) อาทิ สายวิชาการของศาสตร์ด้านศิลปศาสตร์จะใช้ชื่อคุณวุฒิว่า “ศิลปศาสตร์บัณฑิต” การแสดงชื่อในระดับนี้เป็นการแสดงชื่อทั่วไป

๓) สาขาวิชาหรือเนื้อหาหลักของการเรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นสาขาวิชาเดียวหรือสองสาขาวิชาในสัดส่วนที่เท่ากันสองสาขาวิชาในสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน (วิชาเอกและวิชาโท) หรือหลายสาขาวิชาพร้อมกันเป็นสหวิทยาการ อาทิ สาขาวิชาการจัดการ ซึ่งเป็นสาขาวิชาเดียว ใช้ชื่อคุณวุฒิว่า “ศิลปศาสตร์บัณฑิต (การจัดการ)” การแสดงชื่อในระดับนี้เป็นการแสดงชื่อเฉพาะสำหรับสาขาวิชาที่สำคัญ คือ การกำหนดชื่อคุณวุฒิหรือปริญญาในสาขาวิชาต่างๆ ต้องเป็นมาตรฐานสากล ถูกต้องแม่นยำ หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชาต่างๆ เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

๘. การเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์

นักศึกษาที่สามารถแสดงได้ว่ามีความรู้ ทักษะเพียงพอและเทียบเคียงได้กับผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาของหลักสูตรที่นักศึกษาศึกษา หรือประสงค์จะศึกษาควรได้รับการประเมิน เพื่อการเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์ที่มีเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และไม่ต้องเสียเวลาเรียนสิ่งที่ตนรู้อยู่แล้ว การเทียบโอนความรู้หรือประสบการณ์ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ และเรื่องข้อแนะนำเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ

๙. คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละระดับคุณวุฒิ

ในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีระดับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละระดับคุณวุฒิ

๑. ระดับที่ ๒ ปริญญาตรี

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับที่ ๒ ปริญญาตรี โดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ดังนี้

๑) ความรู้ที่ครอบคลุม สอดคล้องและเป็นระบบในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษา ตลอดถึงความเข้าใจในทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้อง

๒) ความสามารถที่จะตรวจสอบปัญหาที่ซับซ้อนและพัฒนาแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์

๓) จากความเข้าใจที่ลึกซึ้งของตนเองและความรู้จากสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยคำแนะนำแต่เพียงเล็กน้อย

๔) ความสามารถในการค้นหา การใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ตลอดจนการเลือกใช้กลไกที่เหมาะสมในการสื่อสารการวิเคราะห์ต่อผู้รับข้อมูลข่าวสารกลุ่มต่างๆ

๕) ในกรณีของหลักสูตรวิชาชีพ สิ่งสำคัญ คือ ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาชีพนั้นๆ

๖) ในกรณีของหลักสูตรวิชาการที่ไม่มุ่งเน้นการปฏิบัติในวิชาชีพ สิ่งสำคัญ คือ ความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในผลงานวิจัยต่างๆ ในสาขา/สาขาวิชานั้น ความสามารถในการแปลความหมาย การวิเคราะห์และประเมินความสำคัญของการวิจัยในการขยายองค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชา

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

๑) มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งทั้งในสถานการณ์ส่วนบุคคลและของกลุ่ม โดยการแสดงออก ซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมไปปฏิบัติได้

๒) สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎี และระเบียบวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาของตน เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งในสถานการณ์อื่นๆ

๓) สามารถพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพ โดยยอมรับข้อจำกัดของธรรมชาติของความรู้ในสาขาวิชาของตน

๔) มีส่วนร่วมในการติดตามพัฒนาการในศาสตร์ของตนให้ทันสมัย และเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของตนอยู่เสมอ

๕) มีจริยธรรมและความรับผิดชอบสูงทั้งในบริบททางวิชาการ ในวิชาชีพและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

๒. ระดับที่ ๔ ปริญญาโท

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับที่ ๔ ปริญญาโท โดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ดังนี้

๑) ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในทฤษฎี ผลการวิจัยและพัฒนาการล่าสุดในระดับแนวหน้าทางวิชาการหรือการปฏิบัติในวิชาชีพและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเหล่านี้ต่อองค์ความรู้ในสาขาวิชา

๒) ความรอบรู้และความสามารถในการใช้เทคนิคการวิจัย เพื่อศึกษาค้นคว้าในระดับสูงเพื่อใช้ในวิชาการหรือการปฏิบัติทางวิชาชีพและจะใช้เทคนิคเหล่านี้ในการดำเนินการวิจัยที่สำคัญ หรือทำโครงการค้นคว้าในวิชาชีพ

๓) ความสามารถในการสังเคราะห์และประยุกต์ใช้ผลของการวิจัย และพัฒนาการใหม่ๆ ในการปฏิบัติทางวิชาชีพ ในการวิเคราะห์ พัฒนาและทดสอบสมมติฐานตลอดถึงการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

๔) ความสามารถในการสื่อถึงผลการศึกษาค้นคว้าและการวิจัย โดยการเผยแพร่ในรูปแบบของสื่อต่างๆ ต่อกลุ่มนักวิชาการ นักวิชาชีพและบุคคลอื่นๆ ในชุมชน

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

๑) ศึกษาค้นคว้าปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนอย่างสม่ำเสมอ สามารถแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ด้วยดุลยพินิจที่เหมาะสม และใช้ทักษะเหล่านี้ได้ในสถานการณ์ที่จำเป็นได้แม้ไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ

๒) สามารถแสดงออกอย่างเป็นอิสระในการจัดการและแก้ไขปัญหาทั้งที่คาดการณ์ได้และคาดการณ์ไม่ได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

๓) ติดตามและกระตือรือร้นในการสนับสนุนให้ผู้อื่น รู้จักประยุกต์ใช้ดุลยพินิจอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมอันเหมาะสมในการดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาที่ยุ่งยากซับซ้อนและละเอียดอ่อน ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยม

๔) มีความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และมีภาวะผู้นำในการให้โอกาสและสนับสนุนผู้อื่นให้มีการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๑๐. การทวนสอบมาตรฐาน

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิกำหนดกรอบแนวทางให้แก่คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตและผู้ประเมินภายนอก รับรู้ถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิตในด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับคุณวุฒิต่างๆ อย่างไรก็ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้เหล่านี้จะมีลักษณะกว้างๆ และจะต้องแปลความหมาย โดยผู้มีส่วนประสมการณที่คุ้นเคยกับสาขา/สาขาวิชานั้นๆ ทั้งยังต้องมีความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานผลการเรียนรู้ ของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งรวมถึงของสถาบันอุดมศึกษาในระดับนานาชาติที่ดีด้วยการทวนสอบ หมายถึง การดำเนินการหาหลักฐานด้วยวิธีการใดๆ อาทิ การสังเกต การตรวจสอบ การประเมิน การสัมภาษณ์ ฯลฯ เพื่อยืนยันพิสูจน์ว่า สิ่งที่กำหนดขึ้นนั้นได้มีการดำเนินการและบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ การทวนสอบมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบในระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ซึ่งจะต้องดำเนินการที่ให้ความมั่นใจได้ว่ามาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นที่เข้าใจตรงกันทั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และมีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนจนบรรลุผลสำเร็จนั้น คือ ต้องมีการทวนสอบ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกอาจต้องการตรวจสอบด้วยว่าได้มีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ได้อย่างเพียงพอและเชื่อถือได้

กลยุทธ์ที่ใช้โดยปกติทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาในการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่ การตรวจสอบการให้คะแนนจากกระดาษคำตอบข้อสอบของนักศึกษาและงานที่รับมอบหมาย การประเมินหลักสูตร โดยนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา การประเมินภาควิชาและหลักสูตรโดยบุคลากรภายนอกและการรายงานเกี่ยวกับทักษะของบัณฑิต โดยผู้ใช้บัณฑิตการทวนสอบมาตรฐานบางส่วนอาจจะดำเนินการโดยสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ที่มีความร่วมมือทางการศึกษา แต่จะมีกระบวนการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับรายละเอียดของการจัดการ และความมีประสิทธิภาพของการดำเนินการร่วมกัน อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนจะต้องรับผิดชอบในการทวนสอบมาตรฐานเพื่อให้มั่นใจว่าจะรักษามาตรฐานไว้ได้อย่างสม่ำเสมอ

๑๑. ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่จำเป็นต่อการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

การเรียนรู้ของมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านเกิดขึ้นได้หลายวิธี ดังนั้น การบรรลุผลสำเร็จในมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านจะต่างกัน การสอนจะต้องใช้กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสมกับรูปแบบต่างๆ ของการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประเมินประสิทธิผลของกลยุทธ์การสอนนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ปัจจัยดังกล่าวจะเป็นสัดส่วนสำคัญของการประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้มั่นใจว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จเหล่านี้เป็นที่เข้าใจของคณาจารย์ผู้เกี่ยวข้องและนำไปใช้ในการเรียนการสอน

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่จำเป็นต่อการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน มีดังนี้

- ๑) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
- ๒) การแสวงหาความรู้
- ๓) การพัฒนาทักษะทางปัญญา
- ๔) การพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- ๕) การพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑๒. สถาบันที่จัดการเรียนการสอนและให้คณาจารย์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

สถาบันที่จะจัดการเรียนการสอนและให้คณาจารย์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ ในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตามที่กฎหมายกำหนด

๑๓. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ต้องสอดคล้องกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในกรณีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ

การศึกษา (สมศ.) ในกรณีการประกันคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้เชี่ยวชาญของสาขา/สาขาวิชานั้นๆ หรือสถาบัน สามารถกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก

๑๔. ประโยชน์ของการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

๑) เป็นกรอบที่กำหนดมาตรฐานแต่มีความยืดหยุ่นที่จะช่วยกำกับให้สถาบันอุดมศึกษา สามารถพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลายและมีคุณภาพภายใต้กรอบมาตรฐานเดียวกัน สามารถนำตัวบ่งชี้ในรายละเอียดของหลักสูตรที่พัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิไปใช้ในการตรวจประเมินการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

๒) ส่งเสริมให้บุคคลสามารถศึกษาต่อได้ตลอดชีวิต ผู้ที่ทำงานแล้วมีช่องทางเข้าศึกษาต่อและเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพิ่มความโปร่งใสและความสะดวกในการการเคลื่อนย้ายของนักศึกษาให้สามารถสะสมหน่วยกิตและเทียบโอนหน่วยกิตในการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐาน

๓) คุณวุฒิที่บัณฑิตได้รับมีความโปร่งใสและเข้าใจง่ายเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและทักษะที่มุ่งหวัง จากบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิต่างๆ เกิดความมั่นใจในมาตรฐานของระบบการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาที่บัณฑิตได้รับการอบรมสั่งสอน

๔) เพิ่มความเชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานของคุณวุฒิ ที่บัณฑิตได้รับเป็นประโยชน์ต่อการเทียบคุณวุฒิ ผู้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศและเป็นประโยชน์ต่อการเทียบเคียงคุณภาพของบัณฑิตในคุณวุฒิเดียวกัน ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศเกิดความร่วมมือกันระหว่างองค์กรวิชาการ วิชาชีพ ผู้ใช้บัณฑิต และสังคม ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพตามเป้าหมายที่ต้องการ

๕) ช่วยให้นานาชาติเข้าใจและยอมรับในความมีคุณภาพและมีมาตรฐานของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

๑๔. ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills)

เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้านทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระตามหลักสูตร ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ สารวิชาก็มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

สาระวิชาหลัก (Core Subjects) ประกอบด้วย

- ๑) ภาษาแม่และภาษาสำคัญของโลก
- ๒) ศิลปะ
- ๓) คณิตศาสตร์
- ๔) การปกครองและหน้าที่พลเมือง
- ๕) เศรษฐศาสตร์
- ๖) วิทยาศาสตร์
- ๗) ภูมิศาสตร์
- ๘) ประวัติศาสตร์

โดยวิชาแกนหลักนี้จะนำมาสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หรือหัวข้อสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลักและสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก ดังนี้

ทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑

- ๑) ความรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness)
- ๒) ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy)
- ๓) ความรู้ด้านการเป็นพลเมือง (Civic Literacy)
- ๔) ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)
- ๕) ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy)

ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม

จะเป็นตัวกำหนดความพร้อมของนักเรียนเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่

- ๑) ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม
 - ๑.๑ การคิดอย่างสร้างสรรค์
 - ๑.๒ ทำงานกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์
 - ๑.๓ การสร้างนวัตกรรม
- ๒) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา
 - ๒.๑ การให้เหตุผลอย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๒.๒ การใช้การคิดอย่างเป็นระบบ
 - ๒.๓ การพิจารณาและการตัดสินใจ
- ๓) การสื่อสารและการร่วมมือ
 - ๓.๑ สื่อสารอย่างชัดเจน
 - ๓.๒ การร่วมมือกับผู้อื่น

ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีมากมาย ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน ดังนี้

- ๑) ความรู้ด้านสารสนเทศ
 - ๑.๑ การเข้าถึงและการประเมินข้อมูลสารสนเทศ
 - ๑.๒ การใช้และการจัดการสารสนเทศ
- ๒) ความรู้เกี่ยวกับสื่อ
 - ๒.๑ การวิเคราะห์สื่อ
 - ๒.๒ การผลิตสื่อ
 - ๒.๓ การพิจารณาและตัดสินใจ
 - ๒.๔ การแก้ปัญหา
- ๓) ความรู้ด้านเทคโนโลยี
 - ๓.๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะด้านชีวิตและการทำงาน ในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ ดังนี้

- ๑) ความยืดหยุ่นและการปรับตัว
 - ๑.๑ ความยืดหยุ่น
 - ๑.๒ การปรับตัวเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๒) การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง
 - ๒.๑ การวิเคราะห์สื่อ
 - ๒.๒ การผลิตสื่อ
 - ๒.๓ การพิจารณาและตัดสินใจ
- ๓) ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม
 - ๓.๑ มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพกับผู้อื่น
 - ๓.๒ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในทีมที่มีความหลากหลาย
- ๔) การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต (Productivity) และความรับผิดชอบเชื่อถือได้ (Accountability)
 - ๔.๑ การวิเคราะห์สื่อ
 - ๔.๒ การผลิตสื่อ
- ๕) ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Responsibility)
 - ๕.๑ แนะนำผู้อื่นได้
 - ๕.๒ รับผิดชอบต่อผู้อื่น

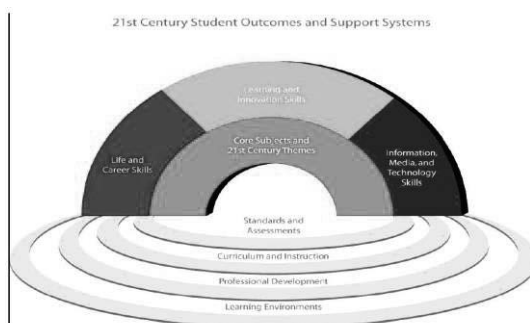
ทักษะของคนในศตวรรษที่ ๒๑ ที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R x 8C

3R ประกอบด้วย

- Reading การอ่านออก
- (W) Riting การเขียนได้
- (A) Rithematics การคิดเลข

8C ประกอบด้วย

- Critical Thinking and Problem Solving คิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา
- Creativity and Innovation มีทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม
- Collaboration, Teamwork and Leadership ทักษะการทำงานเป็นทีม
- Computing and ICT Literacy มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- Cross-cultural Understanding มีทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม
- Communication, Information, and Media Literacy มีทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ
- Career and Learning Skills มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้
- Compassion ความมีเมตตา วินัยคุณธรรมและจริยธรรม

ภาพ กรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Learning Framework)

ที่มา: <http://www.qlf.or.th/>

การพัฒนากรอบความคิดที่ครอบคลุมเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ นั้นจำเป็นต้องสร้างระบบส่งเสริมเพิ่มขึ้นจากทักษะเฉพาะด้านองค์ความรู้ความชำนาญและความสามารถในการเรียนรู้ด้านต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนรอบรู้ มีความสามารถที่จำเป็นและหลากหลาย ระบบส่งเสริมให้นักเรียนได้รอบรู้ทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ ไว้ด้วยกัน ๕ ระบบ ดังนี้

๑) ระบบส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเน้นทักษะ ความรู้และความเชี่ยวชาญที่เกิดกับผู้เรียน สร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนในเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชาหลักที่เป็นจุดเน้น มุ่งเน้นการสร้างความรู้และเข้าใจในเชิงลึกมากกว่าการสร้างความรู้แบบผิวเผิน ยกย่องความสามารถผู้เรียนด้วยการให้ข้อมูลที่เป็นจริง การใช้สื่อหรือเครื่องมือที่มีคุณภาพจากการเรียนรู้ในสถานศึกษา การทำงานและในการดำรงชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมายและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้และใช้หลักการวัดประเมินผลที่มีคุณภาพระดับสูง

๒) การประเมินผล โดยสร้างความสมดุลในการประเมินผลเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบทดสอบมาตรฐานสำหรับการทดสอบย่อยและทดสอบรวมสำหรับการประเมินผลในชั้นเรียน เน้นการนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขงาน ใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการทดสอบวัดและประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สร้างและพัฒนาระบบแฟ้มสะสมงาน (Portfolios) ของผู้เรียนให้เป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ

๓) หลักสูตรและการสอน โดยการสอนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลัก สร้างโอกาสที่จะประยุกต์ทักษะเชิงบูรณาการข้ามสาระเนื้อหาและสร้างระบบการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะเป็นฐาน (Competency based) และสร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุนการเรียนรู้แบบสืบค้นและวิธีการเรียนจากการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) เพื่อการสร้างทักษะขั้นสูงทางการคิด

๔) การพัฒนาทางวิชาชีพ โดยเน้นจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อการสร้างครูให้เป็นผู้ที่มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงบูรณาการ การใช้เครื่องมือและกำหนดยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในชั้นเรียนและสร้างให้ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม สร้างความสมบูรณ์แบบในมิติของการสอนด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย สร้างให้ครูเป็นผู้มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงลึก เกี่ยวกับการแก้ปัญหา การคิดแบบวิจารณ์ญาณและทักษะด้านอื่นๆ ที่สำคัญต่อวิชาชีพ การสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครูเพื่อเป็นต้นแบบ (Model) แห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ สร้างให้ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนได้ทั้งรูปแบบการเรียน สติปัญญา จุดอ่อน จุดแข็ง ในตัวผู้เรียน เหล่านี้ เป็นต้น ช่วยให้ผู้เกิดการพัฒนาความสามารถให้สูงขึ้น เพื่อนำไปใช้สำหรับการกำหนดกลยุทธ์ทางการสอนและจัดประสบการณ์ทางการเรียนได้เหมาะสมกับบริบททางการเรียนรู้ สนับสนุนให้เกิดการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างทักษะและเกิดการพัฒนารการเรียนรู้ แบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชนทางการเรียนรู้โดยใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารให้เกิดขึ้น และสร้างให้เกิดต้นแบบที่มีการพัฒนาทางวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

๕) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ โดยการสร้างสรรค์แนวปฏิบัติทางการเรียน การรับการสนับสนุนจากบุคลากรและสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เกื้อหนุน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผล สนับสนุนทางวิชาชีพแก่ชุมชนทั้งในด้านการให้การศึกษาการมีส่วนร่วม การแบ่งปันสิ่งปฏิบัติที่เป็นเลิศระหว่างกันรวมทั้งการบูรณาการหลอมรวมทักษะหลากหลายสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน สร้างผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติจริงตามบริบท โดยเฉพาะการเรียนแบบโครงงาน สร้างโอกาสในการเข้าถึงสื่อเทคโนโลยี เครื่องมือหรือแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ออกแบบระบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งการเรียนเป็นกลุ่มหรือการเรียนรายบุคคลและนำไปสู่การพัฒนาและขยายผลสู่ชุมชน ทั้งในรูปแบบการเผชิญหน้าหรือระบบออนไลน์

๑๕. แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว สำหรับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จะนำไปเป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้สำหรับนักเรียน นักศึกษา เยาวชนและประชาชนในสังคม โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การมุ่งเน้นการจัดการศึกษาศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ ด้านคีตศิลป์ ด้านช่างศิลป์ ด้านทัศนศิลป์ ส่งความเป็นสถาบันชั้นสูงทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความจำเป็นต้องทบทวน สืบหาความต้องการของสังคม ปรับปรุง พัฒนา เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ในด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตรงตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ มีการยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตร การเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการยกระดับคุณภาพ มาตรฐานวิชาชีพครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา โดยควรวางหลักสูตรให้น้อยลงเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ตลอดจนสร้างหลักสูตรเพื่อรองรับอาชีพที่หลากหลาย และสร้างหลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตรงตามมาตรฐานการศึกษา ยกระดับคุณวุฒิการศึกษาและวิชาชีพ พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการเรียนรู้สื่อ การวัดและประเมินผลการศึกษา พัฒนาและส่งเสริมสมรรถนะผู้สอนผู้เรียน ให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ระบบบริหารจัดการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความจำเป็นต้องปรับปรุง พัฒนา เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๘๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง (๓) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ และแผนแม่บทวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการงานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ทั้งด้านโครงสร้างองค์กร อัตรากำลัง สภาพแวดล้อมทางกายภาพและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์คุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เอื้อต่อการพัฒนาสถาบันสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ความเป็นไทยด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จะได้พัฒนาการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ ทางด้านศิลปวัฒนธรรม เพราะแลเห็นว่าในปัจจุบันวัฒนธรรมถูกละเลยและมีการถ่ายทอดไปสู่สังคมและเยาวชนน้อยลง เช่น การแต่งกาย ภาษาพูด รวมทั้งประเพณีและวิถีชีวิตที่ดั้งเดิม ท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ วัฒนธรรมได้มีการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา หากมรดกทางวัฒนธรรมไม่ได้รับการสืบสานและอนุรักษ์ฟื้นฟู จัดเก็บเป็นเอกสาร องค์ความรู้ ตำราทางวิชาการ รวมถึงการได้พัฒนาเผยแพร่ต่อยอดให้เกิดคุณค่าทางสังคมและจิตใจจะส่งผลทำให้คุณค่าทางมรดกวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทยลดน้อยไปจนแทบจะสูญหาย จึงควรที่จะได้รับการถ่ายทอดเผยแพร่สู่สังคม และประชาชนชาวไทยทั่วไป การอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน และเผยแพร่ โดยใช้ระบบทางเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมือหนทางหนึ่งที่จะพัฒนาให้ศิลปวัฒนธรรมยั่งยืนดำรงคงอยู่สืบไป

ทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาออกเป็น ๔ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ ปฏิรูประบบการจัดการศึกษา

เป็นช่วงเวลาของการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระบบการจัดการศึกษาเพื่อรองรับการพัฒนาในระยะเร่งด่วนในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ประกอบด้วย

ด้านที่ ๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

จะดำเนินการปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยจะดำเนินการ ปรับปรุงคุณภาพ มาตรฐาน หลักสูตรระดับพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษาและหลักสูตรระดับอุดมศึกษา รวมไปถึงการพัฒนาหลักสูตรใหม่เพื่อรองรับอาชีพใหม่ๆ และการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ทุกช่วงวัยเปิดโอกาสทางการเรียนรู้ด้านศิลปะให้กับบุคคลทั่วไปที่สนใจ อีกทั้งพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถทักษะและคุณลักษณะที่สำคัญจำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ รวมถึงสร้างหลักสูตรใหม่เพื่อรองรับอาชีพใหม่ๆ ด้านศิลปะ จัดการเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรม อย่างเป็นระบบทำการวิเคราะห์เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษา พัฒนาสื่อการเรียนรู้ ระบบการวัดและประเมินผล เร่งส่งเสริม พัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ ให้มีความเชี่ยวชาญ ด้านการสอน การทำวิจัยและการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ การเพิ่มวิทยฐานะ

ด้านที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ด้านโครงสร้างองค์กร ปรับโครงสร้างหน่วยงานสนับสนุนการบริหารจัดการภายในคณะ วิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี บัณฑิตวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานภารกิจหลักในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาทั้งในระดับพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา

ด้านอัตรากำลังเร่งบรรจุข้าราชการในสายงานหลัก ในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและบรรจุอาจารย์ประจำหลักสูตรให้ครบตามเกณฑ์มาตรฐานระดับอุดมศึกษา รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และสร้างแรงจูงใจให้ครูที่มีคุณวุฒิ ปริญญาโท ปริญญาเอกเปลี่ยนตำแหน่งเป็นอาจารย์ ส่งเสริมให้ข้าราชการครู ศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ขาดแคลน จัดทำแผนขอรับการจัดสรรอัตรากำลัง ทั้งสายผู้สอนและสายสนับสนุน เพื่อรองรับโครงสร้างองค์กรและโครงสร้างหลักสูตร ส่งเสริมสนับสนุนให้ข้าราชการจัดทำผลงานทางวิชาการให้มีตำแหน่งทางวิชาการและมีวิทยฐานะเพิ่มขึ้น

ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พอเพียง และคุ้มค่า ให้มีความพร้อมในด้านระบบสารสนเทศ อาทิ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลระบบข้อมูลสารสนเทศ ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ทั้งฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์และบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถรองรับการพัฒนาด้านดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพในการสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร และการบริการจัดการศึกษาทุกระดับ

ด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพ สำรวจ จัดหาสถานที่ตั้งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เหมาะสมและรองรับการขยายตัวตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และเผยแพร่ความเป็นไทยด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับนานาชาติ ปรับปรุงอาคารสถานที่บริเวณสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (วังหน้า) เพื่อรองรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก รวมทั้งจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ของประชาชนบริเวณสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ศาลายา)

ด้านที่ ๓ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

ด้านการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ได้ซึ่งองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม อันนำไปสู่แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ที่มีคุณค่าแก่สังคม และมีประโยชน์ต่อการศึกษา ซึ่งปัจจุบันมีผู้ให้ความสำคัญทางด้านศิลปวัฒนธรรมลดน้อยลงตามค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน อีกทั้งผลงานการวิจัยองค์ความรู้ยังสามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนาและบริหารจัดการงานศิลปวัฒนธรรมได้ เพื่อให้ศิลปินรุ่นใหม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ที่มีคุณภาพและประชาชนทั่วไปที่สนใจทางด้านศิลปวัฒนธรรมสามารถศึกษา สืบค้นและเข้าถึงฐานข้อมูลผลงานวิจัย องค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมที่มีมาตรฐานและถูกต้อง ทั้งก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมภาพลักษณ์อันดีของศิลปวัฒนธรรม โดยการสนับสนุนให้สถานศึกษาในสังกัดจัดกิจกรรมการเผยแพร่ทางศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องร่วมกับองค์กรหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนสนับสนุนให้มีการบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมสู่เยาวชน เพื่อสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่อย่างยั่งยืนก่อให้เกิดศิลปินรุ่นใหม่ขึ้นและสามารถปรับเปลี่ยนค่านิยมด้านศิลปวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปในสังคมปัจจุบันอย่างรวดเร็ว

ระยะที่ ๒ สร้างความเข้มแข็ง

เป็นช่วงเวลาการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีความเข้มแข็งในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ ประกอบด้วย

ด้านที่ ๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ควบคุมคุณภาพ มาตรฐานของหลักสูตรทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษาให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐาน ของหน่วยงานที่ทำการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถทักษะ และคุณลักษณะที่สำคัญตามบริบทที่เปลี่ยนไปของสังคม พัฒนาหลักสูตรใหม่ เพื่อรองรับและตอบสนองตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ในโลกธุรกิจการบันเทิงสมัยใหม่ โดยเฉพาะศิลปะการแสดง ทั้งแนวอนุรักษ์และร่วมสมัย และเตรียมหลักสูตรสำหรับการรองรับความต้องการของประชาคมอาเซียนและนานาชาติ พัฒนาระบบการเรียนรู้ โดยนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ทั้งที่เป็นสื่อการเรียนการสอน และการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการผลิตสื่อทางการเรียน สื่อความรู้ สื่อทักษะ ทั้งในลักษณะสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนการทำวิจัย ผลิตและพัฒนาครู อาจารย์ตามมาตรฐานวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับ มีมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพครูและระบบประกันคุณภาพทางการศึกษา

ด้านที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ด้านโครงสร้างองค์กร จัดตั้งคณะใหม่และหน่วยงานสนับสนุนวิชาการเพิ่ม เพื่อรองรับการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตในโลกธุรกิจการบันเทิงสมัยใหม่ โดยเฉพาะศิลปะการแสดงทั้งแนวอนุรักษ์และร่วมสมัย อาชีพใหม่ๆ ในด้านศิลปะการแสดงที่ครบถ้วนสมบูรณ์ครบวงจร ตลอดจนจัดหลักสูตรสำหรับ การรองรับความต้องการของประชาคมอาเซียนและนานาชาติ

ด้านอัตรากำลัง ดำเนินการสรรหาบรรจุอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอน ให้ครบตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด กำหนดหลักเกณฑ์และสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกในสาขาที่เปิดสอน จัดสรรตำแหน่งสายสนับสนุนให้ครบตามโครงสร้างและภารกิจหลัก จัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพและจัดสวัสดิการอย่างเหมาะสมเพื่อรักษาบุคลากรให้อยู่กับองค์กร กำหนดตำแหน่ง อัตรากำลัง เพื่อรองรับผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในสาขาวิชาที่เปิดสอนที่เกษียณอายุราชการ

ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อก้าวสู่สังคมและเศรษฐกิจดิจิทัล รวมทั้งสนับสนุนการนำทุนและทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาต่อยอดเพื่อสร้างสรรค์สังคมและเพิ่มรายได้ทางเศรษฐกิจ พัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบข้อมูลสารสนเทศ ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ทั้งฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีความมั่นคงปลอดภัย สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่างๆ ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลได้โดยง่ายและสะดวก รวมถึงการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทักษะในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในระดับมาตรฐานสากล เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรคในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลัก ในการขับเคลื่อนองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ

ด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพ จัดตั้งหน่วยงานศูนย์อนุรักษ์และสร้างสรรค์งานศิลปะในวิทยาลัยช่างศิลป์ (ลาดกระบัง) เพื่อรองรับการเป็นวิทยาเขตช่างศิลป์ลาดกระบังและเป็นแหล่งเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

ในพื้นที่สุวรรณภูมิ จัดสร้าง ปรับปรุงอาคารสถานที่เพื่อรองรับการจัดตั้งวิทยาเขตในภูมิภาค จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์ และสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์ ดนตรีในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก เพื่อรองรับการจัดตั้งวิทยาเขตภาคตะวันออก

ด้านที่ ๓ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

ด้านการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจการมีส่วนร่วมและสร้างความตระหนัก ต่อประชาชนทั่วไปในการที่จะร่วมกัน อนุรักษ์ สืบสานและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ ตลอดจนการ เผยแพร่องค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมสู่กลุ่มเป้าหมาย คือ การปลูกฝังค่านิยมด้านศิลปวัฒนธรรมอันดีต่อกลุ่ม เยาวชน และการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรด้วยการประชาสัมพันธ์ โดยการเผยแพร่งานด้านศิลปวัฒนธรรม ทางสื่อทุกรูปแบบในเรื่องด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งประสานการใช้สื่อเผยแพร่ต่างๆ กับภาครัฐและภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในทุกระดับ เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมกับ สถาบัน หน่วยงานแหล่งวิทยาการต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ อันเป็นแนวทางร่วมทางด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อ สร้างแนวทางการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระดับชาติต่อไป

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สนับสนุนให้ประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในการที่จะอนุรักษ์ สืบสานและ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมกับการอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชน อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชน ในเขตพื้นที่ที่ยังก่อให้เกิดการฉีกก้ำกัการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมให้ดำรงคงอยู่สืบไป

ระยะที่ ๓ ก้าวสู่นานาชาติ

เป็นช่วงเวลาของการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีความเข้มแข็งอย่างมั่นคงและสร้างรากฐาน การพัฒนาไปสู่นานาชาติในปี พ.ศ. ๒๕๗๐ – ๒๕๗๔ ประกอบด้วย

ด้านที่ ๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ดำเนินการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม โดยการเชื่อมโยงข้อมูล ข่าวสาร สารความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาใช้ในการเรียนรู้ เพื่อให้เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พัฒนาระบบและกลไกการส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสังกัดและหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องเข้ามามี ส่วนร่วมในการผลิตและพัฒนาสื่อทุกประเภทที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ส่งเสริมและยกสถานะครู อาจารย์ ให้เป็น บุคลากรที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม มีภูมิความรู้และทักษะในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ตลอดจนมีฐานะและคุณภาพชีวิตที่ดี สอดคล้องกับสภาพ ทางเศรษฐกิจและสังคมไทยที่เปลี่ยนไป

ด้านที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ด้านโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลัง ปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้การบริหารจัดการองค์กร มีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ โดยการกระจายอำนาจการบริหาร สร้างความเข้มแข็งให้วิทยาเขต คณะ วิทยาลัยให้มีสถานะเป็น นิติบุคคล

ด้านอัตรากำลัง ดำเนินการสรรหา บรรจุอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิ ตรงตาม สาขาวิชาที่เปิดสอนให้ครบตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด กำหนดหลักเกณฑ์และสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ศึกษาต่อใน ระดับปริญญาเอกในสาขาที่เปิดสอน จัดสรรตำแหน่งสายสนับสนุนให้ครบตามโครงสร้างและภารกิจหลัก ส่งเสริม สนับสนุนให้ข้าราชการทั้งสายผู้สอนและสายสนับสนุน มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาที่ สาม เพื่อรองรับการเปิดหลักสูตรอาเซียนและนานาชาติ

ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการใช้งานร่วมกัน ระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมถึงหน่วยงานภายนอก ให้สามารถสื่อสารติดต่อเชื่อมโยงข้อมูลได้โดยผ่าน ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศผ่านทาง ระบบดิจิทัล เพื่อตอบสนองการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

รวมทั้งข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการภายในและข้อมูลด้านการจัดการศึกษาในทุกกระดับ ที่สามารถใช้งานร่วมกัน
อย่างเป็นเอกภาพในระดับของหน่วยงานและระดับกระทรวง

ด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพ จัดสร้างสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในพื้นที่ที่เหมาะสมเต็มรูปแบบ
เพื่อรองรับการขยายการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมรองรับความต้องการของประชาคมอาเซียน ประเทศใน
เอเชีย และนานาชาติ

ด้านที่ ๓ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

ด้านการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมเน้นการดำเนินกิจกรรมที่มุ่งต่อยอดทางความคิดและทักษะด้าน
ศิลปวัฒนธรรม การเก็บรวบรวม พัฒนา เผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์
ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในรูปแบบสร้างสรรค์และรูปแบบอนุรักษ์ ที่สามารถแสดงให้เห็นถึง
อัตลักษณ์ความเป็นไทยให้เป็นมาตรฐานสู่สากล

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สนับสนุนให้มีการเปิดเวทีจัดการแสดงเผยแพร่ทางศิลปวัฒนธรรม
อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัด ศิลปินในทุกกระดับ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ต่อยอดผลงานทาง
ศิลปวัฒนธรรมด้านรูปแบบสร้างสรรค์และรูปแบบอนุรักษ์ จนสามารถสร้างผลงานที่มีความโดดเด่นมีเอกลักษณ์
ความเป็นไทยเป็นมาตรฐานสู่สากล เพื่อเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนในวงกว้างเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและ
นานาชาติ สามารถแข่งขันได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

**ระยะที่ ๔ เป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ความเป็นไทยด้านนาฏศิลป์
ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ**

เป็นช่วงเวลาของการพัฒนาไปสู่ความเป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
และเผยแพร่ความเป็นไทยด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ ในปี
พ.ศ. ๒๕๗๕ – ๒๕๗๙ ประกอบด้วย

ด้านที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

เพิ่มศักยภาพของสถาบันและสถานศึกษาในสังกัดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนที่มีศักยภาพสูงและเป็น
ต้นแบบของสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นสถาบันแห่งการแสวงหาความรู้ของครู นักเรียนและชุมชน เป็นสถาบันหลัก
ที่เข้มแข็งด้านศิลปวัฒนธรรม ผลิตและพัฒนาครู อาจารย์ตามมาตรฐานวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับ มีมาตรฐาน
สมรรถนะวิชาชีพครู และระบบประกันคุณภาพทางการศึกษา ส่งเสริมและยกสถานะครู อาจารย์ ให้เป็นบุคลากร
ที่ได้รับการยกย่องว่า เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม มีภูมิความรู้และทักษะในการสื่อสาร
ถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ตลอดจนมีฐานะและคุณภาพชีวิตที่ดี สอดคล้องกับสภาพ
ทางเศรษฐกิจและสังคมไทยที่เปลี่ยนไปและเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์
คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ของชาติและนานาชาติ

ด้านที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

ด้านโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารจัดการ ได้รับรางวัลความเป็นเลิศตามเกณฑ์คุณภาพมาตรฐาน
สถาบันอุดมศึกษา

ด้านอัตรากำลังอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอนให้ครบ
ตามเกณฑ์ที่ สกอ.กำหนด ข้าราชการทุกระดับได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมมีความเป็นมืออาชีพ ทุกตำแหน่ง
มีเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ มีสวัสดิการอย่างเหมาะสม

ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร การบริหารจัดการศึกษา เพื่อมุ่งเน้นการ
ให้บริการนำเสนอหรือเผยแพร่ข้อมูลที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ ตามกฎหมาย/ระเบียบการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
ภาครัฐหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลสถิติด้านการศึกษา ข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

นอกจากนี้ยังรวมถึงการอำนวยความสะดวกในการรับข้อมูล/ข่าวสารจากภายนอก เพื่อเอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมร่วมกันผ่านทางระบบดิจิทัลได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน

ด้านสภาพแวดล้อมและกายภาพ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความสมบูรณ์ทั้งทางกายภาพและทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ครบวงจร มีความพร้อมเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาที่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ความเป็นไทยด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ

ด้านที่ ๓ การพัฒนาระบบจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

ด้านการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทในการให้การศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยมีการนำเสนอและรวบรวมองค์ความรู้ ผลงานการวิจัย ผลงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในรูปแบบสร้างสรรค์และรูปแบบอนุรักษ์ ให้เป็นศูนย์กลางแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนาระดับทักษะความรู้ของบุคลากรในวงการศิลปวัฒนธรรมและผู้สนใจในด้านศิลปวัฒนธรรมทั่วไป

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ และเป็นสถาบันเพื่อการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของประชาชน โดยเป็นแหล่งที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเผยแพร่ทางศิลปวัฒนธรรมและการบริการวิชาการได้อย่างเหมาะสม ตอบสนองความต้องการกลุ่มเป้าหมายทั้งนักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์ เยาวชนและประชาชนทั่วไป ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้มีโอกาสเข้าถึงศิลปวัฒนธรรมไทยที่ถูกต้องได้อย่างทั่วถึง ส่งเสริมกิจกรรมเผยแพร่ผลงานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในรูปแบบสร้างสรรค์ และรูปแบบอนุรักษ์มาตรฐานเป็นสากล ก้าวเข้าสู่ฐานะการเป็นเสาหลักทางวัฒนธรรม ศูนย์กลางแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ เป็นการยกระดับวงการศิลปวัฒนธรรมของไทยให้กว้างขวางเป็นที่ประจักษ์ ยอมรับในประชาคมอาเซียน ภูมิภาคเอเชียและระดับนานาชาติ

๑๖. นโยบายของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ศาสตราจารย์ ดร.วิษณุ เครืองาม นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ให้นโยบายในจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุม Sapphire อาคาร IMPACT Forum ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม อิมแพ็คเมืองทองธานีหัวข้อ การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมในประเทศไทย ดังนี้

๑. ส่งเสริมให้สอนนักเรียน – นักศึกษาให้เล่นและรู้ สามารถแสดงศิลปวัฒนธรรมอย่างน้อย ๑ อย่าง ไม่ใช่เป็นวิชาเลือกแต่เป็นการบังคับเลือกเรียนตามทักษะของคน

๒. การจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมในระบบจะต้องจัดให้มีความพร้อมด้านกายภาพมีอาคาร สถานที่พร้อมทั้งพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย มีครูอาจารย์ที่มีความรู้อยากสอน มีนักเรียน – นักศึกษาที่อยากเรียนและมีการวิจัยต่อยอดเชื่อมโยงกับต่างประเทศตามแผนเสาหลักอาเซียนตามแผนต่อยอดด้านศิลปวัฒนธรรม ขณะเดียวกันต้องจัดการศึกษาให้เป็นที่ระบบ เช่น นักเรียน – นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สามารถทำได้ เล่นดนตรีสร้างเครื่องดนตรี สร้างชุดละคร ชุดโขน หัวโขน ต้องทำให้หลากหลายและเป็นอาชีพมากกว่านี้

๓. การจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมนอกระบบ ให้กับผู้ที่ไม่ได้เรียนในระบบ ให้พื้นที่และโอกาสในการแสดง โดยคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายของกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้เกษียณอายุราชการ (ข้าราชการบำนาญ) คนพิการ นักโทษ

๑๗. นโยบายในการบริหารสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ของอธิการบดีสถาบันฯ (นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์)

๑๕. นโยบายเชิงรุก ขับเคลื่อน ๑๙ หน่วยงาน

นโยบายด้านการจัดการศึกษา (การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ มีทรัพยากรที่จำกัด (ผู้สอน งบประมาณ และสถานที่)

๑. ผลักดันให้มีการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ทั่วประเทศ
๒. พัฒนาระบบการจัดการศึกษาทุกระดับของสถาบันฯ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของประเทศ
๓. พัฒนาโครงการบัณฑิตศึกษาให้เป็นบัณฑิตวิทยาลัยและขยายการศึกษาให้ถึงปริญญาเอก

นโยบายด้านการบริหารบุคลากร

๔. ผู้รับรองหลักสูตรไม่เพียงพอในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี
 - ส่งเสริมให้อาจารย์ทำผลงานวิชาการ (ผศ. รศ.)
 - ส่งเสริมให้เปลี่ยนครูเป็นอาจารย์
 - ให้ทุนการศึกษาครู อาจารย์ เพื่อศึกษาต่อปริญญาโท ปริญญาเอก
๕. ครู อาจารย์และบุคลากร ไม่เพียงพอต่อภาระงาน
 - เร่งจัดทำกรอบอัตรากำลังเพิ่มขึ้น
๖. ภาระงานที่ซ้ำซ้อนของหน่วยงานที่จัดการศึกษา
 - ปรับลดงานที่ไม่จำเป็นเพื่อส่งเสริมให้ชีวิตการทำงานมีความสมดุล
๗. ให้ความสำคัญกับการบรรจุ โยกย้าย เลื่อนตำแหน่ง
๘. จัดให้มีสวัสดิการเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน

นโยบายด้านการบริหารจัดการ

๙. กำหนดหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมาศักดิ์
๑๐. การจัดสรรทุนวิจัย/งานสร้างสรรค์ให้ทั่วถึง
๑๑. สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมกับหน่วยงานอื่น
๑๒. จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๑๓. สร้างค่านิยมองค์กร

นโยบายด้านการจัดการสถานที่

๑๔. จัดหาสถานที่ตั้งใหม่ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มีความเหมาะสมและสง่างามให้เป็นที่ภาคภูมิใจ
๑๕. พัฒนางานด้านภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานในสังกัดให้มีความปลอดภัยและสวยงาม

ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นสภาพแวดล้อมขององค์กรเพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการวิเคราะห์และปรับปรุงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์พบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ดังต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strength)

๑. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
๒. ครู อาจารย์และบุคลากร มีความรู้ความเชี่ยวชาญตรงตามสายงาน
๓. ครู อาจารย์ มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์เป็นที่ยอมรับ
๔. นักเรียน นักศึกษา มีความรู้และทักษะด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์
๕. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สนับสนุนงบประมาณ การวิจัยและงานสร้างสรรค์
๖. หลักสูตรมีการปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์
๗. ผู้สำเร็จการศึกษา มีงานทำและเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการและสังคม
๘. มีข้อมูลและองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๙. บุคลากรมีความพร้อมในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรม
๑๐. บุคลากรมีศักยภาพเพื่อการพัฒนาสู่การจัดทำผลงานด้านวิจัยจัดเก็บองค์ความรู้ตลอดจนงานสร้างสรรค์
๑๑. มีการพัฒนาครู อาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
๑๒. บุคลากรมีทักษะและความเชี่ยวชาญในการให้บริการทางวิชาการที่หลากหลาย
๑๓. ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรมและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล
๑๔. มีอาคารสถานที่รองรับการจัดการศึกษาทั้งสายวิชาชีพและสายสามัญชัดเจน
๑๕. มีระบบการประกันคุณภาพที่เข้มแข็งในทุกระดับการศึกษา
๑๖. ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการจัดการแบบมีส่วนร่วม มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาองค์กร มีความโปร่งใสในการบริหารงานภาครัฐ
๑๗. มีการบริหารด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองผู้รับบริการได้อย่างหลากหลาย
๑๘. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีนโยบายให้ทุนสนับสนุนงานสร้างสรรค์

จุดอ่อน (Weakness)

๑. กลไกการประชาสัมพันธ์ยังไม่เป็นระบบ
๒. ระบบบริหารด้านความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกยังไม่เป็นรูปธรรม
๓. จำนวนอาจารย์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา
๔. กระบวนการจัดการการสอนยังไม่เข้าสู่ระบบการเรียนในศตวรรษที่ ๒๑
๕. บุคลากรมีภาระหน้าที่ทั้งในด้านการเรียนการสอน และงานพิเศษอื่นๆ ได้รับมอบหมายเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรมได้เต็มตามศักยภาพ
๖. ครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่เพียงพอ
๗. ขาดระบบการจัดเก็บองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ ทัศนศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๘. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษายังไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
๙. การบริหารจัดการยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
๑๐. จำนวนบุคลากรที่ทำงานวิจัยมีจำนวนน้อย
๑๑. บุคลากรมีภาระงานสอนมากทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงานวิจัย/สร้างสรรค์
๑๒. บุคลากรและนักเรียน นักศึกษา มีจำนวนจำกัดงานเผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรมจำนวนมาก ทำให้มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน

๑๓. ขาดระบบการกำกับและการนิเทศหน่วยงานภายในจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๑๔. งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรมไม่สอดคล้อง/ตอบสนองต่อสังคมชุมชนและท้องถิ่น

โอกาส (Opportunity)

๑. กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทำให้มีโอกาสสร้างงานให้กับนักศึกษา
๒. มีแหล่งข้อมูลภายนอกสามารถนำมาสร้างงานวิจัยและการจัดการความรู้
๓. มีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมที่เป็นแหล่งข้อมูล เช่น ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินพื้นบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. การได้รับโอกาสจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการจัดการแสดงผลงานศิลปวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ
๕. เทคโนโลยีในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบระบบเทคโนโลยีในปัจจุบันส่งผลต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน
๖. นโยบายของประชาคมอาเซียนเปิดโอกาสร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมและการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม
๗. บุคลากรได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการเป็นผู้ดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรม
๘. แผนการศึกษาแห่งชาติเปิดโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดการศึกษาเพื่อประชากรทุกระดับ
๙. ยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายกระทรวงวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ทำให้สถานศึกษาด้านศิลปะมีแนวทางพัฒนาผลงานได้กว้างขวางขึ้น
๑๐. มีทุนสนับสนุนงานวิจัยและองค์ความรู้ที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลและหน่วยงานภายนอก
๑๑. ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
๑๒. มีผู้สนใจเข้าศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นมากขึ้น
๑๓. มีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ
๑๔. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๑๕. ได้โอกาสการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างประเทศ เพื่อนำมาต่อยอดงานด้านศิลปวัฒนธรรม

๑๖. กระทรวงวัฒนธรรมมีแผนงาน/โครงการด้านการวิจัยทางการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม
๑๗. นโยบายรัฐให้การสนับสนุนนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็ว
๑๘. นโยบายภาครัฐที่ให้การสนับสนุนดูแลเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและคนพิการ
๑๙. ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับชุมชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของสังคม

อุปสรรค (Threat)

๑. ความเปลี่ยนแปลงของกระแสทางวัฒนธรรม ทำให้ค่านิยมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป
๒. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไม่ได้สังกัดในหน่วยงานที่จัดการศึกษาโดยตรง ทำให้การพัฒนาบุคลากรไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบัน
๓. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยังไม่ได้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
๔. การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงนโยบายระดับประเทศที่เกี่ยวกับการศึกษาขาดความชัดเจนทำให้การบริหารจัดการและการจัดการศึกษาได้รับผลกระทบ
๕. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีคู่แข่งในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม
๖. งบประมาณในการทำวิจัยในแหล่งทุนภายนอกมีอยู่อย่างจำกัด ไม่เพียงพอสำหรับการจัดสรร
๗. การจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความหลากหลายมีทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา ทำให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษามีปัญหาไปสู่การปฏิบัติ

๘. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐไม่เพียงพอ
๙. สังคมไทยในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศจำนวนมาก ส่งผลต่อการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย
๑๐. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นหน่วยงานที่ไม่ได้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้เกิดปัญหาด้านการบริหารในเรื่องการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา

ตารางแสดงการให้คะแนนสถานการณ์สภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ปัจจัยภายใน / จุดแข็ง	ค่าถ่วงน้ำหนัก(%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
มีผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์และทัศนศิลป์	๑	๕	๕	๑
ครู อาจารย์และบุคลากร มีความรู้ความเชี่ยวชาญตรงตามสายงาน	๐.๙	๕	๔.๕	๒
ครู อาจารย์ มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ และทัศนศิลป์เป็นที่ยอมรับ	๐.๘	๕	๔	๓
นักเรียน นักศึกษา มีความรู้และทักษะด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์และทัศนศิลป์	๑	๔	๔	๔
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สนับสนุนงบประมาณ การวิจัยและงานสร้างสรรค์	๐.๘	๕	๔	๕
หลักสูตรมีการปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์	๐.๘	๔	๓.๒	๖
ผู้สำเร็จการศึกษา มีงานทำและเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการและสังคม	๐.๘	๔	๓.๒	๗
มีข้อมูลและองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๘	๔	๓.๒	๘
บุคลากรมีความพร้อมในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรม	๐.๖	๕	๓	๙
บุคลากรมีศักยภาพเพื่อการพัฒนาสู่การจัดทำผลงานด้านวิจัยจัดเก็บองค์ความรู้ตลอดจนงานสร้างสรรค์	๐.๗	๔	๒.๘	๑๐
มีการพัฒนาครู อาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	๐.๗	๔	๒.๘	๑๑
บุคลากรมีทักษะและความเชี่ยวชาญในการให้บริการทางวิชาการที่หลากหลาย	๐.๕	๕	๒.๕	๑๒
ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรมและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล	๐.๗๕	๓	๒.๕	๑๓
มีอาคารสถานที่รองรับการจัดการศึกษาทั้งสายวิชาชีพและสายสามัญชัดเจน	๐.๗๕	๓	๒.๒๕	๑๔
มีระบบการประกันคุณภาพที่เข้มแข็งในทุกระดับการศึกษา	๐.๗๕	๓	๒.๒๕	๑๕
ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการจัดการแบบมีส่วนร่วม มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาองค์กร มีความโปร่งใสในการบริหารงานภาครัฐ	๐.๗๕	๓	๒.๒๕	๑๖
มีการบริหารด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองผู้รับบริการได้อย่างหลากหลาย	๐.๕	๔	๒	๑๗
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีนโยบายให้ทุนสนับสนุนงานสร้างสรรค์	๐.๔	๓	๑.๒	๑๘
รวม			๓๐.๐๒	

ปัจจัยภายใน / จุดอ่อน	ค่าถ่วง น้ำหนัก (%)	คะแนน ที่ใช้	คะแนน ที่ได้	ลำดับ
กลไกการประชาสัมพันธ์ยังไม่เป็นระบบ	๐.๙	๕	๔.๕	๑
ระบบบริหารด้านความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกยังไม่เป็น รูปธรรม	๐.๘	๔	๓.๒	๒
จำนวนอาจารย์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการ การ อุดมศึกษา	๐.๗	๔	๒.๘	๓
กระบวนการจัดการการสอนยังไม่เข้าสู่ระบบการเรียนในศตวรรษ ที่ ๒๑	๐.๗	๔	๒.๘	๔
บุคลากรมีภาระหน้าที่ทั้งในด้านการเรียนการสอน และงานพิเศษ อื่นๆ ได้รับมอบหมายเป็นจำนวนมากทำให้ไม่สามารถสร้างสรรค์ทาง ศิลปวัฒนธรรมได้เต็มตามศักยภาพ	๐.๕	๕	๒.๕	๕
ครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่เพียงพอ	๐.๘	๓	๒.๔	๖
ขาดระบบการจัดเก็บองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ ทศนศิลป์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๐.๕	๔	๒.๐	๗
ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษายังไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย	๐.๖	๓	๑.๘	๘
การบริหารจัดการยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	๐.๖	๓	๑.๘	๙
จำนวนบุคลากรที่ทำงานวิจัยมีจำนวนน้อย	๐.๔	๔	๑.๖	๑๐
บุคลากรมีภาระงานสอนมากทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงานวิจัย/ สร้างสรรค์	๐.๔	๔	๑.๖	๑๑
บุคลากรและนักเรียน นักศึกษา มีจำนวนจำกัด งานเผยแพร่ ด้าน ศิลปวัฒนธรรมจำนวนมาก ทำให้มีผลกระทบต่อจัดการเรียน การสอน	๐.๔	๔	๑.๖	๑๒
ขาดระบบการกำกับและการนิเทศ หน่วยงานภายในจากสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์	๐.๕	๓	๑.๕	๑๓
อาจารย์ประจำในระดับปริญญาตรียังไม่เป็นตามเกณฑ์มาตรฐาน สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา	๐.๖	๒	๑.๒	๑๔
งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรมไม่สอดคล้อง/ ตอบสนองต่อสังคมชุมชนและท้องถิ่น	๐.๓	๔	๑.๒	๑๕
งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไม่เพียงพอ	๐.๒	๔	๐.๘	๑๖
รวม			๑.๙๒	

ปัจจัยภายนอก / โอกาส	ค่าถ่วงน้ำหนัก (%)	คะแนนที่ใช้	คะแนนที่ได้	ลำดับ
กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทำให้มีโอกาสร่างงานให้กับนักศึกษาและเข้าสู่อาเซียน	๑	๕	๕	๑
มีแหล่งข้อมูลภายนอกสามารถนำมาสร้างงานวิจัยและการจัดการความรู้	๐.๙	๕	๔.๕	๒
มีเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมที่เป็นแหล่งข้อมูล เช่น ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินพื้นบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๐.๙	๕	๔.๕	๓
การได้รับโอกาสจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการแสดงเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ	๐.๙	๕	๔.๕	๔
เทคโนโลยีในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ ระบบเทคโนโลยีในปัจจุบันส่งผลต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน	๑	๔	๔	๕
นโยบายประชาคมอาเซียนเปิดโอกาสร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมและการจัดการศึกษาศิลปวัฒนธรรม	๐.๙	๔	๓.๖	๖
บุคลากรได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการเป็นผู้ดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรม	๐.๘	๔	๓.๒	๗
แผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติเปิดโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดการศึกษาเพื่อประชากรทุกระดับ	๐.๘	๔	๓.๒	๘
นโยบายกระทรวงวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ทำให้สถานศึกษาด้านศิลปะมีแนวทางพัฒนาผลงานได้กว้างขวางขึ้น	๐.๘	๔	๓.๒	๙
มีทุนสนับสนุนงานวิจัยและองค์ความรู้ที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลและหน่วยงานภายนอก	๐.๖	๕	๓	๑๐
ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	๐.๖	๕	๓	๑๑
มีผู้สนใจเข้าศึกษาต่อมากขึ้น	๐.๗๕	๓	๒.๒๕	๑๒
มีการระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ	๐.๗๕	๔	๒.๒๕	๑๓
รัฐบาลให้ความสำคัญกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	๐.๖	๓	๑.๘	๑๔
ได้โอกาสการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างประเทศ เพื่อนำมาต่อยอดงานศิลปวัฒนธรรม	๐.๔	๔	๑.๖	๑๕
กระทรวงวัฒนธรรมมีแผนงาน/โครงการด้านการวิจัยทางการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	๐.๔	๓	๑.๒	๑๖
ได้รับการสนับสนุนจากชมรมผู้ปกครองและครูชมรมศิษย์เก่าช่วยระดมหาทุนสนับสนุนพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	๐.๕	๒	๑	๑๗
นโยบายรัฐให้การสนับสนุนนำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็ว	๐.๕	๒	๑	๑๘
นโยบายภาครัฐให้การสนับสนุนดูแลเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและคนพิการ	๐.๕	๒	๑	๑๙
ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กับชุมชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของสังคม	๐.๕	๒	๑	๒๐
รวม			๒.๗๔	

ปัจจัยภายนอก / ภัยคุกคาม	ค่าถ่วง น้ำหนัก (%)	คะแนน ที่ใช้	คะแนน ที่ได้	ลำดับ
ความเปลี่ยนแปลงของกระแสทางวัฒนธรรม ทำให้ค่านิยมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป	๑	๕	๕	๑
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไม่ได้สังกัดในหน่วยงานที่จัดการศึกษาโดยตรง ทำให้การพัฒนาบุคลากรไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบัน	๐.๙	๕	๔.๕	๔
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ยังไม่ได้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย	๐.๙	๕	๔.๕	๓
การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงนโยบายระดับประเทศ ที่เกี่ยวกับการศึกษาขาดความชัดเจนทำให้การบริหารจัดการและการจัดการศึกษาได้รับผลกระทบ	๐.๘	๕	๔	๔
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีคู่แข่งในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	๐.๗	๕	๓.๕	๕
งบประมาณในการทำวิจัยในแหล่งทุนภายนอกมีอยู่อย่างจำกัด ไม่เพียงพอสำหรับการจัดสรร	๐.๗	๕	๓.๕	๖
การจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความหลากหลาย พื้นฐาน อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ทำให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษามีปัญหานำไปสู่การปฏิบัติ	๐.๖	๕	๓	๗
สังคมไทยในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศจำนวนมาก ส่งผลต่อการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย	๐.๗๕	๓	๒.๒๕	๘
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นหน่วยงานนอกกระทรวงศึกษาทำให้เกิดปัญหาด้านการบริหารในเรื่องการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา	๐.๗๕	๓	๒.๒๕	๙
ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐไม่เพียงพอ	๐.๕	๔	๒	๑๐
หน่วยงานภาครัฐ ขอความอนุเคราะห์อย่างเร่งด่วนส่งผลกระทบต่อแผนปฏิบัติงาน	๐.๕	๓	๑.๕	๑๑
ระบบเทคโนโลยีในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงบ่อย	๐.๕	๒	๑	๑๒
งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการในส่วนของเทคโนโลยีมีไม่เพียงพอ	๐.๕	๒	๑	๑๓
รวม			๒.๖๔	

สถานการณ์หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ได้ตามตารางต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strengths)	๓.๐๒
จุดอ่อน (Weakness)	๑.๙๒
โอกาส (Opportunities)	๒.๗๔
อุปสรรค (Threats)	๒.๖๔

เมื่อนำผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกมากำหนดตำแหน่งยุทธศาสตร์ พบว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีตำแหน่งยุทธศาสตร์อยู่ในพื้นที่ SO (จุดแข็ง - โอกาส) ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีจุดแข็งและโอกาสที่เอื้ออำนวย โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๒ และ ๒.๗๔ ตามลำดับ ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต้องใช้ยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มากมาฉวยโอกาสต่างๆ ที่เปิดอยู่มาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

การวิเคราะห์ TOWS Matrix สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

	STRENGTHS - S	WEKNESSSES - W
Internal Factors	S๑. มีผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์และทัศนศิลป์ S๒. ครู อาจารย์และบุคลากร มีความรู้ความเชี่ยวชาญตรงตามสายงาน S๓. ครู อาจารย์ มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์ และทัศนศิลป์เป็นที่ยอมรับ S๔. นักเรียน นักศึกษา มีความรู้และทักษะด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์และทัศนศิลป์ S๕. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สนับสนุนงบประมาณ การวิจัยและงานสร้างสรรค์ S๖. หลักสูตรมีการปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์ S๗. ผู้สำเร็จการศึกษา มีงานทำและเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการและสังคม S๘. มีข้อมูลและองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ S๙. บุคลากรมีความพร้อมในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปวัฒนธรรม	W๑. กลไกการประชาสัมพันธ์ยังไม่เป็นระบบ W๒. ระบบบริหารด้านความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกยังไม่เป็นรูปธรรม W๓. จำนวนอาจารย์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ. W๔. กระบวนการจัดการเรียนการสอนยังไม่เข้าสู่ระบบการเรียนในศตวรรษที่ ๒๑ W๕. บุคลากรมีภาระหน้าที่ทั้งในด้านการเรียนการสอน และงานพิเศษอื่นๆ ได้รับมอบหมายเป็นจำนวนมาก ทำให้ไม่สามารถสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรมได้เต็มตามศักยภาพ W๖. ครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่เพียงพอ W๗. ขาดระบบการจัดเก็บองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ ทัศนศิลป์และภูมิปัญญาท้องถิ่น W๘. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษายังไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย W๙. การบริหารจัดการยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
External Factors		

	STRENGTHS – S	WEKNESSSES – W
	<p>S๑๐. บุคลากรมีศักยภาพเพื่อการพัฒนาสู่การจัดทำผลงานด้านวิจัย จัดเก็บองค์ความรู้ตลอดจนงานสร้างสรรค์</p> <p>S๑๑. มีการพัฒนาครู อาจารย์และบุคลากร อย่างต่อเนื่อง</p> <p>S๑๒. บุคลากรมีทักษะและความเชี่ยวชาญในการให้บริการทางวิชาการที่หลากหลาย</p> <p>S๑๓. ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรม และมีความโปร่งใสในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล</p> <p>S๑๔. มีอาคารสถานที่รองรับการจัดการศึกษาทั้งสายวิชาชีพ และสายสามัญชัดเจน</p> <p>S๑๕. มีระบบการประกันคุณภาพที่เข้มแข็งในทุกระดับการศึกษา</p> <p>S๑๖. ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการจัดการแบบมีส่วนร่วม มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาองค์กร มีความโปร่งใสในการบริหารงานภาครัฐ</p> <p>S๑๗. มีการบริหารด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองผู้รับบริการได้อย่างหลากหลาย</p> <p>S๑๘. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีนโยบายให้ทุนสนับสนุนงานสร้างสรรค์</p>	<p>W๑๐. จำนวนบุคลากรที่ทำงานวิจัยมีจำนวนน้อย</p> <p>W๑๑. บุคลากรมีภาระงานสอนมาก ทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงานวิจัย/สร้างสรรค์</p> <p>W๑๒. บุคลากร นักเรียนและนักศึกษา มีจำนวนจำกัด งานเผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรมจำนวนมาก ทำให้มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน</p> <p>W๑๓. ขาดระบบการกำกับและการนิเทศหน่วยงานภายในจาก สมศ.</p> <p>W๑๔. อาจารย์ประจำในระดับปริญญาตรียังไม่เป็นตามเกณฑ์มาตรฐาน สกค.</p> <p>W๑๕. งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรมไม่สอดคล้อง/ตอบสนองต่อสังคมชุมชนและท้องถิ่น</p> <p>W๑๖. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอ</p>

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงยุทธศาสตร์แก้ไข)
<p>0๑. กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทำให้มีโอกาสร่วมงานให้กับนักศึกษาและเข้าสู่อาเซียน</p> <p>0๒. มีแหล่งข้อมูลภายนอกสามารถนำมาสร้างงานวิจัยและการจัดการความรู้</p> <p>0๓. มีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมที่เป็นแหล่งข้อมูล เช่น ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินพื้นบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>0๔. การได้รับโอกาสจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการจัดการแสดงเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>0๕. เทคโนโลยีในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบระบบเทคโนโลยีในปัจจุบันส่งผลต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน</p> <p>0๖. นโยบายของประชาคมอาเซียนเปิดโอกาสร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมและการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>0๗. บุคลากรได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการเป็นผู้ดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>0๘. แผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติเปิดโอกาสให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดการศึกษาเพื่อประชากรทุกระดับ</p> <p>0๙. นโยบายกระทรวงวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ</p>	<p>๑) พัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารวมทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตรงตามความต้องการของสังคมและสอดคล้องกับอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (S๔,S๗,S๘,S๑๕,S๑๗,0๑, 0๕,0๘,0๑๑,0๑๒)</p> <p>๒) พัฒนาคู อาจารย์ และบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (S๒,S๓,S๔,S๑๐, S๑๑, S๑๒,0๒,0๓,0๕, 0๗, 0๑๕)</p> <p>๓) พัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ (S๖,S๕,S๗,S๘,S๑๕,0๖) 0๘,0๙,0๑๑)</p> <p>๔) สร้างและพัฒนาทักษะความสามารถด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์และทัศนศิลป์ของนักศึกษาสู่ความเป็นเลิศ (S๑,S๓,S๔, S๘,S๙, S๑๗,0๓,0๕,0๖, 0๗,0๙,0๑๐)</p> <p>๕) ส่งเสริมนักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ (S๑๘,S๓,S๕,S๗,S๘,S๙,0๑,0๔, 0๖,0๑๕)</p> <p>๖) ส่งเสริมการบูรณาการเรียนการสอนกับการวิจัย อาคารสถานที่และการบริการวิชาการตามความต้องการของสังคม (S๕,S๑๔,S๑๗, 0๑,0๕,0๘,0๙,0๑๓,0๑๔,0๑๖, 0๑๗,0๑๘,0๑๙,0๒๐)</p> <p>๗) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการฟื้นฟูอนุรักษ์ สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและภูมิปัญญาไทยให้มีการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (S๑,S๕,S๘,S๑๐,0๒,0๓)</p>	<p>๑) จัดหาและพัฒนาสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน (W๑,W๒,W๓, W๔,W๗,W๘,W๙,W๑๖, 0๑,0๒,0๓,0๕)</p> <p>๒) พัฒนาโครงสร้างองค์กรและการบริหารงานเพื่อให้ ผลการปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมาย (W๑,W๒,W๓, W๔,W๕,W๘,W๙,W๑๒,W๑๓,0๙,0๑๔,0๑๖,0๑๘)</p> <p>๓) พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรและงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ (W๓,W๕, W๖,W๙,W๑๐, W๑๑,W๑๒,W๑๔,W๑๖,0๑๐,0๑๘)</p> <p>๔) พัฒนาระบบการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติและเผยแพร่สู่สาธารณชน (W๗,W๑๕,0๑,0๒,0๓,0๔,0๖, 0๗,0๑๐,0๑๕,0๑๗)</p> <p>๕) ส่งเสริมการสื่อสารองค์กรและการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้มีประสิทธิภาพ (W๒,W๔,0๑,0๒,0๓,0๔,0๕, 0๑๐,0๑๓,0๑๕,0๑๗,0๑๘,0๑๙, 0๒๐)</p> <p>๖) พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา (W๑,W๓,W๔,W๕,W๖,W๘,W๙, W๑๒,W๑๓,W๑๔,W๑๕,0๑,0๓,0๕, 0๑๐,0๑๑,0๑๓,0๑๘)</p>

OPPORTUNITIES – O	SO (เชิงรุก)	WO (เชิงยุทธศาสตร์แก้ไข)
<p>ทำให้สถานศึกษาด้านศิลปะมีแนวทางพัฒนาผลงานได้กว้างขวางขึ้น</p> <p>O๑๐. มีทุนสนับสนุนงานวิจัยและองค์ความรู้ที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลและหน่วยงานภายนอก</p> <p>O๑๑. ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน</p> <p>O๑๒. มีผู้สนใจเข้าศึกษาต่อมากขึ้น</p> <p>O๑๓. มีการระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>O๑๔. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p> <p>O๑๕. ได้โอกาสการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างประเทศ เพื่อนำมาต่อยอดงานด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>O๑๖. กระทรวงวัฒนธรรมมีแผนงาน/โครงการด้านการวิจัยทางการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>O๑๗. ได้รับการสนับสนุนจากชมรมผู้ประกอบการและครูชมรมศิษย์เก่าช่วยระดมทุนสนับสนุนพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้</p> <p>O๑๘. นโยบายรัฐให้การสนับสนุนนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็ว</p> <p>O๑๙. นโยบายภาครัฐที่ให้การสนับสนุนดูแลเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ</p> <p>O๒๐. ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กับชุมชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของสังคม</p>	<p>๘) ส่งเสริมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อเป็นองค์กรที่มีคุณภาพ</p> <p>(S๑๓,S๑๕,S๑๖,O๑๑,O๑๓)</p> <p>๙) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การแสดงศิลปะพื้นบ้านในกลุ่มประชาคมอาเซียน</p> <p>(S๑,S๕,S๗,S๘,O๑,O๒,O๓,O๕,O๗,O๑๕,O๑๗,O๒๐)</p>	

THREATS – T	ST (เชิงป้องกัน)	WT (ยุทธศาสตร์เชิงรับ)
<p>T๑. ความเปลี่ยนแปลงของกระแสทางวัฒนธรรม ทำให้ค่านิยมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป</p> <p>T๒. สถาบันไม่ได้สังกัดในหน่วยงานที่จัดการศึกษาโดยตรง ทำให้การพัฒนาบุคลากรไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบัน</p> <p>T๓. สถาบันยังไม่ได้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย</p> <p>T๔. การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงนโยบายระดับประเทศที่เกี่ยวกับการศึกษา ขาดความชัดเจนทำให้การบริหารจัดการและการจัดการศึกษาได้รับผลกระทบ</p> <p>T๕. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีคู่แข่งในการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>T๖. งบประมาณในการทำวิจัยในแหล่งทุนภายนอกมีอยู่อย่างจำกัด ไม่เพียงพอสำหรับการจัดสรร</p> <p>T๗. การจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความหลากหลายมีทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ทำให้การดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษามีปัญหานำไปสู่การปฏิบัติ</p> <p>T๘. ความเปลี่ยนแปลงของกระแสทางวัฒนธรรม ทำให้ค่านิยมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป</p> <p>T๙. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐไม่เพียงพอ</p> <p>T๑๐. หน่วยงานภาครัฐขอความอนุเคราะห์อย่างเร่งด่วนส่งผลกระทบต่อแผนปฏิบัติงาน</p>	<p>๑) พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม ให้มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ (S๑,S๓,S๕,S๙,S๑๐,S๑๕,T๑,T๒,T๓,T๖,T๗)</p> <p>๒) พัฒนาศักยภาพให้มีความรู้ความเข้าใจด้านการวิจัยและนวัตกรรมให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (S๑,S๒,S๓,S๔,S๕,S๗,S๙,S๑๐,S๑๑,S๑๒,S๑๓,S๑๖,T๑,T๒,T๓,T๔,T๕)</p> <p>๓) สร้างและแสวงหาเครือข่ายการวิจัยระหว่างวิทยาเขตและสถาบันการศึกษาอื่น (S๑,S๓,S๕,S๙,S๑๐,T๑,T๒,T๓,T๕,T๑๒,T๑๐)</p> <p>๔) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ทันสมัย สามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการและการตัดสินใจ (W๑,W๒,W๓, W๔,W๕, W๖,W๗,T๑,T๓,T๘,T๙,T๑๑T๑๓,T๑๔)</p>	

THREATS – T	ST (เชิงป้องกัน)	WT (ยุทธศาสตร์เชิงรับ)
<p>T๑๑. สังคมไทยในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศจำนวนมากส่งผลต่อการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย</p> <p>T๑๒. สถาบันบัณฑิตเป็นหน่วยงานนอกกระทรวงศึกษาทำให้เกิดปัญหาด้านการบริหารในเรื่องการจัดการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>T๑๓. ระบบเทคโนโลยีในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงบ่อย</p> <p>T๑๔. งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการในส่วนและเทคโนโลยีมีไม่เพียงพอ</p>		

สรุปการวิเคราะห์สู่แนวทางการจัดทำกลยุทธ์

กลยุทธ์ SO

- ๑) พัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษารวมทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตรงตามความต้องการของสังคมและสอดคล้องกับอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ๒) พัฒนาครู อาจารย์และบุคลากร ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) พัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ
- ๔) สร้างและพัฒนาทักษะความสามารถด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค์ศิลป์และทัศนศิลป์ของนักศึกษาสู่ความเป็นเลิศ
- ๕) ส่งเสริมนักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ
- ๖) ส่งเสริมการบูรณาการการเรียนการสอนกับการวิจัย อาคารสถานที่และการบริการวิชาการตามความต้องการของสังคม
- ๗) เร่งส่งเสริมประสิทธิภาพการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และภูมิปัญญาไทยให้มีการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๘) ส่งเสริมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อเป็นองค์กรที่มีคุณภาพ
- ๙) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การแสดงศิลปะพื้นบ้านในกลุ่มประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ ST

- ๑) พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม ให้มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒) พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรมให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ๓) สร้างและแสวงหาเครือข่ายการวิจัยระหว่างวิทยาเขตและสถาบันการศึกษาอื่น
- ๔) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ทันสมัย สามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการและการตัดสินใจ

กลยุทธ์ WO

- ๑) จัดหาและพัฒนาสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน
- ๒) พัฒนาโครงสร้างองค์กรและการบริหารงานเพื่อให้ผลการปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมาย
- ๓) พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรและงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ
- ๔) พัฒนาระบบการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติและเผยแพร่สู่สาธารณชน
- ๕) ส่งเสริมการสื่อสารองค์กรและการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้มีประสิทธิภาพ
- ๖) พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

จากการทบทวนบริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายระดับชาติและการวิเคราะห์สถานการณ์สิ่งแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามเนื้อหาสาระทั้ง ๒ ส่วนที่ได้นำเสนอมานี้ ได้ถูกนำมาเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยเฉพาะในการปรับปรุงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ โดยมีรายละเอียดปรากฏในบทต่อไป

บทที่ ๓
แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ และยุทธศาสตร์ไว้ดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ (vision)

“เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ”

พันธกิจ (mission)

๑. จัดการศึกษาระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
๒. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม อย่างมีคุณค่าแก่สังคม
๓. ให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแก่สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
๔. อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่ประชาคมอาเซียนและนานาชาติ
๕. จัดการแสดงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ เพื่อเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ และส่งเสริมความเป็นไทยในระดับชาติและนานาชาติ
๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมาย (Goals)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความมุ่งมั่นดำเนินการตามพันธกิจให้บรรลุเป้าหมายสู่ความสำเร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

๑. ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถ สู่มรรณณะด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ นำไปประกอบอาชีพได้
๒. เป็นสถาบันจัดการศึกษาชั้นนำและมีบทบาทดูแลและกำกับมาตรฐานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับชาติ
๓. มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ
๔. มีการบริการวิชาการสู่สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
๕. มีความร่วมมือในการอนุรักษ์ พัฒนา สืบสานและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับชาติและนานาชาติ
๖. มีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์ (Objective)

เพื่อพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยการจัดการศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอนการแสดง การวิจัยและให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ ส่งเสริม ทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น และยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

เอกลักษณ์ (Uniqueness)

เป็นผู้นำด้านงานศิลป์

อัตลักษณ์ (Identity)

อัตลักษณ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์

อัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มีอาชีพงานศิลป์

ค่านิยมหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

มุ่งมั่นพัฒนา Strive for Development

ก้าวหน้าวิชาการ Progress towards Academic

สืบสานงานศิลป์ Inherit the Artistry

ยุทธศาสตร์ (Strategies) ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์ที่ ๓ การส่งเสริมโอกาสและความสามารถของผู้เรียนในเวทีการแข่งขันด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลป์บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ จัดหาแหล่งทุนภายนอกให้ผู้วิจัยเพื่อผลิตผลงานชิ้นใหม่

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม การต่อยอดผลงาน

กลยุทธ์ที่ ๔ เผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการบริการวิชาการในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

กลยุทธ์ที่ ๒ การให้บริการหลักสูตรระยะสั้นด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ สืบสานศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย ๖ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรบุคคล

กลยุทธ์ที่ ๒ ปรับปรุงอาคารสถานที่และระบบสาธารณูปโภค พัฒนาสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อการเรียนและการทำงานอย่างมีความสุข ปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและจัดการข้อมูลองค์ความรู้เผยแพร่ไปสู่ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ การประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับชาติและนานาชาติ

ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้กำหนดตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์ จำนวน ๙ ตัวชี้วัด และตัวชี้วัดระดับผลผลิตในแต่ละกลยุทธ์ จำนวน ๒๙ ตัวชี้วัด

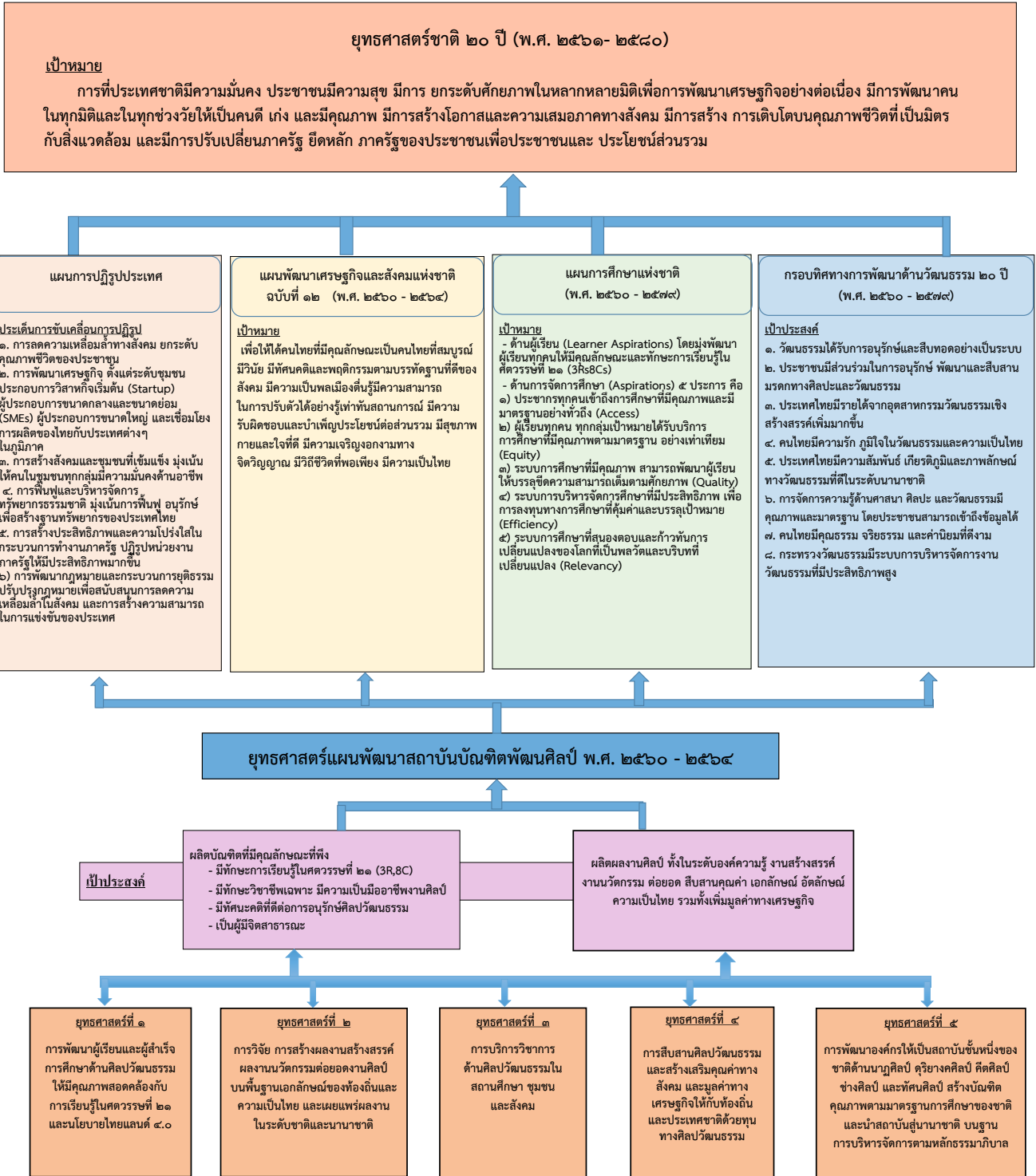
รายละเอียดของแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดระดับผลผลิต มาตรการหรือแนวทาง และโครงการที่สนับสนุนพร้อมทั้งแผนงบประมาณ มีดังต่อไปนี้

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

วิสัยทัศน์ : สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ข่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ

ความเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ กับ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)
 แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และกรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

รายละเอียดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัด
ภายใต้แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑
การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม
ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้
ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐
-----------------	---

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรทุกระดับ	ร้อยละ	-	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%
๒. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำหรือศึกษาต่อภายใน ๑ ปี						
๑) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ร้อยละ	๙๙.๐๗	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๒) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	ร้อยละ	๙๙.๘๑	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๓) ระดับอาชีวศึกษา	ร้อยละ	๗๖.๑๖	๘๐	๘๒	๘๔	๘๖
๔) ระดับปริญญาตรี	ร้อยละ	๙๘.๒๗	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๕) ระดับปริญญาโท	ร้อยละ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๓. ร้อยละของการสำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่กำหนด						
๑) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ร้อยละ	๖๓.๓๑	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕
๒) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	ร้อยละ	๖๑.๖๐	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕
๓) ระดับอาชีวศึกษา	ร้อยละ	๖๖.๖๗	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕
๔) ระดับปริญญาตรี	ร้อยละ	๗๙.๕๐	๘๐	๘๕	๙๐	๙๐
๕) ระดับปริญญาโท	ร้อยละ	-	๒๐	๒๕	๓๐	๓๐
๔. ระดับความสำเร็จการพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐	ระดับ	-	๔	๔	๕	๕

ข้อมูลสนับสนุน

๑. แผนการรับนักเรียน นักศึกษา
๒. ข้อมูลจำนวนนักเรียน/ผู้สำเร็จการศึกษาที่จบการศึกษา
๓. ข้อมูลจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์
๔. ข้อมูลจำนวนนักเรียน/บัณฑิตที่จบการศึกษาภายในเวลาที่กำหนด
๕. ข้อมูลการมีงานทำหรือศึกษาต่อภายใน ๑ ปี
๖. การจัดทำแผนการเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิ มคอ. ๓
๗. การพัฒนาหลักสูตร
๘. ข้อมูลความร่วมมือกับหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ เพื่อการพัฒนาทั้งผู้เรียนและบุคลากรในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐	กลยุทธ์ที่ ๑	การสร้างคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการ
-----------------	---	--------------	------------------------------------

มาตรการ/แนวทาง
๑. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษาให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของชาติ ๒. จัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๓. พัฒนาศักยภาพผู้สอนให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่รองรับการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ และไทยแลนด์ ๔.๐ ๔. ส่งเสริมผู้สอนให้จัดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ STEAM Education ในแต่ละรายวิชา ๕. ติดตามและประเมินผลผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้วเพื่อนำผลการประเมินมาสู่การพัฒนา ๖. ส่งเสริมผู้สอนให้จัดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๕. จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายในระดับดี	จำนวนหลักสูตร	-	-	-	๓๖	๓๖
๖. ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่ได้รับการสอน แบบ STEAM Education ในแต่ละรายวิชาเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	-	-	๕	๕	๕
๗. ร้อยละของผู้เรียนทุกหลักสูตรที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศ	ร้อยละ	-	-	๕๐	๕๐	๕๐
๘. ร้อยละของวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานข้อมูล TCI ฐาน ๑ หรือนำเสนอระดับนานาชาติ	ร้อยละ	-	-	-	๕	๕

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการสนับสนุน ค่าใช้จ่ายในการจัด การศึกษาตั้งแต่ระดับ อนุบาลจนจบการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	-	-	-	๗๒,๘๗๙,๘๐๐	๗๒,๘๗๙,๘๐๐
๒. โครงการพัฒนา หลักสูตรและการจัดการ เรียนการสอน STEAM Education	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๖,๖๔๒,๒๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๒.๑ ค่าใช้จ่ายในการ จัดทำมาตรฐานคุณวุฒิ วิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และ ทัศนศิลป์	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๒.๒ ค่าใช้จ่ายในการ ยกระดับการจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษาด้วย STEAM Education	-	-	๕,๖๔๒,๒๐๐	-	-
๓. โครงการพัฒนาทักษะ การเรียนรู้เพื่อรองรับการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และไทยแลนด์ ๔.๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
- ค่าใช้จ่ายในการ เสริมสร้างพัฒนาทักษะ ชีวิตนักศึกษาในศตวรรษ ที่ ๒๑	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐	กลยุทธ์ที่ ๒	การพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐
-----------------	---	--------------	---

มาตรการ/แนวทาง
๑. จัดทำแผนพัฒนาทักษะและศักยภาพของนักศึกษา ๒. พัฒนาระบบและกลไกกิจกรรมนอกหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ ๓. ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรที่ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ๔. สนับสนุนทุนการศึกษา

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๙. ร้อยละของผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ร้อยละ	๗๙	๘๑	๘๓	๙๐	๙๕
๑๐. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนที่ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐	ระดับ	๓	๔	๔	๔	๔
๑๑. จำนวนนวัตกรรมที่ผู้เรียนสร้างขึ้นจากการเรียนรู้	ชิ้น	-	๔๗	๕๐	๒๐๐	๒๐๐

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการ สนับสนุน ทุนการศึกษา แก่ นักเรียน นักศึกษา - ค่าใช้จ่ายใน การพัฒนา คุณภาพชีวิต ของนักเรียน นักศึกษา ที่เป็น เด็กเยาวชน คนพิการ และ ผู้ด้อยโอกาส - เงินอุดหนุน ในการศึกษา สำหรับนักเรียน นักศึกษาจังหวัด ชายแดนใต้	๒๔,๓๐๐,๐๐๐	๒๔,๓๐๐,๐๐๐	๒๐,๕๘๐,๐๐๐	๒๐,๕๘๐,๐๐๐	๒๐,๕๘๐,๐๐๐
	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐
	๑๘,๓๐๐,๐๐๐	๑๘,๓๐๐,๐๐๐	๑๔,๕๘๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐
๒. โครงการ พัฒนาผู้เรียน ให้มี คุณลักษณะที่ พึงประสงค์ ตามอัตลักษณ์ ของสถาบัน บัณฑิตพัฒน ศิลป์	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๓. โครงการ ส่งเสริมและ พัฒนาทักษะ ผู้เรียนด้าน นาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ และ ทัศนศิลป์ที่ สอดคล้องกับ ทักษะใน ศตวรรษที่ ๒๑	-	-	-	๑๕,๕๐๐,๐๐๐	๑๕,๕๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๑	การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จ การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มี คุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบาย ไทยแลนด์ ๔.๐	กลยุทธ์ที่ ๓	การส่งเสริมโอกาสและ ความสามารถของผู้เรียนใน เวทีการแข่งขันด้าน ศิลปวัฒนธรรม ทั้งใน ระดับชาติและนานาชาติ
-----------------	---	--------------	---

มาตรการ/แนวทาง
๑. คัดเลือกผู้เรียนที่มีความสามารถเพื่อพัฒนา ส่งเสริมให้มีศักยภาพพร้อมในการแข่งขันในเวทีต่างๆ ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการประกวดแข่งขันในเวทีในระดับต่างๆ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตัวเองและสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑๒. จำนวนเวทีการแข่งขัน ความสามารถที่เข้าร่วมต่อปี	เวที	-	๕	๓๖	๔๐	๔๕
๑๓. จำนวนรางวัลจากการแข่งขันในเวที ระดับชาติหรือนานาชาติ	รางวัล	-	๑๘	๓๖	๓๐	๔๐

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการส่งเสริมการ ประกวดความสามารถของ ผู้เรียนทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐
- ค่าใช้จ่ายในการจัด ประกวดศิลปกรรมเด็กและ เยาวชนแห่งชาติ	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐
- ค่าใช้จ่ายในการประกวด นานาชาติ คีตศิลป์ แห่งชาติ	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม
ต่อยอดงานศิลป์ บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย
และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒	การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลป์ บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ
-----------------	---

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑๔. ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม การต่อยอดงานศิลป์	ร้อยละ	-	-	-	๘๐	๑๐๐
๑๕. ร้อยละของการเผยแพร่ผลงานด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือนานาชาติ	ร้อยละ	-	-	-	๑๐๐	๑๐๐

ข้อมูลสนับสนุน

๑. จำนวนนักวิจัย
๒. แผนขอเสนองานวิจัย
๓. ข้อมูลงานวิจัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๔. ข้อมูลแหล่งทุนจากภายนอก
๕. แผนพัฒนานักวิจัย
๖. จำนวนงานสร้างสรรค์ ต่อยอดงานศิลป์
๗. ข้อมูลศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น
๘. ข้อมูลศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านในท้องถิ่น
๙. ข้อมูลแผนงานสร้างสรรค์ ต่อยอดงานศิลป์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒	การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลป์ บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและ ความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงาน ในระดับชาติและนานาชาติ	กลยุทธ์ที่ ๑	พัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่
-----------------	---	--------------	-----------------------

มาตรการ/แนวทาง
๑. พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพด้านการวิจัยและการสร้างผลงานสร้างสรรค์ต่อยอดงานศิลป์อย่างต่อเนื่อง ๒. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่การพัฒนาความร่วมมือระหว่างนักวิจัยรุ่นเก่ากับรุ่นใหม่ ๓. ส่งเสริมการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ต่อยอดงานศิลป์สู่นวัตกรรมบนพื้นฐานเอกลักษณ์ท้องถิ่น และความเป็นไทย

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑๖. จำนวนนักวิจัยรุ่นใหม่ที่ได้รับการ พัฒนา	คน	-	-	-	๒๐	๒๐
๑๗. ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมของนักวิจัยรุ่นใหม่ ที่ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ สถาบัน และความต้องการของสังคมและ ชุมชน	ร้อยละ	-	-	๘๐	๑๐๐	๑๐๐

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการพัฒนางาน สร้างสรรค์ต่อยอด งานศิลป์	๖,๑๐๐,๐๐๐	๖,๑๐๐,๐๐๐	๕,๘๒๕,๐๐๐	๒,๔๗๕,๐๐๐	๒,๔๗๕,๐๐๐
๑.๑ ค่าใช้จ่ายในการ ส่งเสริมสนับสนุนการ พัฒนาผลงานสร้างสรรค์ คิดค้นทางศิลปวัฒนธรรม	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๒๒๕,๐๐๐	๒,๔๗๕,๐๐๐	๒,๔๗๕,๐๐๐
๑.๒ โครงการส่งเสริม อุตสาหกรรมนวัตกรรม สร้างสรรค์	๓,๖๐๐,๐๐๐	๓,๖๐๐,๐๐๐	๓,๖๐๐,๐๐๐	-	-

ยุทธศาสตร์ที่ ๒	การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลป์ บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และนานาชาติ	กลยุทธ์ที่ ๒	จัดหาแหล่งทุนภายนอกให้ ผู้วิจัยเพื่อผลิตผลงานชิ้น ใหม่
-----------------	--	--------------	--

มาตรการ/แนวทาง
<p>๑. แสวงหาและเผยแพร่ข่าวสาร หรือแหล่งทุนวิจัยจากภาคเอกชน หรือจากภาครัฐในการสนับสนุนการดำเนินงานวิจัย งานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมของสถาบัน</p> <p>๒. จัดโครงการอบรมเพื่อพัฒนาการเขียนโครงการวิจัยเพื่อรับทุนวิจัยจากภายนอกเพื่อจัดทำงานวิจัย</p>

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑๘. จำนวนแหล่งทุนภายนอกในการ สนับสนุนทุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม	จำนวน แหล่งทุน	-	-	-	๓	๔

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาและ จัดหาแหล่งทุนภายนอก เพื่อการวิจัย	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
- ค่าใช้จ่ายในการ พัฒนาคุณภาพการจัดการ การศึกษาด้าน ศิลปวัฒนธรรมสู่ มาตรฐานสากล	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒	การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมต่อยอดงานศิลป์ บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และนานาชาติ	กลยุทธ์ที่ ๓	การสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม การต่อยอดผลงาน
-----------------	---	--------------	---

มาตรการ/แนวทาง
๑. ส่งเสริมการเผยแพร่และนำผลการจัดการองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานหรือสถานศึกษาของสถาบัน
๒. ส่งเสริมการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ต่อยอดงานศิลป์สู่นวัตกรรมบนพื้นฐานเอกลักษณ์ท้องถิ่นและความเป็นไทย

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑๙. ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์สถาบันฯ หรือความต้องการของสังคมและชุมชน	ร้อยละ	-	-	-	๑๐๐	๑๐๐
๒๐. ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือนำไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ	-	-	-	๔๐	๖๐

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการวิจัยทางการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	๓,๔๐๐,๐๐๐	๕,๒๐๕,๒๐๐	๒,๘๔๒,๗๐๐	๒,๘๓๔,๔๐๐	๒,๘๓๔,๔๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒	การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมต่อยอดงานศิลป์ บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติ และนานาชาติ	กลยุทธ์ที่ ๔	เผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติและนานาชาติ
-----------------	---	--------------	---

มาตรการ/แนวทาง
๑. จัดทำแผนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งระดับชาติและนานาชาติ ๓. ยกย่องและเชิดชูเกียรตินักวิจัย/ศิลปินที่ได้รับรางวัลจากการเผยแพร่ผลงาน

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๒๑. ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่ได้รับการตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ หรือได้รับรางวัล หรือได้รับการยกย่อง ในระดับชาติ หรือนานาชาติ	ร้อยละ	-	-	๒	๙๐	๙๐

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการจัดการองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๓
การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม
ในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓	การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
-----------------	--

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๒๒. จำนวนชุมชนหรือองค์กรที่ได้รับการพัฒนาความรู้และความสามารถด้านศิลปวัฒนธรรม	ชุมชน/ องค์กร	-	๙๐	๙๒	๑๓๑	๒๐๘

ข้อมูลสนับสนุน

๑. แผนงานด้านการบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. ข้อมูลการบริการทางวิชาการที่ช่วยสืบสานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
๓. ข้อมูลการบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมที่สร้างรายได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓	การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม ในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	กลยุทธ์ที่ ๑	ส่งเสริม สนับสนุนให้มีกา รบริการวิชาการใน สถานศึกษา ชุมชน และ สังคม
-----------------	--	--------------	--

๑. มาตรการ/แนวทาง
๑. จัดทำแผนการบริการวิชาการในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ๒. จัดกิจกรรมบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมตามความต้องการของผู้รับบริการในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ๓. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม ๔. จัดตั้งวิทยาเขตตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๒๓. จำนวนครั้งของการบริการวิชาการ ในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	ครั้ง	๑๙	๑๘๐	๑๘๐	๒๗๐	๓๖๐

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการส่งเสริม เด็กไทยเล่นดนตรีคนละ ๑ ชิ้น	-	-	๖,๒๐๐,๐๐๐	๖,๒๐๐,๐๐๐	๖,๒๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๓	การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม ในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	กลยุทธ์ที่ ๒	การให้บริการหลักสูตรระยะ สั้น ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางค ศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
-----------------	--	--------------	--

มาตรการ/แนวทาง
๑. จัดทำแผนการทำหลักสูตรระยะสั้นด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
๒. จัดทำหลักสูตรระยะสั้นด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
๓. ประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมบริการวิชาการด้านด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้แก่สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๒๔. จำนวนหลักสูตรระยะสั้น ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ที่ให้บริการแก่ กลุ่มเป้าหมาย	จำนวน หลักสูตร	-	๑๘	๒๕	๓๐	๓๖
๒๕. ร้อยละความพึงพอใจของหลักสูตร ระยะสั้น ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ที่ ให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย	ร้อยละ	-	-	-	๘๐	๘๕

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการจัดอบรมหลักสูตร ระยะสั้น - ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม วิชาการด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์	-	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๔
การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม
และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่น และประเทศชาติ
ด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔	การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม
-----------------	---

มาตรการ/แนวทาง
๑. จัดกิจกรรมทำนุบำรุงและเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ในโอกาสต่างๆ ๒. จัดการแสดงเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่เวทีระดับชาติและนานาชาติ ๓. จัดการประกวด/แข่งขันนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ทั้งภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และระดับชาติ ๔. ส่งเสริมการนำทุนทางศิลปวัฒนธรรมสู่การสร้างสรรคคุณค่าทางสังคมและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๒๖. ระดับความสำเร็จของการสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม	ระดับ	-	๔	๔	๕	๕

ข้อมูลสนับสนุน

๑. แผนการประชาสัมพันธ์เสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๒. ข้อมูลผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของผู้รับบริการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๓. ข้อมูลสำรวจความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๔. ข้อมูลช่องทางในการประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔	การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติ ด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม	กลยุทธ์ที่ ๑	สืบสานศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
-----------------	--	--------------	---

มาตรการ/แนวทาง
๑. จัดทำแผนสืบสานศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
๒. จัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสวันสำคัญของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์
๓. จัดกิจกรรมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
๔. จัดการประกวด/แข่งขันนาฏศิลป์ ดนตรี และทัศนศิลป์ทั้งภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และในระดับชาติ

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๒๗. ระดับความสำเร็จของการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์	ระดับ	-	๔	๔	๕	๕

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. กิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและส่งเสริมความรักชาติ	๖,๗๒๐,๐๐๐	๖,๗๒๐,๐๐๐	๖,๗๒๐,๐๐๐	๑๔,๙๒๐,๐๐๐	๑๔,๙๒๐,๐๐๐
๑.๑ ค่าใช้จ่ายในการจัดงานเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์	๕,๗๒๐,๐๐๐	๕,๗๒๐,๐๐๐	๕,๗๒๐,๐๐๐	๕,๗๒๐,๐๐๐	๕,๗๒๐,๐๐๐
๑.๒ โครงการมหรหรรวมศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ และทัศนศิลป์สู่นานาชาติ	-	-	-	๙,๒๐๐,๐๐๐	๙,๒๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๔	การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม	กลยุทธ์ที่ ๒	สร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม
-----------------	--	--------------	---

มาตรการ/แนวทาง
๑. จัดทำแผนการสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม
๒. ส่งเสริมการแสดงผลและเผยแพร่ทางศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติ
๓. จัดมหกรรมศิลปวัฒนธรรม ๔ ภาค

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๒๘. ระดับความสำเร็จของการสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ	ระดับ	-	๔	๔	๕	๕

โครงการ / กิจกรรมที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๙,๓๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๒. ค่าใช้จ่ายในการจัดนิทรรศการทางวิชาการและการแสดงทางด้านศิลปวัฒนธรรม	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๓. ค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม	-	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๔. ค่าใช้จ่ายในการจัดแสดงเพื่อต้อนรับประมุขอาคันตุกะหรือผู้นำประเทศ	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๕
การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติ
ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์
สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ
และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการ
ตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕	การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
-----------------	--

มาตรการ/แนวทาง
๑. จัดทำแผนพัฒนาองค์กรสู่องค์กรชั้นนำระดับชาติและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
๒. พัฒนาระบบการบริหารบุคลากรและเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพ
๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเครือข่ายให้มีความพร้อมในการทำงานระดับชาติและนานาชาติ
๔. พัฒนาคูณธรรมจริยธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานต่างๆ
๕. ส่งเสริมความผาสุกและความผูกพันต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๖. เผยแพร่แนวทางการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลสู่ผู้บริหารทุกระดับ
๗. การจัดการสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ให้เหมาะสมและเพียงพอ
๘. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานสากล
๙. พัฒนาการประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๑๐. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านด้านด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๒๙. ร้อยละของความสำเร็จของการพัฒนาองค์กรตามแผนพัฒนาองค์กร	ร้อยละ	-	๘๐	๘๐	๙๐	๙๕

ข้อมูลสนับสนุน

๑. วิสัยทัศน์ นโยบาย แผนยุทธศาสตร์พัฒนาและแผนปฏิบัติราชการ
๒. นโยบายและแผนพัฒนาบุคลากรและเครือข่าย
๓. ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๔. ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา
๕. การปฏิบัติงาน ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย การลาศึกษาต่อ
๖. การได้รับฝึกอบรมด้านวิชาการหรือวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ
๗. การได้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนกับสถานศึกษาอื่นหรือหน่วยงานองค์กรภายนอกโดยตรง
๘. การได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมการได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องด้านวิชาการหรือวิชาชีพหรือจรรยาบรรณวิชาชีพจากหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก
๙. แผนการประชาสัมพันธ์เสริมสร้างภาพลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๑๐. ข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษา
๑๑. ข้อมูลงบประมาณ
๑๒. ระดับความสำเร็จในกระบวนการบริหารความเสี่ยง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕	การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	กลยุทธ์ที่ ๑	พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรบุคคล
-----------------	---	--------------	--

มาตรการ/แนวทาง
๑. จัดทำแผนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรบุคคล ๒. จัดการด้านอัตรากำลังให้มีความเหมาะสม ลดอัตราตำแหน่งว่าง ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดอบรม/เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในสายงานและที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตนเองมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ๔. วางแผน ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถที่เหมาะสม เพื่อความก้าวหน้าตามตำแหน่งงาน (Career Path) หรือวิชาชีพที่ครองอยู่ ๕. เผยแพร่แนวทางการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลสู่ผู้บริหารทุกระดับ ๖. ส่งเสริมการสร้างค่านิยมองค์กรและความรักผูกพันต่อองค์กร

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๓๐. ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากรตามแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ร้อยละ	-	-	๘๐	๘๕	๙๐

โครงการ / กิจกรรมที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทและปริญญาเอก	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐
๒. โครงการพัฒนาบุคลากร	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๓. โครงการการพัฒนาศักยภาพผู้สอนในยุคไทยแลนด์ ๔.๐	-	-	-	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๔. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนา บุคลากรเพิ่มพูนทักษะ ความสามารถด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและ การศึกษาให้กับครู อาจารย์ บุคลากรทางการ ศึกษา และผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-

ยุทธศาสตร์ที่ ๕	การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	กลยุทธ์ที่ ๒	ปรับปรุงอาคารสถานที่และระบบสาธารณูปโภค พัฒนาสภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อการเรียนและการทำงานอย่างมีความสุข ปลอดภัย
-----------------	---	--------------	--

มาตรการ/แนวทาง
<p>๑. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดแนวทาง และสนับสนุนงบประมาณการปรับปรุงอาคารสถานที่ และระบบสาธารณูปโภค พัฒนาสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อการเรียนและการทำงานอย่างมีความสุข ปลอดภัย</p> <p>๒. หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดำเนินการตามแนวทางที่สถาบันฯ กำหนด</p>

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๓๑. ร้อยละความสำเร็จของการปรับปรุงอาคาร สถานที่ ระบบสาธารณูปโภค สภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ตามแผนการดำเนินงานที่กำหนด	ร้อยละ	-	-	๙๐	๙๐	๙๐
๓๒. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการใช้อาคารสถานที่และระบบสาธารณูปโภค พัฒนาสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการเรียนและการทำงานอย่างมีความสุข ปลอดภัย	ค่าเฉลี่ย	-	๓.๕๑	๓.๕๑	๔.๐๐	๔.๕๐

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการปรับปรุงอาคารสถานที่ ระบบสาธารณูปโภค สภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์	-	๑๙,๐๐๐,๐๐๐	๑๙,๐๐๐,๐๐๐	๑๙,๐๐๐,๐๐๐	๑๙,๐๐๐,๐๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๕	การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ข่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	กลยุทธ์ที่ ๓	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และจัดการข้อมูลองค์ความรู้ เผยแพร่สู่ประชาชน
-----------------	--	--------------	---

มาตรการ/แนวทาง
๑. วางแผนพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและจัดการข้อมูลองค์ความรู้เผยแพร่สู่ประชาชน ๒. พัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตครอบคลุมทั่วทุกหน่วยงานและสถานศึกษา ๓. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทางการศึกษา การบริหารจัดการภายในองค์กรและการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ เผยแพร่สู่ประชาชน ๔. สนับสนุนการเรียนการสอนและการเรียนรู้ด้วยระบบสืบค้นทางไกล ๕. ส่งเสริมการเผยแพร่และนำผลการจัดการองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานหรือสถานศึกษาของสถาบัน

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๓๓. ร้อยละของการพัฒนาปรับปรุงระบบสารสนเทศตามแผนพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ	ร้อยละ	-	-	-	๙๐	๙๕
๓๔. ร้อยละขององค์ความรู้ (KM) ที่ได้รับการเผยแพร่ และนำไปใช้ประโยชน์	ร้อยละ	-	-	-	๔๐	๖๐

โครงการ / กิจกรรมที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต	-	๓๒,๗๖๓๐,๐๐๐	๖,๗๕๐,๐๐๐	-	-
๒. กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้านศิลปวัฒนธรรม	-	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐
๓. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-

ยุทธศาสตร์ที่ ๕	การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	กลยุทธ์ที่ ๔	การประกันคุณภาพ การศึกษาตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ
-----------------	---	--------------	--

มาตรการ/แนวทาง
๑. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระดับพื้นฐานและระดับอุดมศึกษาให้มีความรู้แก่บุคลากร ให้เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพ ๒. การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพการประกันคุณภาพ ๓. มีการวางแผนพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านงานประกันคุณภาพการศึกษา ๔. การจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ ต้องครอบคลุมพันธกิจทั้งการจัดการเรียน การสอน การวิจัย การบริหารจัดการด้านการเงินที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินการประกันคุณภาพได้

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๓๕. ระดับคุณภาพของผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ระดับ	-	-	๓	๔	๕

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. ค่าใช้จ่ายในการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๒. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบการประเมินมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	-	-	๒,๐๔๐,๐๐๐	-	-

ยุทธศาสตร์ที่ ๕	การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	กลยุทธ์ที่ ๕	พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใส ในการดำเนินงาน
-----------------	--	--------------	---

มาตรการ/แนวทาง
๑. ส่งเสริมการรับรู้และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับคุณธรรม ๔ ประการ (พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา) ๒. จัดทำแผนการดำเนินงาน เรื่อง พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา ให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม ๓. ประเมินผลการดำเนินงาน ๔. นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วย นับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๓๖. ร้อยละของบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใส	ร้อยละ	-	-	๘๐	๘๕	๙๐
๓๗. ร้อยละของผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับที่รับรู้และร่วมรณรงค์ตามค่านิยมองค์กรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ร้อยละ	-	-	-	๑๐๐	๑๐๐

โครงการ / กิจกรรม ที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการสร้างจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์สุจริตด้วยมิติทางวัฒนธรรม	-	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖,๐๒๘,๑๐๐	๖,๐๒๘,๑๐๐	๖,๐๒๘,๑๐๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๕	การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	กลยุทธ์ที่ ๖	พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติและนานาชาติ
-----------------	---	--------------	---

มาตรการ/แนวทาง
๑. จัดทำแผนการพัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ ๒. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ๓. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ในระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัดระดับผลผลิต	หน่วยนับ	เป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๓๘. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในระดับชาติและนานาชาติ	จำนวน	๑๐	๒๘	๓๔	๔๐	๔๖

โครงการ / กิจกรรมที่สนับสนุน	งบประมาณ (บาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. โครงการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงด้านศิลปวัฒนธรรมกับประเทศอาเซียน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐
๒. โครงการพัฒนาความร่วมมือและเชื่อมโยงด้านศิลปวัฒนธรรมกับประเทศอาเซียน	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐
๓. โครงการส่งเสริมภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมและนำความเป็นไทยสู่สากล	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๘๐๐,๐๐๐	๕,๘๐๐,๐๐๐

บทที่ ๔ แผนพัฒนาบุคลากร

ส่วนที่ ๑ แผนกลยุทธ์การพัฒนาบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

หลักการและเหตุผล

ทรัพยากรบุคคลนับเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เนื่องจากบุคลากรจะเป็นผู้ผลักดันให้ภารกิจต่างๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น การส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ มีสมรรถนะสอดคล้องตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตลอดจนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีทัศนคติที่ดีต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จะทำให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เจริญก้าวหน้าและเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรมีศักยภาพสูงขึ้น สามารถปฏิบัติงานและผลิตผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน สังคมและประเทศชาติ นอกจากนี้ยังเป็นการเตรียมความพร้อมของบุคลากร ให้สามารถรองรับและเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคตอีกด้วย ดังนั้น จึงเห็นสมควรกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้

นโยบายการพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และส่วนงานต่างๆ มีบทบาทและหน้าที่ ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกกลุ่ม ทุกระดับอย่างทั่วถึงต่อเนื่องและเหมาะสม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ สร้างจิตสำนึกและทัศนคติของบุคลากรให้สามารถปรับเปลี่ยนไปในทางที่พึงประสงค์ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม

๒. ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรโดยมุ่งให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนมีค่านิยม คุณธรรมและทัศนคติที่ถูกต้อง ทันสมัย สามารถนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายและรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและให้ถือว่าการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรเป็นการลงทุนเพื่อความเจริญก้าวหน้าของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายการพัฒนาบุคลากร ระหว่างส่วนงาน เพื่อให้การพัฒนาบุคลากรในมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีความสอดคล้องกับความต้องการอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ที่สำคัญและจำเป็น เพื่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและบรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒. เพื่อเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ให้แก่บุคลากรในการปฏิบัติงานในหน้าที่ และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๓. เพื่อปลูกฝังทัศนคติที่ดีและถูกต้องให้แก่บุคลากรในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มุ่งหวัง

๔. เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจจะได้ใช้ประโยชน์ในปัจจุบันหรือในอนาคต ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับ “คนเก่ง” (Talent)

แนวทางดำเนินการ

๑. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และส่วนงาน มีบทบาทในการพัฒนาบุคลากรของส่วนงาน ซึ่งเป็นการพัฒนาบุคลากรตามเป้าหมายและภารกิจหลักของส่วนงาน โดยเน้นการจัดกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรให้เกิดการเรียนรู้ที่สมดุล ทั้งการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานในรูปแบบต่างๆ อาทิ การฝึกอบรม การศึกษาต่อ การประชุมและสัมมนาเป็นต้น และการสร้างกลไกในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้กับบุคลากร เช่น การเรียนรู้ผ่านทาง Internet/Intranet การแลกเปลี่ยนเรียนรู้,การจัดการความรู้ (Knowledge Management) การพัฒนาคุณภาพงานอย่างต่อเนื่อง (CQI) การพัฒนาศักยภาพในกลุ่มอาชีพ โดยให้หัวหน้าส่วนงานและผู้บังคับบัญชาทุกระดับมีหน้าที่โดยตรงในการพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อช่วยพัฒนาขีดความสามารถ ความรอบรู้ในงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกระตุ้นผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีการพัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นต้น ซึ่งมีได้จำกัดเฉพาะการจัดอบรมเท่านั้น เพื่อให้สามารถนำความรู้จากการปฏิบัติจริงจากการฝึกฝนและจากประสบการณ์ที่แอบแฝงอยู่ในตัวบุคคลมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อการพัฒนาบุคลากรและการพัฒนางานเพื่อรับทราบข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุงในการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสมในโอกาสต่อไป

๒. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และส่วนงาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยการไปเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ปฏิบัติงานวิจัย การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ การไปปฏิบัติงานบริการวิชาการ การไปปฏิบัติงานอื่นใดที่จำเป็นและเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากร การไปประชุม สัมมนาหลักสูตรต่างๆ ที่องค์กรภายนอกจัดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่จะให้ความรู้ใหม่ๆ เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเองตลอดเวลา

๓. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำหนดโครงการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะในด้านต่างๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในส่วนที่เป็นความต้องการโดยรวมในระดับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และส่วนงานสามารถกำหนดโครงการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาบุคลากรในส่วนที่เป็นความต้องการโดยรวมในระดับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และส่วนงานสามารถกำหนดโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในส่วนที่เป็นความต้องการเฉพาะของส่วนงานได้เอง โดยให้สอดคล้องกับความจำเป็น ทิศทางและเป้าประสงค์ เพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งจากการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากร จึงเห็นควรเพิ่มเติมเรื่องของการพัฒนาบุคลากรตามสมรรถนะหลักและการพัฒนาบุคลากรเพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์การในแผนพัฒนาบุคลากร เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามค่านิยมหลักและสมรรถนะหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนั้นแผนเส้นทางการพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จะประกอบไปด้วย ๕ แนวทาง ดังนี้

๑) การเสริมสร้างค่านิยมหลักและสมรรถนะหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (Core Values/Organization Culture & Core Competency) เพื่อหล่อหลอมให้บุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความรู้ ความเข้าใจในค่านิยมหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รวมทั้งพัฒนาบุคลากรตามสมรรถนะหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้บุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีพฤติกรรมปฏิบัติตามแนวทางที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มุ่งหวัง รวมทั้งเพื่อให้บุคลากรเกิดทัศนคติที่ดีต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งการพัฒนาบุคลากรในส่วนนี้ควรเป็นหน้าที่ร่วมกันระหว่างสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และส่วนงาน โดยพัฒนาตามสมรรถนะหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้

สมรรถนะหลัก (Core Competency)

- การมุ่งผลสัมฤทธิ์
- การบริการที่ดี
- การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ
- การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม
- การทำงานเป็นทีม

ทั้งนี้ ในส่วนของสมรรถนะหลัก (Core Competency) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีวัตถุประสงค์ในการนำมาใช้เพื่อการพัฒนาบุคลากร โดยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดสมรรถนะหลัก (Core Competency) จำนวนหนึ่ง เพื่อให้ส่วนงานนำไปใช้ โดยส่วนงานสามารถกำหนดสมรรถนะหลักเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และส่วนงานควรมีการประเมินสมรรถนะหลักของบุคลากร เพื่อให้การพัฒนา มีความสอดคล้องกับความจำเป็นในการพัฒนาและเพิ่มสมรรถนะให้กับบุคลากร

๒) การพัฒนาความรู้/ทักษะในการปฏิบัติงาน (Job Knowledge/Functional area Knowledge) เป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถ/ทักษะการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ (ตามแต่ละตำแหน่งงาน) ให้บรรลุผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวควรพัฒนาในเรื่องต่างๆ เช่น

๒.๑) การพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ

- การจัดการเรียนการสอน เช่น การจัดทำแผนการสอน การสร้างหลักสูตร เทคนิคการสอน การประเมินผลการสอน การใช้สื่อการสอน การสัมมนาเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียน การสอน

- การพัฒนาวิชาการ เช่น หลักการเขียนตำรา หลักการเขียนโครงการวิจัย การพัฒนางานวิจัย

- การให้คำปรึกษาและพัฒนานักศึกษา

- การพัฒนาในส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัยสายวิชาการ เช่น ความรู้เฉพาะด้านในสาขาต่างๆ

๒.๒) การพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน

- กลุ่มตำแหน่งสนับสนุนวิชาการ

- กลุ่มตำแหน่งสนับสนุนทั่วไป เช่น เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป นักทรัพยากรบุคคล

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน นักวิชาการศึกษา นักประชาสัมพันธ์ ฯลฯ

โดยการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพหรือเทคนิค วิธีการ วิทยาการใหม่ๆ ตามตำแหน่งงานนั้นๆ เช่น ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ควรได้รับการพัฒนาในวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องต่างๆ นักวิชาการเงินและบัญชี ควรได้รับการพัฒนาทางด้านการเงินและบัญชี เป็นต้น ทั้งนี้ อาจทำได้หลายแนวทาง เช่น การสอนงาน ระบบพี่เลี้ยง การไปปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่น การสับเปลี่ยนหมุนเวียนงาน การจัดการความรู้ในองค์กร การจัดอบรมในองค์กรหรือการส่งไปอบรม ณ หน่วยงานภายนอกที่จัดอบรมในเรื่องนั้นโดยเฉพาะ โดยการพัฒนาในส่วนนี้ควรเป็นหน้าที่ของส่วนงาน ที่จะจัดหรือเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาตามรูปแบบต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น อาทิ เรื่องต่างๆ ดังนี้

- ความรู้ด้านการเงินและบัญชี

- ความรู้ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล

- การทำสื่อประชาสัมพันธ์

- การจัดทำงบประมาณ

- การฝึกอบรมในเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานตามตำแหน่งนั้นๆ ฯลฯ

๓) การพัฒนาศักยภาพและการพัฒนาตนเอง (People Skill/Self Development) เป็นการพัฒนาเพื่อให้บุคลากรมีศักยภาพในการปฏิบัติงานสูงขึ้น รวมทั้งการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้เกิดการทำงานแบบมีส่วนร่วม การพัฒนาด้านเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ตลอดจนเกิดประสิทธิภาพของงานที่ปฏิบัติได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยส่วนงานควรเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ ซึ่งควรพัฒนาทักษะในเรื่องต่างๆ เช่น

- ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและวิทยาการสมัยใหม่

- ทักษะด้านภาษาอังกฤษ

- การพัฒนาเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม

- การทำงานเป็นทีม

- การพัฒนาบุคลิกภาพ

- การสื่อสาร การประสานงาน ฯลฯ

๔) การพัฒนาทักษะด้านการบริหารจัดการ (General Management) เป็นการพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการทั่วไป เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรที่กำลังจะก้าวสู่ตำแหน่งบริหารหรือบุคลากรสายบริหารที่กำลังจะก้าวสู่การเป็นผู้บริหารในระดับที่สูงขึ้น ให้มีศักยภาพที่เหมาะสมต่อการดำรงตำแหน่งทางการบริหารในเรื่องต่างๆ เช่น

- การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning)
- ทักษะการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ (Problem Solving)
- เครื่องมือการบริหารจัดการต่างๆ (Tool & Technical Management)
- การพัฒนาภาวะผู้นำ (Leadership) เป็นต้น

๕) การพัฒนาเพื่อก้าวสู่การเป็นผู้นำ (Leadership) เป็นการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมและมีคุณลักษณะในการเป็นผู้นำที่ดี สามารถนำสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไปสู่วิสัยทัศน์/พันธกิจและเป้าหมายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ตั้งไว้ ได้แก่การพัฒนาในด้านต่างๆ ดังนี้

- การบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change management)
- การพัฒนาวิสัยทัศน์ (Visionary Strategy)
- ทักษะความเป็นผู้นำ (Leadership Skill)
- การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ (Innovation) เป็นต้น

แผนงาน/โครงการพัฒนาบุคลากร

แผนงาน/โครงการพัฒนาบุคลากรตามแผนเส้นทางการพัฒนาบุคลากร ซึ่งประกอบด้วย โครงการต่างๆ ดังนี้

ประเภท	โครงการ
Core Value/Organization Culture&Core Competency	๑. โครงการฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาศักยภาพการเป็นข้าราชการที่ดี ๒. โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตรวิถีแห่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๓. โครงการสัมมนาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตบุคลากร
Job Knowledge/Functional area Knowledge	๑. โครงการการพัฒนาและสนับสนุนความก้าวหน้าทางวิชาการและการเลื่อนวิทยฐานะของคณาจารย์
People Skill/Self Development	๑. โครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงาน ๒. โครงการพัฒนาทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ ๓. โครงการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานด้านการบัญชีและการเงิน ๔. โครงการอบรมสัมมนาเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมาย ๕. โครงการพัฒนาบุคลากรตามสมรรถนะ (โครงการส่วนกลางเพื่อสนับสนุนบุคลากร ฝ่าย งานต่างๆ เข้าร่วมอบรมกับหน่วยงานภายนอก) ๖. โครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรตามสมรรถนะของแต่ละตำแหน่ง แบบ e-learning
General Manager	๑. โครงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผู้บริหาร (คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย)
Leadership	๑. โครงการการบริหารงานอุดมศึกษาระดับสูง (สายสนับสนุน)

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผน

๑. ครู อาจารย์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เข้ารับการฝึกอบรม สัมมนา หลักสูตรต่างๆ ตามภารกิจหลักของอาจารย์ ทั้งที่หน่วยงานจัดขึ้นเองและที่องค์กรภายนอกจัด ในแต่ละปีงบประมาณ มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ เมื่อเทียบกับจำนวนครู อาจารย์ทั้งหมดของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒. บุคลากรสายสนับสนุนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เข้ารับการฝึกอบรม สัมมนา หลักสูตรต่างๆ ตามภารกิจหลักของบุคลากรสายสนับสนุน ทั้งที่หน่วยงานจัดขึ้นเองและที่องค์กรภายนอกจัด รวมถึงลาศึกษาต่อ ในแต่ละปีงบประมาณมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อเทียบกับจำนวนบุคลากรสายสนับสนุนทั้งหมดของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๓. บุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่เข้ารับการฝึกอบรม สัมมนา หลักสูตรต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะทั่วไปที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อเทียบกับจำนวนบุคลากรทั้งหมดของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๓.๑ หลักสูตรเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและวิทยาการสมัยใหม่ (ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมต่างๆ) ที่หน่วยงานจัดขึ้นเองในแต่ละปีงบประมาณ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ/ปี

๓.๒ หลักสูตรเกี่ยวกับภาษาและการติดต่อสื่อสาร (ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ) ที่หน่วยงานจัดขึ้นเองในแต่ละปีงบประมาณมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ/ปี

๓.๓ หลักสูตรการฝึกอบรมในเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นและเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ ที่หน่วยงานจัดขึ้นเอง ในแต่ละปีงบประมาณมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ/ปี

การติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากร

ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล จะดำเนินการติดตามผลปีละ ๑ ครั้ง โดยทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากรที่ได้ดำเนินการในแต่ละปีงบประมาณและจะได้นำผลการประเมินมาพัฒนาและปรับปรุงแผนการดำเนินงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จะมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพและศักยภาพที่จะช่วยเสริมสร้างและสนับสนุนในการดำเนินภารกิจต่างๆ ตามยุทธศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

ส่วนที่ ๒ การทบทวนภารกิจและกำลังคนที่ต้องการในอนาคต

จากการทบทวนภารกิจและกำลังคนที่ต้องการในอนาคตของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

๑. จำนวนข้อมูล ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒

หน่วยงาน	จำนวน กรอ บ ทั้งหมด	บุคลากรทางการศึกษา			อาจารย์			ครู		
		กรอ บ	ครอ ง	ว่าง	กรอ บ	ครอ ง	ว่าง	กรอ บ	ครอ ง	ว่าง
งานตรวจสอบภายใน	๓	๓	๓	-	-	-	-	-	-	-
งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	๔	๔	๓	๑	-	-	-	-	-	-
งานประกันคุณภาพการศึกษาและกพร.	๓	๓	๒	๑	-	-	-	-	-	-
สำนักงานอธิการบดี	๑	๑		๑	-	-	-	-	-	-
- กองกลาง	๓๒	๓๒	๒๘	๔	-	-	-	-	-	-
- กองนโยบายและแผน	๘	๘	๗	๑	-	-	-	-	-	-
- กองบริการการศึกษา	๑๓	๑๓	๑๒	๑	-	-	-	-	-	-
- โครงการบัณฑิตศึกษา	๒	๒	๑	๑	-	-	-	-	-	-
คณะศิลปนาฏดุริยางค์	๒๐	๕	๓	๒	๑๕	๑๔	๑	-	-	-
คณะศิลปวิจิตร	๓๒	๕	๕	-	๒๑	๒๑		-	-	-
คณะศิลปศึกษา	๓๕	๕	๕	-	๒๙	๒๗	๒	๑	๑	
วิทยาลัยช่างศิลป์	๘๓	๕	๕	-	๑๒	๑๒		๖๗	๖๐	๗
วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช	๑๗	๒	๑	๑	๓	๓		๑๔	๑๔	
วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี	๓๙	๓	๓	-	๙	๘	๑	๓๐	๓๐	
วิทยาลัยนาฏศิลป์	๑๔๑	๕	๕	-	๑๓	๑๐	๓	๑๒๔	๑๑๔	๑๐
วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์	๕๘	๓	๒	๑	๗	๗		๔๘	๔๖	๒
วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	๕๕	๒	๒	-	๘	๘		๔๕	๔๔	๑
วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	๖๙	๔	๔	-	๙	๖	๓	๕๕	๔๓	๑๒
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	๔๘	๓	๓	-	๗	๕	๒	๓๘	๓๗	๑
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	๗๒	๓	๓	-	๑๑	๖	๕	๕๗	๕๔	๓
วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	๕๓	๓	๒	๑	๔	๓	๑	๔๖	๔๔	๒
วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	๗๒	๓	๓	-	๘	๖	๒	๖๑	๕๖	๕
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	๖๒	๓	๓	-	๗	๖	๑	๕๓	๕๐	๓
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	๕๗	๔	๔	-	๗	๔	๓	๔๖	๔๒	๔
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	๕๘	๑	๑	-	๗	๗		๕๐	๔๗	๓
วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	๗๔	๒	๑	๑	๑๕	๑๓	๒	๕๗	๕๓	๔
รวม	๑,๑๑๑	๑๒๗	๑๑๑	๑๖	๑๙๒	๑๖๖	๒๖	๗๙๒	๗๓๕	๕๗

๒. จำนวนข้อมูล พนักงานราชการ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒

หน่วยงาน	จำนวน กรอบ ทั้งหมด	บุคลากรทางการศึกษา			อาจารย์			ครู		
		กรอบ	ครอง	ว่าง	กรอบ	ครอง	ว่าง	กรอบ	ครอง	ว่าง
งานตรวจสอบภายใน	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-
งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒	๒	๒	-	-	-	-	-	-	-
งานประกันคุณภาพการศึกษาและ กพร.	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-
สำนักงานอธิการบดี	๕	๕	๔	๑	-	-	-	-	-	-
- กองกลาง	๒๓	๒๓	๒๒	๑	-	-	-	-	-	-
- กองนโยบายและแผน	๔	๔	๔	-	-	-	-	-	-	-
- กองบริการการศึกษา	๑๐	๑๐	๙	๑	-	-	-	-	-	-
- โครงการบัณฑิตศึกษา	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-
คณะศิลปนาฏดุริยางค์	๑๓	๗	๗	-	๖	๖	-	-	-	-
คณะศิลปวิจิตร	๑๑	๑๐	๙	๑	๑	๑	-	-	-	-
คณะศิลปศึกษา	๑๕	๑๒	๑๒	-	๓	๓	-	-	-	-
วิทยาลัยช่างศิลป์	๖	๕	๕	-	-	-	-	๑	๑	-
วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช	๖	๒	๑	๑	-	-	-	๔	๔	-
วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์	๖	๖	๖	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์	๘	๕	๕	-	-	-	-	๓	๓	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	๖	๓	๓	-	-	-	-	๓	๓	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	๗	๔	๒	๒	-	-	-	๓	๓	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	๓	๓	๓	-	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	๘	๔	๓	๑	-	-	-	๔	๔	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	๖	๒	๒	-	-	-	-	๔	๒	๒
วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	๔	๒	๑	๑	-	-	-	๒	๒	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	๕	๓	๑	๒	-	-	-	๒	๒	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	๗	๔	๒	๒	-	-	-	๓	๓	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	๓	๓	๒	๑	-	-	-	-	-	-
วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	๕	๔	๒	๒	-	-	-	๑	๑	-
รวม	๑๖๗	๑๒๗	๑๑๒	๑๕	๑๐	๑๐	-	๓๐	๒๘	๒

ส่วนที่ ๓ มาตรการในการบริหารและเตรียมอัตรากำลัง

๑. การเตรียมอัตรากำลังแผนทดแทนอัตรากำลังที่เกษียณ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เตรียมอัตรากำลังโดยกำหนดแผนการพัฒนาบุคลากร สำหรับพัฒนาสมรรถนะหลัก และทักษะตามตำแหน่งหน้าที่ สำหรับบุคลากรทุกกลุ่ม ทุกประเภท สนับสนุนให้บุคลากรลาศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในอาชีพ

๒. การพัฒนาบุคลากร

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีแผนในการพัฒนาบุคลากร โดยมีวัตถุประสงค์ให้บุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีสมรรถนะที่สอดคล้องและตรงตามยุทธศาสตร์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๓. ระบบความก้าวหน้าในตำแหน่งอาชีพ

ขั้นตอนการจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ

๑) ศึกษาโครงสร้างองค์กร/ตำแหน่งงาน

- ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดผังองค์กร
- ทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างตำแหน่งงานขององค์กร
- ทำความเข้าใจเกี่ยวกับระดับตำแหน่งงานขององค์กร
- การทำความเข้าใจปัจจัยข้างต้น เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์งานและการจัดกลุ่มงาน

(Job Family) (ที่เป็นวิชาชีพเดียวกัน) ให้เหมาะสมกับลักษณะภารกิจหลักขององค์กร แต่ละองค์กรจะมีกลุ่มงานหลัก

๒) วิเคราะห์งาน (เพื่อจัดกลุ่มงาน เนื่องจากในแต่ละหน่วยงาน มีหลายสายวิชาชีพ)

- ศึกษาขอบเขตหน้าที่ ความรับผิดชอบและกิจกรรมหลักของแต่ละงาน
- ศึกษาคุณสมบัติที่จำเป็นของงานในตำแหน่งงาน (Job Specification)
- ต้องวิเคราะห์ตำแหน่งงานในกลุ่มต่างๆ ตามผังโครงสร้างองค์กรและผังโครงสร้าง

ตำแหน่งงานปัจจุบัน

- การศึกษาวิเคราะห์ข้างต้นก็เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดกลุ่มงานและตัวแบบสายอาชีพ

ให้เหมาะกับการกิจขององค์กร

๓) จัดกลุ่มงาน (Job Family)

- จัดกลุ่มงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณสมบัติของตำแหน่งงานใกล้เคียงกันเอาไว้

ด้วยกันหรือให้อยู่ในกลุ่มงานเดียวกัน

- แหล่งข้อมูลการวิเคราะห์คือคำบรรยายลักษณะงาน (Job Description)
- ศึกษาขอบเขตหน้าที่งาน (Scope of Work) และคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

(Job Specification)

- การจัดกลุ่มงาน (Job Family) โดยพิจารณาจากงานที่ต้องการความสามารถใกล้เคียงกัน

อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

- จัดแบ่งกลุ่มย่อย (Sub Group) และแต่ละกลุ่มงาน (Job Family)

**** การจัดทำคำบรรยายลักษณะงาน (Job Description) ต้องมีพื้นฐานของมาตรฐานตำแหน่งงาน ที่ ก.พ. กำหนดและเมื่อได้คำบรรยายลักษณะงานแล้ว จึงจะสามารถนำมาจัดกลุ่มงาน (Job Family) ซึ่งการจัดทำกลุ่มงานไม่มีแบบแผนตายตัว เช่น ถ้าคนที่ทำงานคล้ายกัน แต่นำมาแยกเป็นคนละกลุ่มงาน จะมีข้อดีคือ ความชัดเจน แต่ข้อเสีย คือ ทำให้การย้ายงานหรือการแต่งตั้งงานเป็นวงแคบ

๔) จัดทำตัวแบบเส้นทางอาชีพและเกณฑ์ (Career Model)

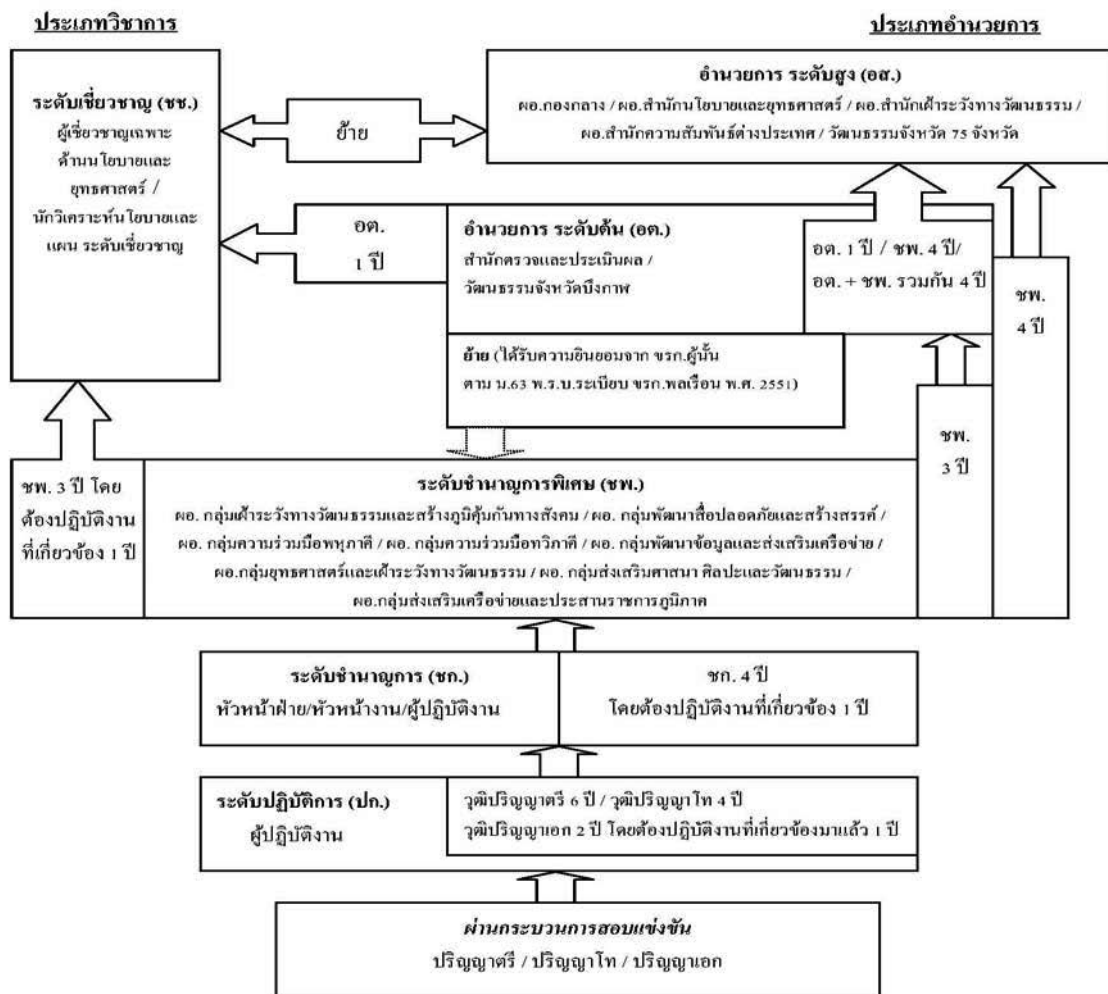
- ระบุตำแหน่งทั้งหมดที่อยู่ในหน่วยงานทั้งในระดับฝ่าย ส่วน งานของแต่ละกลุ่มงานย่อย

(Sub Group) ในแต่ละกลุ่มงาน (Job Family)

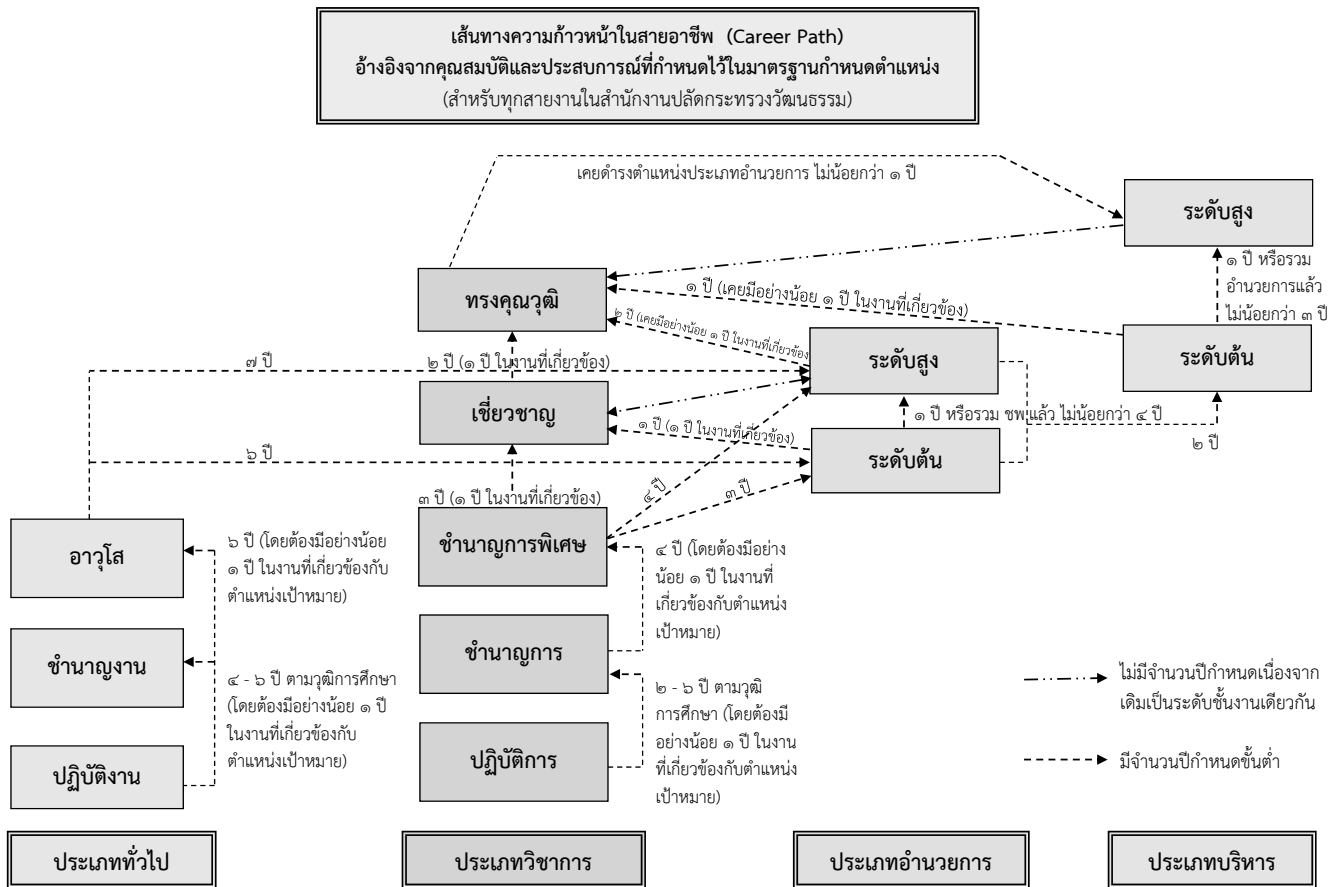
- จัดกลุ่มแนวทางเลือกในสายอาชีพ โดยการโอนย้ายกลุ่มงานให้เหมาะสม โดยพิจารณาจากความสามารถที่ต้องการในงาน (Competency) ซึ่งมีทางเลือก คือ

- โอนย้ายข้ามกลุ่มงานย่อย (Sub-Group) ของกลุ่มงาน (Job Family) เดียวกัน
- โอนย้ายข้ามกลุ่มงาน (Job Family)
- จัดทำตัวแบบเส้นทางอาชีพ (Career Model) ของตำแหน่งงาน
- พิจารณาว่าโอนย้ายทุกระดับตำแหน่งหรือโอนย้ายบางระดับตำแหน่ง
- จัดทำผังแสดงความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งและการโอนย้ายงาน
 - เลื่อนตำแหน่งและโอนย้ายงานภายในกลุ่มงานที่เหมือนกัน
 - เลื่อนตำแหน่งและโอนย้ายงานในกลุ่มงานที่ต่างกัน

**แผนผังเส้นทางความก้าวหน้าในสายงานวิชาการวัฒนธรรมตามคุณสมบัติที่ ก.พ. กำหนด
สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม**

หมายเหตุ : การแต่งตั้งผู้ที่จะดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น/ระดับสูง ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ต้องพิจารณา ประสบการณ์ในงานที่หลากหลายตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๗ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘

หมายเหตุ : การแต่งตั้งผู้ที่จะดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น/ระดับสูง ในปัจจุบันประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป *ต้องพิจารณา* ประสบการณ์ในงานที่หลากหลายตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ประเภทอำนวยการ ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๗ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ประโยชน์การจัดทำความก้าวหน้าในตำแหน่งอาชีพ

องค์กร

- เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อเลื่อนตำแหน่ง โอน ย้ายสายงาน จะทำให้ต่างหน่วยงานในองค์กรใช้เกณฑ์ที่ตนกำหนดขึ้นเองตามใจชอบ เช่น บางหน่วยงานใช้อายุงาน บางหน่วยงานใช้ Competency เป็นเกณฑ์หรือบางหน่วยงานใช้เกณฑ์อื่น ทั้งนี้เพื่อสร้างความเท่าเทียมกันในการสร้างความก้าวหน้า

- เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานบุคคล การสรรหาและการคัดเลือกบุคลากร เพื่อเตรียมความพร้อมของกำลังคน โดยการสรรหาและคัดเลือกในตำแหน่งงานที่ว่าง

- การวางแผนฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร เพื่อพัฒนาความสามารถเข้าสู่ตำแหน่งงานหรือโอนย้ายงาน

- การพัฒนาศักยภาพบุคลากรรายบุคคล

- การจัดสรรงบประมาณด้านบุคลากร เพื่อสรรหาและคัดเลือก รวมทั้งค่าตอบแทน รางวัล

บุคลากร

- เพื่อจูงใจ สร้างขวัญกำลังใจให้กับบุคลากรภายในองค์กร เพราะทุกคนจะทราบความก้าวหน้าของตนเองรวมทั้งการเลื่อนขั้นเงินเดือน

- การสร้างโอกาสในการโอนย้าย สับเปลี่ยนหมุนเวียน

บทที่ ๕ บทสรุป

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม และมีการดำเนินงานเชื่อมโยงกับกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญ ดังนี้

๑. จัดการศึกษาในระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
๒. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างมีคุณค่าแก่สังคม
๓. ให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแก่สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
๔. อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่ประชาคมอาเซียนและนานาชาติ
๕. จัดการแสดงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ เพื่อเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ และส่งเสริมความเป็นไทยในระดับชาติและนานาชาติ
๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินงานภายใต้การบริหารจัดการโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและมีคุณภาพตามมาตรฐานระดับชาติ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์กรไปสู่เป้าหมายเพื่อการตอบสนองความต้องการของสังคมภายใต้ภาพลักษณ์ต่างๆ ดังนี้

๑. ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีความรู้ ความสามารถมีทักษะในการปฏิบัติงานจริงตามอัตลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารในการทำงานและประยุกต์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ในการปฏิบัติงานและการพัฒนาตนเอง
๒. นักศึกษามีความรู้วิชาชีพและสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างดี
๓. นักศึกษา บุคลากร นำแนวคิดด้านเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้
๔. มีงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และงานนวัตกรรมระดับชาติ บูรณาการกับการเรียนการสอนรวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อสังคม
๕. มีงานบริการวิชาการที่หลากหลาย มีแนวคิดเชิงอนุรักษ์และสร้างสรรค์เป็นที่ยอมรับของสังคม
๖. ทำการแสดงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๗. เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมระดับประเทศ
๘. มี Good Governance ทุกระดับในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เงื่อนไขความสำเร็จ

แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) จะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดโดยผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรทุกระดับจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไข ดังนี้

๑. ผู้บริหารที่รับผิดชอบภาระงานในแต่ละฝ่ายควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน
๒. มีการประกาศนโยบายโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามที่สภาสถาบันมีมติอนุมัติแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
๓. ให้ความสำคัญและความร่วมมือในการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามบทบาทและพันธกิจหลักทั้ง ๕ ด้าน
๔. มีการวางแผนและการบริหารในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลภายใต้การบริหารจัดการที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

๕. มีการวางแผนในการพัฒนาบุคลากรให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนางานของสถาบันสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๖. จัดสรรและจัดหางบประมาณภายใต้การบริหารจัดการที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า

๗. มีการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีส่วนร่วมคิด ร่วมทำและมีแนวทางนโยบายสู่การปฏิบัติสู่หน่วยงานอย่างเป็นระบบ ชัดเจน และทั่วถึง

๘. มีการนำนโยบายและสร้างแนวทางการปฏิบัติสู่ระดับบุคคลได้อย่างชัดเจน

๙. มีการตรวจสอบ ประเมินผล และติดตามการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายสู่ความสำเร็จ คือ บุคลากรทุกระดับมีความมุ่งมั่นและมีเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาองค์กร เพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อองค์กรและสังคมไทย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีอัตลักษณ์ดังนี้

๑. อัตลักษณ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ : สืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์

๒. อัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษาและบัณฑิตสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ : มืออาชีพงานศิลป์

๓. เอกลักษณ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ : เป็นผู้นำด้านงานศิลป์

เป้าหมายแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

๑. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นองค์กรชั้นนำด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติ ดังนี้

๑) จัดการศึกษาและผลิตผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๒) ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๓) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

๔) มีผลงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติเพิ่มมากขึ้น

๕) ให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแก่ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการเพิ่มมากขึ้น

๖) มีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (E-LIBRARY) ที่ให้บริการองค์ความรู้ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี และทัศนศิลป์

๗) อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จัดการแสดงผลงานศิลปวัฒนธรรมสู่เวทีระดับชาติ และนานาชาติ และจัดการแสดงผลงานเพื่อเทิดทูนสถาบันหลักของชาติรวมทั้งงานพระราชพิธีและรัฐพิธี

๘) มีบทบาทในการกำกับและดูแลมาตรฐานด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับชาติ

๙) จัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย

๑๐) ผลักดันให้มีการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ ทุกแห่ง

๑๑) มีเครือข่ายความร่วมมือทางด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับอาเซียนและภูมิภาคเอเชียเพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๖ แห่ง

๒. การบริหารจัดการ

๑) ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบโดยยึดถือระเบียบ กฎหมายเป็นหลัก ยึดหลักความประหยัด คุ้มค่า และมีคุณธรรม จริยธรรม โดยยึดถือและปฏิบัติตามคุณธรรม ๔ ประการ “พอเพียง วินัย สุจริต จิตอาสา”

๒) ระบบการบริหารงานเกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความโปร่งใส ปราศจากการทุจริต และประพฤติมิชอบในหน่วยงาน มีกระบวนการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ

๓) บุคลากรได้รับการพัฒนาเพื่อให้เกิดทักษะ และมีความรู้ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

- ๔) มีอาคารสถานที่ ระบบสาธารณูปโภค และภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนและการทำงานอย่างมีความสุข ปลอดภัย
- ๕) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ
- ๖) มีกรอบอัตรากำลังระดับอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ๗) มีเครือข่ายความร่วมมือในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น

๓. การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมโดยมุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงานในสังกัด เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนกลยุทธ์ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยเฉพาะการกำหนดเป้าหมายที่สอดคล้องที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในทุกระดับ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการดังนี้

๑) ดำเนินการถ่ายทอดแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) ไปยังหน่วยงานระดับคณะและวิทยาลัย และจัดพิมพ์คู่มือการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้หน่วยงานในสังกัดได้นำไปใช้ประโยชน์

๒) กำหนดบทบาทสถานศึกษาในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละตัวชี้วัด

๓) สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาหน่วยงาน และแผนปฏิบัติการประจำปี โดยกำหนดโครงการ/กิจกรรมให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การติดตามประเมินผล

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓) อย่างน้อย ๒ ครั้ง โดยดำเนินการใน ๔ มิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ (งบประมาณ) เพื่อให้รับทราบถึงการใช้จ่ายทรัพยากรในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาองค์กรต้นทุนที่ใช้ดำเนินการ ความคุ้มค่า ความเหมาะสม

มิติที่ ๒ ติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ (ระยะเวลา) ติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน

มิติที่ ๓ ติดตามปัญหา อุปสรรค และผลสะท้อนกลับจากการดำเนินการ ประโยชน์ที่ได้

มิติที่ ๔ ติดตาม ผลการดำเนินงาน เมื่อสิ้นสุดแต่ละแผนหรือแต่ละกลยุทธ์

บรรณานุกรม

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/040/1.PDF>
- ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) (ออนไลน์) สืบค้นจาก http://www.nesdb.go.th/download/document/SAC/NS_DraftplanMay2018.pdf
- แผนการปฏิรูปประเทศ ๑๑ ด้าน (ออนไลน์) สืบค้นจาก http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=๗๐๙๙
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) (ออนไลน์) สืบค้นจาก http://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422
- กรอบทิศทาง การพัฒนา ด้านวัฒนธรรม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) (ออนไลน์) สืบค้นจาก https://www.m-culture.go.th/th/more_news.php?cid=๒๔
- นโยบายรัฐบาล (ออนไลน์) สืบค้นจาก https://www.thaigov.go.th/uploads/document/66/2019/07/pdf/Doc_20190725085640000000.pdf
- นโยบายรัฐบาลไทยแลนด์ ๔.๐ (ออนไลน์) สืบค้นจาก http://www.opdc.go.th/Law/File_download/law19957.pdf
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ (ออนไลน์) สืบค้นจาก http://www.moe.go.th/moe/th/edlaw/index2.php?SystemModuleKey=ed_1
- พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ (ออนไลน์) สืบค้นจาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/057/T_0054.PDF
- กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.mua.go.th/users/bpp/developplan/>
- กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF:HEd) : (ออนไลน์) สืบค้นจาก (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF:HEd) <http://www.mua.go.th/users/tqf-http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/>
- ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑ (21st Century Skills) (ออนไลน์) สืบค้นจาก <https://goo.gl/bvD1gx>
- แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.lampang.go.th/public60/EducationPlan2.pdf>
- ราชกิจจานุเบกษา ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ (ออนไลน์) สืบค้นจาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/E/199/T19.PDF>
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ (ออนไลน์) สืบค้นจาก <https://goo.gl/fkrSnZ>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แผนการรับนักเรียน นักศึกษา

**แผนการรับนักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
ในระดับปริญญาและต่ำกว่าปริญญา**

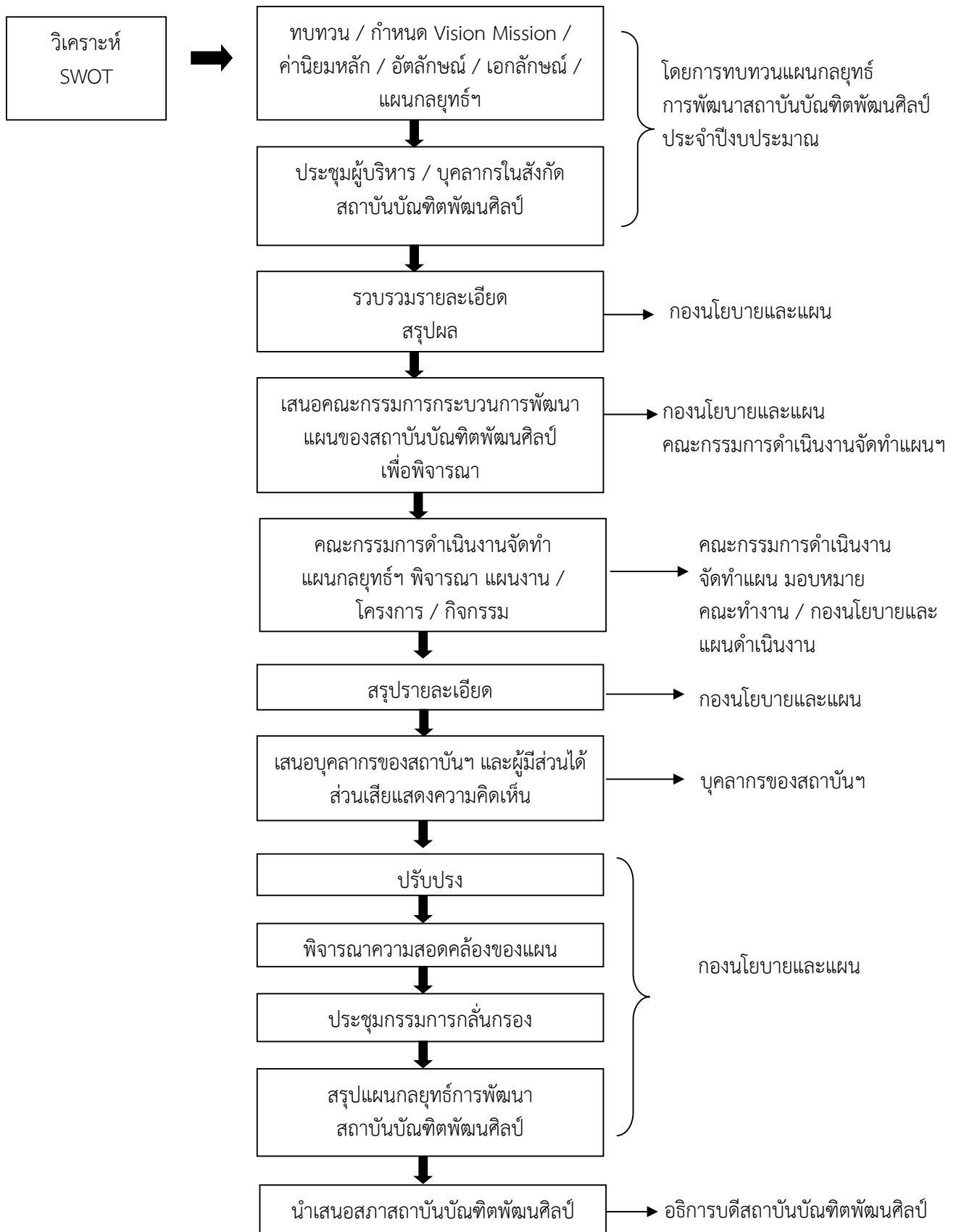
กระทรวงวัฒนธรรม (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)	จำนวนและแผนการรับ		
	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
มัธยมศึกษาตอนต้น	๑,๔๘๐	๑,๕๓๕	๑,๕๓๕
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑,๕๐๐	๑,๕๒๕	๑,๕๒๕
ปวช.	๓๓๐	๓๔๐	๓๕๐
ศ.ปวส.	๑๓๕	๑๔๐	๑๔๐
ปริญญาตรี			
- หลักสูตร ๔ ปี	๓๐๐	๓๑๕	๓๑๕
- หลักสูตร ๕ ปี	๘๒๐	๕๙๕	๖๐๐
สูงกว่าปริญญาตรี			
- ประกาศนียบัตรบัณฑิตศึกษา (วิชาชีพครู)	๖๐	-	-
- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	๔๐	๑๐	-
รวมทั้งหมด	๔,๖๖๕	๔,๕๖๐	๔,๕๖๕

หมายเหตุ ข้อมูลจากฝ่ายวิชาการ

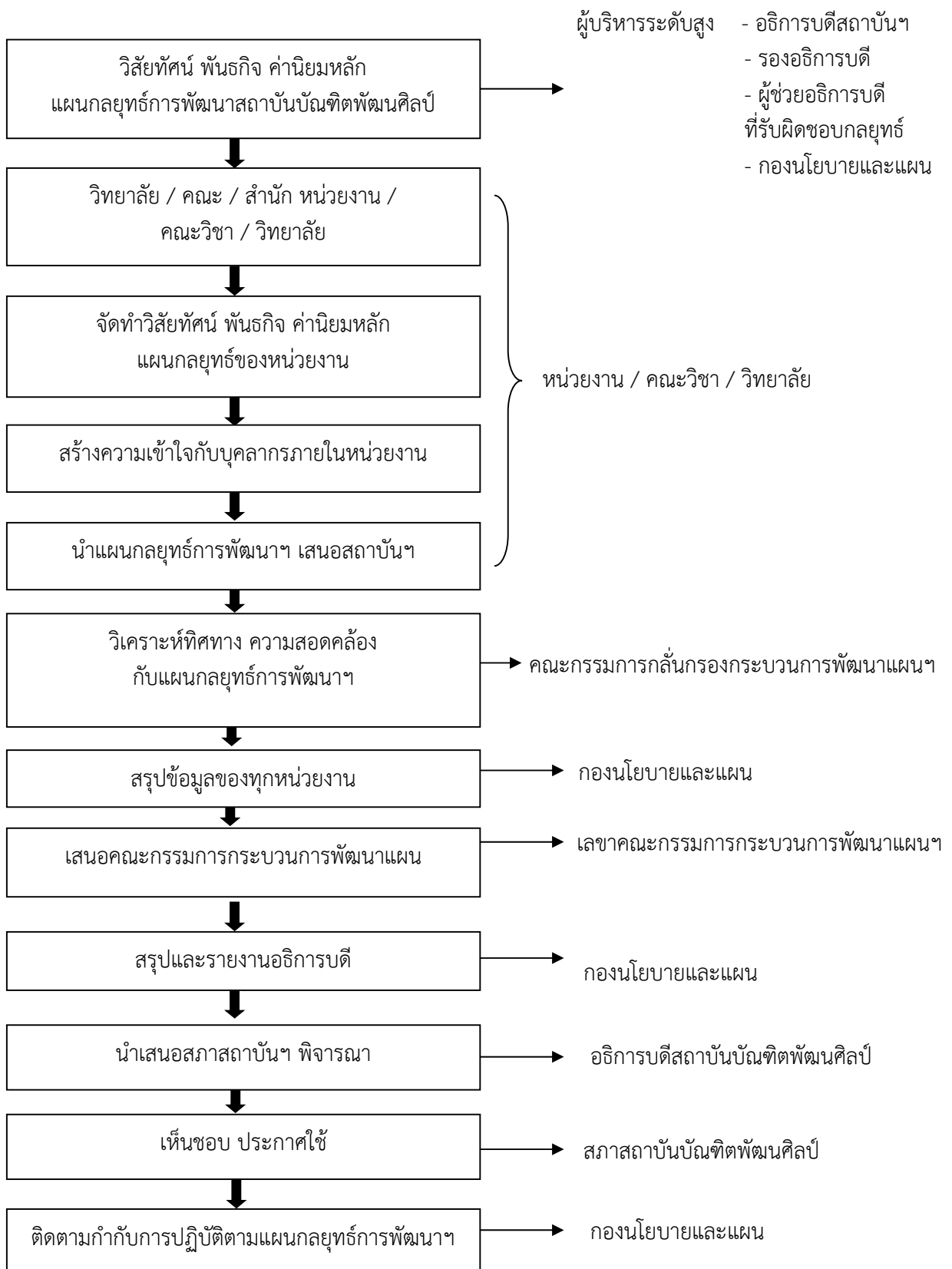
ภาคผนวก ข

แนวทางการจัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนา
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แนวทางการจัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การ Deploy police สู่การปฏิบัติ

ภาคผนวก ค

คู่มือการดำเนินการตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)

คู่มือการดำเนินการตามแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีความภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</p> <p>๑. ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรทุกระดับ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. การให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน</p> <p>๒. การดำเนินงาน การดูแล การให้คำปรึกษา วิชาการ และแนะแนวแก่ผู้เรียน ดังนี้</p> <p>๒.๑ สถานศึกษาดำเนินการติดตามผู้เรียนที่มีผลการเรียน ๐ ร มส. F และผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในแต่ละภาคเรียนของทุกระดับ การศึกษา</p> <p>๒.๒ สถานศึกษากำกับ ติดตามผู้เรียนที่มีผลการเรียน ๐ ร มส. F และผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในแต่ละปีการศึกษาของทุกระดับ การศึกษา ก่อนปีการศึกษาใหม่</p> <p>๒.๓ สถานศึกษารายงานผลการเรียนของผู้เรียนที่ปรับแก้ผลการเรียนประจำปีการศึกษา</p> <p>๓. การประเมินผลการการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน</p>	<p>ติดตาม</p> <p>๑. การจัดบริการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน</p> <p>๒. ปรับปรุงพัฒนาระบบและกลไกการดูแล ให้คำปรึกษา และแนะแนว</p> <p>๓. ครูอาจารย์ที่ปรึกษิตดตามรายงานผลการเรียนของผู้เรียน ที่มีผลการเรียน ๐ ร มส. F และผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในแต่ละภาคเรียนต่อสถานศึกษาดังสังกัด</p> <p>๔. สถานศึกษาในสังกัดกำกับดูแลจำนวนผู้เรียนที่มีผลการเรียน ๐ ร มส F และผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ให้ลดลง</p> <p>๕. สถานศึกษาในสังกัดรายงานผลการเรียนของผู้เรียนที่มีผลการเรียน ๐ ร มส. F และผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในแต่ละปีการศึกษาต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ของทุกระดับ การศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หน่วยงาน
<p>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</p> <p>๒. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำหรือศึกษาต่อภายใน ๑ ปี</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ =</p> <p>๑. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๒. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๓. ระดับอาชีวศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๔</p> <p>๔. ระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๕. ระดับปริญญาโท ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ =</p> <p>๑. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๒. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๓. ระดับอาชีวศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๖</p> <p>๔. ระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๕. ระดับปริญญาโท ร้อยละ ๑๐๐</p>	<p>๑. กำหนดแนวปฏิบัติให้สถานศึกษาดำเนินการสำรวจ ติดตามและจัดเก็บข้อมูลการเข้าทำงานของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาลงจากสำเร็จการศึกษาภายใน ๑๒ เดือน</p> <p>๒. จัดทำระบบฐานข้อมูลการมีงานทำหรือศึกษาต่อของผู้เรียน</p> <p>๓. ประเมินผลข้อมูลการเข้าทำงาน/การมีงานทำเพื่อวางแผนจัดทำยุทธศาสตร์และนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๔. รายงานผลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. สถานศึกษารายงานข้อมูลรายบุคคลของผู้เรียนที่มี การศึกษาต่อ/การมีงานทำ ในแต่ละสถานศึกษา ให้หน่วยงานในส่วนกลางรวบรวม</p> <p>๒. หน่วยงานในส่วนกลางวิเคราะห์ และสรุปผลข้อมูล เสนออธิการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำหรือศึกษาต่อ เมื่อสำเร็จการศึกษากลับสู่ตรา ในปีการศึกษา ๒๕๖๒ ดังนี้</p> <p>๑. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๒. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๓. ระดับอาชีวศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๔</p> <p>๔. ระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๕. ระดับปริญญาโท ร้อยละ ๑๐๐</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</p> <p>๓. ร้อยละของการสำเร็จการศึกษายามเวลาที่กำหนด</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ =</p> <p>๑. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๒. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. ระดับอาชีวศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๔. ระดับปริญญาตรี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p> <p>๕. ระดับปริญญาโท ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ =</p> <p>๑. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p>๒. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p>๓. ระดับอาชีวศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p> <p>๔. ระดับปริญญาตรี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p> <p>๕. ระดับปริญญาโท ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. การให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน</p> <p>๒. การดำเนินงานจริงตามระบบและกลไกการควบคุม การดูแล การให้คำปรึกษา และแนะแนวแก่ผู้เรียน ดังนี้</p> <p>๒.๑ สถานศึกษาดำเนินการติดตามผู้เรียนที่มีผลการเรียน ๐ ร มส. F และผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ในแต่ละภาคเรียนของทุกระดับการศึกษา</p> <p>๒.๒ สถานศึกษากำกับ ติดตามผู้เรียนที่มีผลการเรียน ๐ ร มส. F และผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในแต่ละปีการศึกษาของทุกระดับการศึกษา ก่อนปีการศึกษาใหม่</p> <p>๒.๓ สถานศึกษารายงานผลการเรียนของผู้เรียนที่ปรับแก้ผลการเรียนประจำปีการศึกษา</p> <p>๓. การประเมินผลการควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. การตั้งบริการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่ผู้เรียน</p> <p>๒. ปรับปรุงพัฒนาระบบและกลไกการควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาและแนะแนว</p> <p>๓. ครู/อาจารย์ที่ปรึกษาติดตามรายงานผลการเรียนของผู้เรียนที่มีผลการเรียน ๐ ร มส. F และผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ในแต่ละภาคเรียนต่อสถานศึกษาดำเนินการ</p> <p>๔. สถานศึกษาในสังกัดกำกับดูแลจำนวนผู้เรียนที่มีผลการเรียน ๐ ร มส. F และผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ให้ลดลง</p> <p>๕. สถานศึกษาในสังกัดรายงานผลการเรียนของผู้เรียนที่มีผลการเรียน ๐ ร มส. F และผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ในแต่ละปีการศึกษาต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่กำหนด ในปีการศึกษา ๒๕๖๒ ดังนี้</p> <p>๑. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๒. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๓. ระดับอาชีวศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>๔. ระดับปริญญาตรี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p> <p>๕. ระดับปริญญาโท ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</p> <p>๔. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ระดับ ๕</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ระดับ ๕</p>	<p>๑. จัดทำแผนพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาระดับหลักสูตรให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ โดยกำหนดเกณฑ์แบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่</p> <p>๑.๑ ทักษะจำเป็น แบ่งเป็น ๒ ทักษะ คือ</p> <p>๑.๑.๑ ทักษะด้านภาษาอังกฤษ</p> <p>๑.๑.๒ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๑.๒ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของสถาบันฯ แบ่งเป็น ๕ ทักษะ คือ</p> <p>๑.๒.๑ ทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล</p> <p>๑.๒.๒ ทักษะด้านความรู้</p> <p>๑.๒.๓ ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๑.๒.๔ ทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม</p> <p>๑.๒.๕ ทักษะด้านปัญญา</p> <p>๒. ดำเนินการตามแผนพัฒนาฯ โดย</p> <p>๒.๑ สถาบันฯ ดำเนินการและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ต่อบริบทการพัฒนาทักษะฯ ทั้ง ๗ ด้าน ในข้อ ๑</p> <p>๒.๒ หน่วยงาน/คณะ และวิทยาลัยดำเนินการตามแผนฯ โดยจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สอดคล้องตามเกณฑ์การพัฒนาทักษะฯ ทั้ง ๗ ด้าน ในข้อ ๑</p> <p>๓. สถาบันฯ กำหนดเครื่องมือสำหรับใช้ในการประเมินและติดตามผลการดำเนินงาน</p> <p>๔. หน่วยงาน/คณะ และวิทยาลัยประเมินผลการจัดกิจกรรมที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์โครงการ</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. ติดตามแผนพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาระดับหลักสูตร ให้เป็นไปตามเกณฑ์นำเสนอภายในเดือน พ.ย.</p> <p>๒. ติดตามผลการจัดกิจกรรมตามแผนพัฒนาฯ ดังนี้</p> <p>๒.๑ ทักษะจำเป็นให้รายงานเมื่อสิ้นภาคการศึกษา ในทุกระดับหลักสูตร</p> <p>๒.๒ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ แบ่งการรายงานเป็น ๒ ระดับหลักสูตร ดังนี้</p> <p>- ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษารายงานเมื่อ สิ้นภาคการศึกษา</p> <p>- ระดับปริญญาตรี รายงานในสัปดาห์สุดท้ายของทุกไตรมาส ยกเว้นไตรมาสที่ ๔ ให้รายงานภายในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนสิงหาคม</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>๑. มีแผนการดำเนินงานและระบบกลไกชัดเจน</p> <p>๒. มีการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการตามแผนฯ</p> <p>๓. มีการประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการที่บรรลุตามวัตถุประสงค์และทักษะเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของกิจกรรมทั้งหมด</p> <p>๔. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการอื่นๆ หรือกิจกรรม/โครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน</p> <p>๕. มีแนวปฏิบัติที่ดีและได้รับการเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดี</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา (หลัก)</p> <p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (ร่วม)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๑. การสร้างคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการ</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๕ จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการประเมินคุณภาพภายในระดับที่</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๓ = จำนวน ๓๖ หลักสูตร</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = จำนวน ๓๖ หลักสูตร</p>	<p>๑. สถาบันฯ ประชุมครู อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร</p> <p>๒. สถาบันฯ จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการแก่ผู้บริหารหลักสูตร</p>	<p>การติดตาม</p> <p>รอบ ๖ เดือน (ตุลาคม ๒๕๖๒ – มีนาคม ๒๕๖๓)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาจัดเก็บข้อมูลและจัดทำรายงานผลการดำเนินงานในรอบ ๖ เดือน ของแต่ละหลักสูตร และรายงานผลการดำเนินงาน ต่อสถาบันฯ <p>รอบ ๑๒ เดือน (เมษายน – กันยายน ๒๕๖๓)</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สถานศึกษารายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ระดับหลักสูตร ต่อสถาบันฯ และดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ๒. สถานศึกษาส่งผลการประเมินคุณภาพภายในจากคณะกรรมการประเมิน ต่อสถาบันฯ ๓. สถานศึกษาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของทุกหลักสูตร <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตร จำนวน ๓๖ หลักสูตร ผ่านองค์ประกอบที่ ๑ กำกับมาตรฐานและมีผลการประเมินคุณภาพภายในระดับดี ผลการประเมินคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑. คะแนน ๐.๐๑ – ๒.๐๐ ระดับคุณภาพน้อย ๒. คะแนน ๒.๐๑ – ๓.๐๐ ระดับคุณภาพปานกลาง ๓. คะแนน ๓.๐๑ – ๔.๐๐ ระดับคุณภาพดี ๔. คะแนน ๔.๐๑ – ๕.๐๐ ระดับคุณภาพดีมาก 	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

ตัวชี้วัด กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>๖. ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนแบบ STEAM Education ในแต่ละรายวิชาเพิ่มขึ้น</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕</u></p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕</u></p>	<p>สถาบันฯ พัฒนาครู อาจารย์ เพื่อไม่มีความรู้ และทักษะ เพื่อนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพและเกิดประสิทธิผล ดังนี้</p> <p>๑. สถานศึกษาสำรวจจำนวนครู อาจารย์ ที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ STEAM Education</p> <p>๒. จัดอบรมครู อาจารย์ เพื่อให้มีความรู้ และทักษะในการจัดการเรียนการสอน</p> <p>๓. จัดอบรมครู อาจารย์ เพื่อเพิ่มทักษะในการใช้เทคโนโลยีสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา</p> <p>๔. จัดอบรมครู อาจารย์ เพื่อให้ความรู้ และมีทักษะเกี่ยวกับการจัด และการประเมินผลทางการศึกษา และวิจัยทางการศึกษา</p> <p>๕. จัดอบรมครู อาจารย์ เพื่อเพิ่มทักษะในการให้คำปรึกษา และแนะแนว</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. สถานศึกษาสำรวจจำนวนครู อาจารย์ ที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบ STEAM Education</p> <p>๒. สถานศึกษารายงานผลการสำรวจ ตามข้อ ๑ และรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในแต่ละรายวิชา ที่ผู้เรียนได้รับจากการจัดการเรียนการสอน แบบ STEAM Education ให้สถาบันฯ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครั้งที่ ๑ ภายในสัปดาห์แรกเดือนเมษายน ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓) - ครั้งที่ ๒ ภายในสัปดาห์แรกเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) <p><u>เกณฑ์การประเมินผล</u></p> <p>ประเมินผลการเรียน (เกรด) ของนักเรียน/นักศึกษา ชั้น ม. ๒ ม. ๓ ม. ๔ ม. ๕ ม. ๖ ปวช. ๒ ปวศ. ๓ และ ปวส. ๒ แยกแต่ละรายวิชา ในรายวิชาที่สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนแบบ STEAM Education เปรียบเทียบผลการเรียน (เกรด) รายวิชาเดียวกันในปีการศึกษาที่ผ่านมา โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในแต่ละรายวิชาเพิ่มขึ้น "ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕"</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

ตัวชี้วัด กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>๗. ร้อยละของผู้เรียนทุกหลักสูตรที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐</u></p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐</u></p>	<p>๑. สถาบันฯ สนับสนุนงบประมาณ จัดครูต่างชาติ เพื่อสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>๒. สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งจัดกิจกรรม/โครงการ ตามแผนการดำเนินงาน</p> <p>๓. สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งรายงานผลการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการ ให้สถาบันฯ</p> <p>๔. สถานศึกษาจัดทดสอบภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้น ม.๓ ม.๖ ปวช.๓ และนักศึกษาปริญญาตรี ปีที่ ๔</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. สถาบันฯ รายงานผลการดำเนินงาน ต่อสถาบันฯ ครั้ง ดังนี้</p> <p>๑.๑ ครั้งที่ ๑ ภายในสัปดาห์แรกเดือนเมษายน ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓)</p> <p>๑.๒ ครั้งที่ ๒ ภายในสัปดาห์แรกเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)</p> <p>๒. สถาบันฯ สรุปผลการทดสอบภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้น ม.๓ ม.๖ ปวช. ๓ และนักศึกษาปริญญาตรี ปีที่ ๔</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>๑. ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ม.๓ ม.๖ ปวช. ๓ และนักศึกษาปริญญาตรี ปีที่ ๔ ผ่านเกณฑ์การทดสอบ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐</p> <p>๒. ผลการทดสอบวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้น ม.๓ ม.๖ ปวช. ๓ และนักศึกษาปริญญาตรี ปีที่ ๔ ผ่านเกณฑ์การทดสอบ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

ตัวชี้วัด กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>๔. ร้อยละของวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานข้อมูล TCI ฐาน ๑ หรือนำเสนอระดับนานาชาติ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. โครงการบัณฑิตสำรวจรายชื่อวารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI ฐาน ๑ และในเวทีการนำเสนอบทความวิจัยระดับนานาชาติ และประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทราบ</p> <p>๒. วางแผนกำหนดระยะเวลาจัดทำปฏิทินในการเขียนบทความตรวจสอบความถูกต้องของบทความ</p> <p>๓. นำส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ฐาน ๑ หรือในเวทีการนำเสนอบทความวิจัย ระดับนานาชาติ</p> <p>๔. ติดตามผล การนำส่งบทความของนักศึกษา</p>	<p>การติดตาม</p> <p>โครงการบัณฑิตจัดทำแบบฟอร์มการกำกับ และติดตามผลการส่งตีพิมพ์เผยแพร่ โดยรายงานผลการดำเนินงานภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ร้อยละของวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานข้อมูล TCI ฐาน ๑ หรือนำเสนอระดับนานาชาติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของจำนวนงานที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งหมด</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีความสามารถสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์ ๒. การพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนที่ส่งเสริมกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p>ตัวชี้วัด ๙. ร้อยละของผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕</p>	<p>ระดับปริญญาตรี ๑. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับหลักสูตรให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ โดยในระดับปริญญาตรีให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน แบ่งเป็น ๕ ทักษะ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ๒. ทักษะด้านความรู้ ๓. ทักษะด้านการศึกษาวิเคราะห์ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ๔. ทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม ๕. ทักษะด้านปัญญา <p>๒. ปรับปรุงคู่มือกิจกรรมนักศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการจัดกิจกรรมฯ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมของหน่วยงานในสังกัดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน</p> <p>๓. หน่วยงานในสังกัดจัดทำแผนการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับแผนการจัดกิจกรรมของสถาบันฯ และดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนฯ โดยจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สอดคล้องตามเกณฑ์การพัฒนาดังกล่าว ทั้ง ๕ ด้าน ในข้อ ๑</p>	<p>การติดตาม ๑. ติดตามแผนพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนฯ ของหน่วยงานในสังกัด นำส่งภายใน เดือน พ.ย. ๒. ติดตามผลการเข้าร่วมกิจกรรมตามแผนพัฒนาฯ โดยให้แต่ละหน่วยงานรายงานผล ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระดับปริญญาตรี รายงานในสัปดาห์สุดท้ายของทุกไตรมาส ยกเว้นไตรมาส ที่ ๔ ให้รายงานภายในสัปดาห์สุดท้าย ของเดือนสิงหาคม - ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา รายงานเมื่อ สิ้นภาคการศึกษา <p>เกณฑ์การประเมินผล นักศึกษาร่วมกิจกรรมพัฒนาทักษะและสมรรถนะฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>๑๐. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนที่ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่ต่ำกว่าระดับ ๔</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่ต่ำกว่าระดับ ๔</p>	<p>ระดับปริญญาตรี</p> <p>๑. สถาบันฯ กำหนดเกณฑ์คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบันฯ โดยให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ไทยแลนด์ ๔.๐ และอัตลักษณ์บัณฑิตของสถาบันฯ ใน ๕ ทักษะ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ๒. ทักษะด้านความรู้ ๓. ทักษะด้านความคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ๔. ทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม ๕. ทักษะด้านปัญญา <p>๒. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามเกณฑ์ที่กำหนด</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. ติดตามผลการพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามรูปแบบการติดตาม โดยให้แต่ละหน่วยงานรายงานผล ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระดับปริญญาตรี รายงานในสัปดาห์สุดท้ายของทุกไตรมาส ยกเว้นไตรมาส ที่ ๔ ให้รายงานภายในสัปดาห์สุดท้าย ของเดือนสิงหาคม - ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา รายงานเมื่อสิ้นภาคการศึกษา <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ผลการพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนในภาพรวม ไม่ต่ำกว่าระดับ ๔</p>	

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>๓. หน่วยงานประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมตามวัตถุประสงค์โครงการซึ่งสอดคล้องตามทักษะที่กำหนด และสรุปผลการประเมินตามรูปแบบการติดตามผล</p> <p>๔. สถาบันฯ นำผลจากการรายงานของหน่วยงานมาวิเคราะห์สรุปผลการพัฒนาทักษะและสมรรถนะในแต่ละด้าน และในภาพรวม โดยนำผลประเมินที่ได้มาใช้ในการพัฒนางานต่อไป</p> <p><u>ระดับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา</u></p> <p>๑. วิทยาลัยในสังกัด กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน/กิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามหลักสูตรของสถานศึกษา</p> <p>๒. ผู้สอนประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน/กิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามเกณฑ์ที่กำหนด</p> <p>๓. วิทยาลัยสรุปผลการประเมินตามรูปแบบการติดตามผลตามที่ตั้งสถาบันกำหนด</p> <p>๔. สถาบันฯ นำผลจากการรายงานของวิทยาลัยมาสรุปผลในภาพรวม</p>	<p>วิธีการประเมินผล</p> <p>นำผลจากรายงานของหน่วยงานในสังกัด มาหาค่าเฉลี่ยรายด้าน และนำผลรวมของค่าเฉลี่ยรายด้านมาสรุปผลการพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนในภาพรวม แบ่งเป็น ๕ ระดับ ดังนี้</p> <p>ระดับ ๕ = (ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑ - ๕.๐๐) คือ ผู้เรียนมีผลการพัฒนาทักษะอยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด</p> <p>ระดับ ๔ = (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑ - ๔.๕๐) คือ ผู้เรียนมีผลการพัฒนาทักษะอยู่ในเกณฑ์ มาก</p> <p>ระดับ ๓ = (ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ - ๓.๕๐) คือ ผู้เรียนมีผลการพัฒนาทักษะอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง</p> <p>ระดับ ๒ = (ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑ - ๒.๕๐) คือ ผู้เรียนมีผลการพัฒนาทักษะอยู่ในเกณฑ์ น้อย</p> <p>ระดับ ๑ = (ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๐) คือ ผู้เรียนมีผลการพัฒนาทักษะอยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด</p>		

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

ตัวชี้วัด กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>๑๑. จำนวนนวัตกรรมที่ผู้เรียนสร้างขึ้นจากการเรียนรู้</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ชิ้น</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่า ๒๒๐ ชิ้น</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. สถานศึกษากำหนดให้ผู้เรียนจัดทำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นจากการเรียนรู้ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา และ จัดทำนวัตกรรมสื่อการสอน ในรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตลอดจนนวัตกรรมจากที่ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในระดับปริญญาตรี</p> <p>๒. สถานศึกษารายงานผลการดำเนินงานให้สถาบันฯ</p> <p>๓. สถาบันฯ สรุปและรายงานผล จำนวนนวัตกรรมที่ผู้เรียนสร้างขึ้น</p>	<p>การติดตาม</p> <p>สถานศึกษารายงานผลการดำเนินงานต่อสถาบันฯ ๒ ครั้ง ดังนี้</p> <p>๑. ครั้งที่ ๑ ภายในสัปดาห์แรกเดือนเมษายน ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓)</p> <p>๒. ครั้งที่ ๒ ภายในสัปดาห์แรกเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ เมษายน – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)</p> <p><u>เกณฑ์การประเมินผล</u></p> <p>๑. จำนวนนวัตกรรมที่ผู้เรียนสร้างขึ้น ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ แห่ง และ ระดับอาชีวศึกษา ๓ แห่ง รวม ๑๕ แห่งๆ ละ ๗ ชิ้น</p> <p>๒. จำนวนนวัตกรรมที่ผู้เรียนสร้างขึ้น ระดับอุดมศึกษา รวม ๑๗ แห่งๆ ละ ๖ ชิ้น</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมให้มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๓. การส่งเสริมโอกาสและความสามารถของผู้เรียนในเวทีการแข่งขันด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๑๒. จำนวนเวทีการแข่งขันความสามารถที่เข้าร่วมต่อปี</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่า ๔๐ เวที</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่า ๔๕ เวที</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. สถาบันฯ ส่งเสริมโอกาสและความสามารถของผู้เรียนโดยจัดเวทีการประกวด/การแข่งขันในเวทีระดับชาติ</p> <p>๒. สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง ส่งเสริมโอกาสและความสามารถของผู้เรียน โดยเข้าร่วมการประกวด/การแข่งขันในระดับชาติหรือนานาชาติ ที่จัดโดยสถาบันฯ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนสถานศึกษาอื่น สถานศึกษาจะไม่น้อยกว่า ๓ เวที</p>	<p>การติดตาม</p> <p>การรายงานผลการดำเนินงานของสถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง ในการส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติภูมิภาคอาเซียน และระดับนานาชาติ (ระยะการติดตามการรายงานผลการดำเนินงานไตรมาส ๑ ครั้ง)</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>จำนวนเวทีการแข่งขันที่เข้าร่วมต่อปี โดยเป็นเวทีการแข่งขันที่ได้รับรางวัล และไม่ได้รับรางวัลซึ่งเป็นเวทีระดับชาติหรือนานาชาติ ไม่น้อยกว่า ๔๐ เวที</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม</p>
<p>ตัวชี้วัด</p> <p>๑๓. จำนวนรางวัลจากการแข่งขันในเวทีระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่า ๓๐ รางวัล</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่า ๔๐ รางวัล</p>	<p>๑. สถาบันฯ ส่งเสริมโอกาสและความสามารถของผู้เรียน โดยจัดทุกแห่ง ส่งเสริมโอกาสและความสามารถของผู้เรียน โดยเข้าร่วมการประกวด/การแข่งขันในระดับชาติหรือนานาชาติ ที่จัดโดยสถาบันฯ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนสถานศึกษาอื่น สถานศึกษาจะไม่น้อยกว่า ๓ เวที</p>	<p>การติดตาม</p> <p>การรายงานผล การดำเนินการของสถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง ในการส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติ, ภูมิภาคอาเซียน และระดับนานาชาติ (ระยะการติดตามการรายงานผลการดำเนินงานไตรมาส ๑ ครั้ง)</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>จำนวนผลงานการเข้าประกวดแข่งขันที่ได้รับรางวัล โดยเป็นรางวัลที่ชนะการประกวดในทุกระดับรางวัล ไม่น้อยกว่า ๓๐ รางวัล</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลปะบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</p> <p>๑๔. ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลปะ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ร้อยละ ๑๐๑</p>	<p>๑. มีแผนการดำเนินงานและระบบกลไกของการสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือการต่อยอดงานศิลปะ</p> <p>๒. มีการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในแผน</p> <p>๓. มีการประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ และบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่ตั้งไว้</p> <p>๔. มีการนำผลการประเมินกิจกรรมไปปรับปรุงและพัฒนา</p> <p>๕. มีแนวปฏิบัติที่ดีและเผยแพร่สู่หน่วยงานอื่นๆ</p> <p>โดยจัดสรรทุนให้หน่วยงานในสังกัดสถาบันฯ ดำเนินการและรายงานผลตามเวลาที่สถาบันฯ กำหนด ทั้งนี้ สถานศึกษาจะส่งส่งเสริมให้ ครู อาจารย์ และบุคลากรของหน่วยงานดำเนินการด้านการวิจัย อย่างน้อยหน่วยงานละ ๑ เรื่อง</p>	<p>การติดตาม</p> <p>รายงานผลการดำเนินงานตามแผนงาน รอบ ๑๒ เดือน หรือเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในการดำเนินงานตามแผนในปีประมามากน้อย</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>สถาบันฯ กำหนดให้งานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม การต่อยอดงานศิลปะ จำนวนรวมทั้งสิ้น ๕๐ ชิ้นงาน</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (หลัก)</p> <p>ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย (ร่วม)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลปวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</p> <p>๑๕. ร้อยละของการเผยแพร่ผลงานด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ร้อยละ ๑๐๐</p>	<p>๑. สถาบันดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการที่พิมพ์หรือเผยแพร่ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ในวารสารการประชุมวิชาการ หรือเวทีการแสดงผลงานในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>๒. วางแผนดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมในวารสารในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>๓. แจกแผนดำเนินการที่กำหนดให้หน่วยงานทราบ และนำไปดำเนินการตามแนวทางที่กำหนด</p> <p>๔. ดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมในวารสารในระดับชาติหรือนานาชาติ</p>	<p>การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล</p> <p>การตีพิมพ์</p> <p>๑. คำสั่งคณะกรรมการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมในวารสารในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>๒. รายงานผลการดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมในวารสารในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p><u>เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ</u></p> <p>ดำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมในวารสารการประชุมวิชาการ หรือเวทีการแสดงผลงานในระดับชาติหรือนานาชาติ ร้อยละ ๑๐๐</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (หลัก)</p> <p>ผู้อำนวยการบดีฝ่ายวิจัย (รวม)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๑. พัฒนาศักยภาพวิจัยรุ่นใหม่</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๑๖. จำนวนนักวิจัยรุ่นใหม่ที่ได้รับการพัฒนา</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่า ๒๐ คน</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่า ๒๐ คน</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. สถาบันดำเนินการจัดการอบรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเสริมสร้างทักษะในการดำเนินการด้านการวิจัย ให้แก่ ครู อาจารย์ ของสถาบัน ผู้ที่ไม่เคยได้รับทุนสนับสนุนในการดำเนินการวิจัยจากสถาบัน หรือหน่วยงานภายนอก</p> <p>๒. ครู อาจารย์ ที่เข้าร่วมการอบรมส่งผลงาน โครงร่างการวิจัย มาขอรับทุนสนับสนุนทำงานวิจัย ให้แก่ ฝายวิจัยและนวัตกรรมการ ของสถาบันฯ รวมทั้งใช้ทุนจากแหล่งอื่น</p>	<p>การติดตาม</p> <p>ติดตามผลการส่งข้อเสนอเพื่อขอพิจารณาได้รับทุนสนับสนุน การดำเนินการวิจัยและได้รับทุนของผู้เข้าร่วมโครงการอบรมที่สถาบันจัดขึ้น</p> <p>เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ</p> <p>จำนวนงานวิจัยของผู้เข้าร่วมโครงการ ที่ได้รับทุนสนับสนุนในการดำเนินการจากสถาบัน ไม่น้อยกว่า ๒๐ คน</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (หลัก)</p> <p>ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย (ร่วม)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัด ๑๗. ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมของนักวิจัยในทีมที่ตอบนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์สถาบัน และความต้องการของสังคมและชุมชน</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ร้อยละ ๑๐๐</p>	<p>๑. สถาบันดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาข้อเสนองานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ของครูอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน</p> <p>๒. เปิดรับข้อเสนอโครงการงานวิจัย เพื่อพิจารณารับทุนจากครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ของหน่วยงาน สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๓. คณะกรรมการพิจารณาข้อเสนอของผู้สนใจ โดยกำหนดเกณฑ์เกี่ยวกับการตอบสนองนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์สถาบันและความต้องการของสังคมและชุมชน</p> <p>๔. ประกาศผล และแจ้งผู้ขอรับทุนทราบ</p>	<p>การติดตาม ๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาข้อเสนอ งานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ๒. ผลการพิจารณาให้ทุนสนับสนุนการดำเนินการวิจัยที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์สถาบัน</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมของนักวิจัยในทีมที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์สถาบัน และความต้องการของสังคมและชุมชน ร้อยละ ๑๐๐</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (หลัก) ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย (รวม)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลปวัฒนธรรม เป็นพื้นฐานเอกลักษณ์ของไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์ ๒. จัดทำแหล่งทุนภายนอกให้ผู้วิจัยเพื่อผลิตผลงานชิ้นใหม่</p> <p>ตัวชี้วัด ๑๔. จำนวนแหล่งทุนภายนอกในการสนับสนุนงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่า ๓ แหล่งทุน ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่า ๔ แหล่งทุน</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. สถาบันกำหนดแนวทางการดำเนินการจัดหาแหล่งทุนภายนอก</p> <p>๒. สรุปลงแหล่งทุนภายนอกและแจ้งแนวทาง แผนการดำเนินงานที่กำหนดให้หน่วยงานทราบและนำไปปฏิบัติ</p> <p>๓. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่แหล่งทุนภายนอกที่ปีได้รับข้อเสนอทุนงานวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๔. สร้างแรงจูงใจและสนับสนุนผู้วิจัยในการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยให้ได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก</p> <p>๕. ติดตามผลการดำเนินงานของผู้วิจัยที่ได้รับการสนับสนุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก</p>	<p>การติดตาม</p> <p>ติดตามผลความก้าวหน้าการหาแหล่งทุนภายนอกที่สนับสนุนงานวิจัยจากผู้ได้รับทุนวิจัยภายนอก เพื่อติดตามผลการดำเนินงาน รอบ ๑๒ เดือน หรือเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในการดำเนินงานตามแผนในปีงบประมาณนั้นๆ</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>๑. กำหนดแผนการจัดหาแหล่งทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยและงานสร้างสรรค์</p> <p>๒. ดำเนินการได้รับตามแผนที่กำหนด</p> <p>๓. ได้รับการสนับสนุนทุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอก จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ แหล่งทุน</p> <p>๔. ได้รับการสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอก จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ แหล่งทุน</p> <p>๕. ได้รับการสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากแหล่งทุนภายนอก จำนวนไม่น้อยกว่า ๔ แหล่งทุน</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (หลัก) ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย (ร่วม)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลปะพื้นฐานเอกลักษณ์ของไทย และความเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หน่วยงาน
<p>กลยุทธ์</p> <p>๓. การสร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม การต่อยอดผลงาน</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๑๙. ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์สถาบันฯ หรือความต้องการของสังคมและชุมชน</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ร้อยละ ๑๐๐</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. สถาบันดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาข้อเสนอองานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันฯ ๒. เปิดรับข้อเสนอโครงการงานวิจัย เพื่อพิจารณารับทุนจากครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ของหน่วยงาน สถานศึกษาในสังกัดสถาบันฯ ในเขตพัฒนาพิเศษ</p> <p>๓. คณะกรรมการพิจารณาข้อเสนอของผู้สนใจ โดยกำหนดเกณฑ์ เกี่ยวกับ การตอบสนองของยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์สถาบันฯ และตามความต้องการของสังคม และชุมชน</p> <p>๔. ประกาศผล และแจ้งผู้ได้รับทุนทราบ</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาข้อเสนอองานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม</p> <p>๒. ผลกาพิจารณาให้ทุนสนับสนุนการดำเนินการวิจัยที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์สถาบันฯ</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์สถาบันฯ หรือ ความต้องการของสังคมและชุมชน ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑๐๐ ที่กำหนดไว้ในแผน</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (หลัก)</p> <p>ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย (ร่วม)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลปะบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความยั่งยืนไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัด</p> <p>๒๐. ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๓ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๓ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐</p>	<p>๑. สถาบันดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ ในการติดตาม การนำผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ไปบูรณาการกับด้านการเรียนการสอน นำไปใช้ประโยชน์</p> <p>๒. คณะกรรมการกำหนดแบบงานในการดำเนินการติดตาม การนำผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ไปบูรณาการกับด้านการเรียนการสอน นำไปใช้ประโยชน์</p> <p>๓. ดำเนินการตามแบบงานที่กำหนด และแจ้งสถานศึกษาหน่วยงานในสังกัดรับทราบ</p> <p>๔. สถานศึกษาและหน่วยงาน แจ้งผลการดำเนินงานให้แก่ฝ่ายวิจัย ตามแบบงานที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>๕. สรุปผลงานดำเนินการติดตามผล</p> <p>- ติดตามผลการนำวิจัยผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม จากหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>- สรุปผลการดำเนินการ ตามแบบการดำเนินงานที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>ภาวดีติดตาม</p> <p>๑. ติดตามผลการดำเนินงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมไปประโยชน์ โดยให้สถานศึกษาจัดทำรายงานเอกสารอ้างอิงหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ เช่น มคอ. ๓ สื่อการเรียนการสอน ภาพถ่าย หรือสื่อวีดิทัศน์</p> <p>๒. สรุปผลการดำเนินการตามแบบการดำเนินงานที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p><u>เกณฑ์วัดระดับความสำเร็จ</u></p> <p>ร้อยละของงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่นำไปบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือนำไปใช้ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของผลงานในปีงบประมาณที่ผ่านมา</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (หลัก)</p> <p>ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย (ร่วม)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๔. เผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรมในระดับชาติและนานาชาติ</p>	<p>ตัวชี้วัด</p> <p>๒๑. ร้อยละงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรมที่ได้รับตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ หรือได้รับรางวัล หรือได้รับการยกย่อง ในระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๓ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</u></p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๒๔ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</u></p>	<p>การติดตาม</p> <p>ติดตามการตีพิมพ์บทความสืบเนื่องจากการนำเสนอผลงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์จากผู้วิจัย ภายหลังจากนำเสนอผลงานนั้นๆ</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>๑. ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาการ</p> <p>๒. ผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ และได้รับรางวัลหรือการเชิดชูเกียรติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (หลัก)</p> <p>ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย (รวม)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</p> <p>๒๒. จำนวนชุมชนหรือองค์กรที่ได้รับการพัฒนาความรู้และความสามารถด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ค่าเป้าหมายปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่า ๑๓๑ ชุมชน/องค์กร ในประเทศ</p> <p>ค่าเป้าหมายปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่า ๒๐๔ ชุมชน/องค์กร ในประเทศ</p>	<p>วิธีดำเนินงาน</p> <p>๑. สถาบันฯ และสถานศึกษาจัดบริการวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งแบบมีรายได้และไม่มีรายได้แก่ชุมชน/องค์กร</p> <p>๒. สถาบันฯ สรุปละเอียดงานผลการจัดบริการวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งแบบมีรายได้ ไม่มีรายได้ให้แก่ชุมชน/องค์กร</p>	<p>การติดตาม</p> <p>สถานศึกษารายงานผลการดำเนินงานต่อสถาบันฯ ตามแบบฟอร์มที่กำหนด ๒ ครั้ง ดังนี้</p> <p>๑. ครั้งที่ ๑ ภายในสัปดาห์แรกเดือนเมษายน ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓)</p> <p>๒. ครั้งที่ ๒ ภายในสัปดาห์แรกเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ เมษายน- ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>- สถานศึกษาจัดบริการวิชาการให้แก่ชุมชน/องค์กร เพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งแบบมีรายได้และไม่มีรายได้ สถานศึกษาละ ๗ ชุมชน/องค์กร และสถาบันฯ ๕ ชุมชน/องค์กร</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หน่วยงาน
<p>กลยุทธ์</p> <p>๑. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการบริการวิชาการในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๒๓. จำนวนครั้งของการบริการวิชาการในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่า ๒๗๑ ครั้ง</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่า ๓๖๐ ครั้ง</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. สถาบันฯ สนับสนุนงบประมาณให้สถานศึกษาในสังกัด ๑๔ แห่ง ดำเนินงานโครงการส่งเสริมเด็กไทยเล่นดนตรีไทย คนละ ๑ ชิ้น</p> <p>๒. สถานศึกษาจัดบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแบบไม่มีรายได้ เช่น โครงการส่งเสริมเด็กไทยเล่นดนตรีไทย คนละ ๑ ชิ้น อบรมให้ความรู้แก่บุคคลทั่วไปผู้พิการ ต้อยโอกาส รับผิดชอบต่อเป็นวิทยากร ผู้ประเมิน และกรรมการตัดสินผลงาน ทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชน</p> <p>๓. สถานศึกษาจัดบริการวิชาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับต่างประเทศ</p> <p>๔. สถาบันฯ สรุปละเอียดงานผลการบริการวิชาการในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและนานาชาติ</p>	<p>การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล</p> <p>การติดตาม</p> <p>สถานศึกษารายงานผลการดำเนินงานต่อสถาบันฯ ๒ ครั้ง ดังนี้</p> <p>๑. ครั้งที่ ๑ ภายในสัปดาห์แรกเดือนเมษายน ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓)</p> <p>๒. ครั้งที่ ๒ ภายในสัปดาห์แรกเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>สถานศึกษาจัดบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมแบบไม่มีรายได้ และมีรายได้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สถานศึกษาละ ๑๔ ครั้ง</p>	<p>ผู้รับผิดชอบ/หน่วยงาน</p> <p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๒. การให้บริการหลักสูตรระยะสั้นด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๒๔. จำนวนหลักสูตรระยะสั้น ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่ให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่า ๓๐ หลักสูตร</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่า ๓๖ หลักสูตร</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. สถานศึกษาจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้บริการแก่ผู้สนใจ อย่างน้อยสถานศึกษาละ ๒ หลักสูตร</p> <p>๒. สถาบันฯ สรุปลงและรายงานผลการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ที่ได้ให้บริการสำหรับกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>การติดตาม</p> <p>สถานศึกษารายงานผลการดำเนินงานต่อสถาบันฯ ครั้ง ดังนี้</p> <p>๑. ครั้งที่ ๑ ภายในสัปดาห์แรกเดือนเมษายน ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓)</p> <p>๒. ครั้งที่ ๒ ภายในสัปดาห์แรกเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>สถานศึกษาจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ให้บริการแก่ผู้สนใจ อย่างน้อยสถานศึกษาละ ๒ หลักสูตร</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>๒๕. ร้อยละความพึงพอใจของหลักสูตรระยะสั้น ด้าน นวัตกรรม คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>ที่ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</u></p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</u></p>	<p>๑. สถานศึกษา จัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้าน นวัตกรรม คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p> <p>๒. สถาบันฯ สรุปและรายงานผลความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์</p>	<p>การติดตาม</p> <p>สถานศึกษารายงานผลการดำเนินงานต่อสถาบันฯ ๒ ครั้ง ดังนี้</p> <p>๑. ครั้งที่ ๑ ภายในสัปดาห์แรกเดือนเมษายน ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓)</p> <p>๒. ครั้งที่ ๒ ภายในสัปดาห์แรกเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ (ผลการดำเนินงานระหว่าง ๑ เมษายน - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ร้อยละความพึงพอใจของหลักสูตรระยะสั้น ที่ให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ โดยนำไปเทียบกับเกณฑ์แปลความหมาย ดังนี้</p> <p>๑. ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑ - ๕.๐๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (ร้อยละ ๑๐๐)</p> <p>๒. ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑ - ๔.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก (ร้อยละ ๘๐)</p> <p>๓. ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ - ๓.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ร้อยละ ๖๐)</p> <p>๔. ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑ - ๒.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย (ร้อยละ ๔๐)</p> <p>๕. ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด (ร้อยละ ๒๐)</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างสรรค์เสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่น และประเพณีเทศกาลวัฒนธรรม

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</p> <p>๒๖. ระดับความสำเร็จของการสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างสรรค์เสริมคุณค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเพณีเทศกาลวัฒนธรรม</p>	<p>๑. สถาบันฯ กำหนดนโยบาย และแผนงาน การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่น และประเพณีเทศกาลวัฒนธรรม</p> <p>๒. สถาบันฯ ถ่ายทอดนโยบายและแผนงาน เพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งนำไปปฏิบัติให้เป็นทิศทาง แนวปฏิบัติเดียวกัน</p> <p>๓. สถาบันฯ และสถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรม แยกแยะผลงานทางศิลปวัฒนธรรม ในระดับชุมชน/ท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับนานาชาติ</p> <p>๔. สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมเผยแพร่ผลงานทางศิลปวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดรายได้ ให้กับท้องถิ่น ประเทศชาติ <u>สถานศึกษาละ</u></p> <p>๑. กิจกรรม/ไตรมาส</p> <p>๕. สถาบันฯ กำกับ ติดตาม การดำเนินงานด้านการทำบุญศิลปและวัฒนธรรม สถานศึกษาทุกแห่ง (ไตรมาสละ ๑ ครั้ง)</p>	<p>การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล</p> <p>การติดตาม</p> <p>๑. สถานศึกษาทุกแห่งรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงาน ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้</p> <p>๑.๑. กำกับ ติดตามการรายงานผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดที่กำหนด ของสถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง (ไตรมาส ละ ๑ ครั้ง)</p> <p>๑.๒. สถานศึกษาทุกแห่ง รายงานผลการดำเนินงาน ต่อสถาบันฯ (๑ ครั้ง/ปีงบประมาณ)</p> <p>๒. สถาบันฯ รวบรวม สรุป และวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของสถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งเสนอผู้บริหาร</p> <p><u>เกณฑ์การประเมินผล</u></p> <p>๑. มีการกำหนดนโยบายการสืบสานศิลปวัฒนธรรม และสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจ ให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๒. สถาบันฯ มีแผนงานการสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๓. สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งมีการจัดกิจกรรมการเผยแพร่ผลงานทางศิลปวัฒนธรรมสู่สังคมในเวทีระดับท้องถิ่น</p> <p>๔. มีกิจกรรมการเผยแพร่ผลงานทางศิลปวัฒนธรรมสู่สังคมในเวทีระดับชาติ</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม</p> <p><u>หมายเหตุ</u></p> <p>ทุนทางศิลปวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดรายได้ หมายถึง</p> <p>๑. การแสดงศิลปวัฒนธรรมที่มีรายได้/ กิจกรรมการหารายได้จาก การบริการวิชาการแก่สังคม</p> <p>๒. จัดทำและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ของที่ระลึกจากทุนทางศิลปวัฒนธรรม</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่น และประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๑. สืบสานศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๒๗. ระดับความสำเร็จของการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ระดับ ๕</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ระดับ ๕</p>	<p>๑. สถาบันฯ แจงแผนการดำเนินงานการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสสำคัญของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ เพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งนำไปปฏิบัติเป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน</p> <p>๒. สถาบันฯ และสถานศึกษาดำเนินงานจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ในระดับชาติ</p> <p>๓. สถาบันฯ และสถานศึกษาส่งจากจัดกิจกรรมจะต้องให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทำแบบประเมินความตระหนักและเห็นคุณค่าในความสำเร็จของวันสำคัญและศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทยตามที่สถาบันฯ กำหนด และสรุปผลการประเมิน</p>	<p>๕. มีกิจกรรมการดำเนินงานที่นำผลงานทางศิลปวัฒนธรรมไปเผยแพร่สื่อให้เกิดรายได้ให้กับท้องถิ่น ประเทศชาติ (สถานศึกษาละ ๔ กิจกรรม)</p>	
		<p>การติดตาม</p> <p>๑. สถานศึกษาทุกแห่งรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมตามแผนการดำเนินงานโครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมวงศานุวงศ์ (กิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสสำคัญของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์) ซึ่งมีการมอบระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้</p> <p>๑.๑ การรายงานผลการเผยแพร่กิจกรรมตามโครงการฯ ของสถานศึกษาทุกแห่งในสังกัด ประจำทุกเดือน ซึ่งต้องได้ผลความสำเร็จโครงการฯ (ระดับ ๕)</p> <p>๑.๒ กำกับ ติดตาม สรุปผลการประเมินโครงการฯ (ไตรมาสละ ๑ ครั้ง)</p> <p>๒. สถาบันฯ รวบรวม สรุป และวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของสถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งเสนอผู้บริหาร</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่น และประเทศไทยทางศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธิ์การประเมินผล</p> <p>๑. มีการกำหนดแผนงาน กิจกรรมและโครงการของการจัดกิจกรรมฯ ไว้ในแผนปฏิบัติงาน</p> <p>๒. มีการดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมฯ</p> <p>๓. สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งมีการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์เผยแพร่สู่สังคม ในเวทีระดับท้องถิ่น</p> <p>๔. สถานศึกษาในสังกัดมีการจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสวันสำคัญของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์เผยแพร่สู่สังคมในระดับชาติ</p> <p>๕. การจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสวันสำคัญของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์สามารถส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความตระหนักและเห็นคุณค่าในความสำเร็จของวันสำคัญ และศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทย</p>	<p>วิธีกราดำเนินงาน</p> <p>๔. สถาบันฯ กำกับ ติดตาม สรุปผลประเมินการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม กิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสวันสำคัญของชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ของสถานศึกษาทุกแห่ง (ไตรมาส ละ ๑ ครั้ง)</p>	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่น และประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๒. สร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๒๔. ระดับความสำเร็จของการสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ระดับ ๕</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ระดับ ๕</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. สถาบันฯ จัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมโครงการ</p> <p>๒. จัดประชุม มอบหมายผู้รับผิดชอบ การดำเนินกิจกรรมตามโครงการที่กำหนด</p> <p>๓. มอบหมายให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง ดำเนินการสร้างผลงานสร้างสรรค์ด้วยผลงานศิลปะที่มีคุณค่าและสามารถเผยแพร่สู่สาธารณะในเวทีระดับชาติได้ จำนวน ๑๘ ผลงาน (ผลงาน ๑ ชุด/๑ สถานศึกษา)</p> <p>๔. นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ภายใต้งานมหกรรมศิลปวัฒนธรรม</p> <p>๕. ผลงานสร้างสรรค์ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ทุกชุดผลงาน มีการเผยแพร่และสร้างรายได้ หรือมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจสู่สังคมในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ ปีงบประมาณและ ๑ ครั้ง</p>	<p>การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล</p> <p>๑. กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งนำเสนอรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานสร้างสรรค์ต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๔ ครั้ง เพื่อเตรียมเผยแพร่สู่สาธารณะในเวทีระดับชาติ ภายใต้ของงานมหกรรมศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งมีกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ดำเนินงาน ดังนี้</p> <p>๑.๑ การนำเสนอหัวข้อผลงาน (ครั้งที่ ๑)</p> <p>๑.๒ การนำเสนอผลงาน ๕๐ % (ครั้งที่ ๒)</p> <p>๑.๓ การนำเสนอผลงาน ๘๐ % (ครั้งที่ ๓)</p> <p>๑.๔ การนำเสนอผลงาน ๑๐๐ % (ครั้งที่ ๔)</p> <p>๒. สถาบันฯ กำกับติดตามให้สถานศึกษาทุกแห่งนำส่งผลงานสร้างสรรค์ฉบับสมบูรณ์</p> <p>๓. สถานศึกษาที่รับผิดชอบเป็นเจ้าภาพในการจัดงาน ภายใต้ของงานมหกรรมศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นำส่งรูปเล่มการรายงานผลการดำเนินงานกิจกรรม</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>๑. มีแผนงานดำเนินการสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นประเทศชาติด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ</p> <p>รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่น และประเทศไทยทางศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
กลยุทธ/ตัวชี้วัด	<p>วิธีการดำเนินงาน</p>	<p>๒. สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ ที่ผ่านกระบวนการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>๓. ผลงานสร้างสรรค์ฉบับสมบูรณ์ ที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๘ ผลงาน (ผลงาน ๑ ชุด/๑ สถานศึกษา)</p> <p>๔. ชุดผลงานสร้างสรรค์มีการเผยแพร่สู่สังคม ในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ</p> <p>๕. ชุดผลงานสร้างสรรค์ที่ชุดผลงานมีการเผยแพร่และก่อให้เกิดรายได้ หรือมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์</p> <p>๒๙. ร้อยละของความสำเร็จของการพัฒนาองค์กร ตามแผนพัฒนาองค์กร</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. สถาบันฯ มอบหมายรองอธิการบดีอธิการบดี ผู้กำกับดูแลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของ แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๒. ถ่ายทอดความรับผิดชอบตัวชี้วัดให้แก่ สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด</p> <p>๓. จัดทำคู่มือแสดงวิธีการดำเนินงาน การ ติดตามและเกณฑ์การประเมินผลตามตัวชี้วัดของ แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้ ผู้เกี่ยวข้องทั้งระบบนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติ เดียวกัน</p> <p>๔. วางระบบแผนการติดตามประเมินผล โดย ติดตามประเมินผลใน ๔ มิติ ดังนี้</p> <p>๔.๑ มิติตัดตามการใช้จ่ายงบประมาณ</p> <p>๔.๒ มิติตัดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ</p> <p>๔.๓ มิติตัดตามปัญหา อุปสรรค ประโยชน์ที่ได้รับ</p> <p>๔.๔ มิติตัดตามผลสำเร็จการดำเนินงาน</p> <p>๕. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน</p>	<p>การติดตาม</p> <p>ใช้รูปแบบการติดตาม ใน ๔ มิติ ประกอบด้วย มิติที่ ๑ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ (งบประมาณ) เพื่อให้รับทราบถึงการใช้ทรัพยากรในการขับเคลื่อน แผนพัฒนาองค์กรต้นทุนที่ใช้ดำเนินการ ความคุ้มค่า ความเหมาะสม</p> <p>มิติที่ ๒ ติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ (ระยะเวลา) ติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน มิติที่ ๓ ติดตามปัญหา อุปสรรค และผลสะท้อนกลับ จากการดำเนินการ ประโยชน์ที่ได้</p> <p>มิติที่ ๔ ติดตามผลสำเร็จการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดแต่ละ แผนหรือแต่ละกลยุทธ์</p> <p>ขั้นตอนการติดตาม</p> <p>๑. กำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ของการติดตาม โดยศึกษาและรวบรวมข้อมูลของตัวชี้วัดที่ติดตาม ว่ามีวัตถุประสงค์หลักคืออะไร ใครเป็นผู้รับผิดชอบ</p> <p>๒. วางแผนการติดตาม ดังนี้</p> <p>๒.๑ นำวัตถุประสงค์และขอบเขตการติดตามจากข้อ ๑ มา วิเคราะห์แล้วเขียนรายละเอียด ซึ่งประกอบด้วย ประเด็น หลักๆ คือ วัตถุประสงค์การติดตาม แหล่งข้อมูล เวลาที่เก็บ ข้อมูล วิธีการรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>๒.๒ สร้างเครื่องมือการติดตาม เช่น แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม โดยมีกรอบและปรับปรุงเครื่องมือ ให้มีประสิทธิภาพ</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ข่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
		<p>๒.๓ กำหนดระยะเวลาในการติดตาม ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การติดตามผลการดำเนินงาน เป็นรายไตรมาส เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผน และทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน - การติดตามผลการดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น รวมทั้งอัตราความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามแผน - การติดตามผลการดำเนินงาน รอบ ๑๒ เดือน เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในการดำเนินงานตามแผน เพื่อทราบถึงปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น ผลสะท้อนกลับจาก การดำเนินงาน ๓. การปฏิบัติตามแผน เป็นการดำเนินการตามที่จะปฎิบัติ ในข้อ ๒ ซึ่งสิ่งสำคัญที่ต้องทำขึ้นนี้ คือ ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ต้องมีการติดตามได้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ตามแผน ๔. การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ของการติดตามที่กำหนดไว้แต่ละข้อโดยอาจใช้วิธีการทาง สถิติพื้นฐาน เช่น การแจกแจง ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น หรืออาจใช้การวิเคราะห์ แบบ Matrix การพรรณนาเปรียบเทียบ หรืออาจใช้ หลาย ๆ วิธีประกอบกันตามความเหมาะสม ๕. รายงานผล ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> ๕.๑ รายงานผลการดำเนินงาน รายไตรมาสต่อผู้บริหารสถาบันฯ เพื่อให้ทราบถึงการดำเนินงาน เป็นไปตามแผน ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน และ แนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ๕.๒ รายงานผลการดำเนินงาน รอบ ๖ เดือน ต่อ 	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตกรรม ศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
กลยุทธ์ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	<p>คณะกรรมการกถาถาวรอธิการบดีกระบวนการ พัฒนา และสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อ รับทราบถึงความก้าวหน้า ในการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรคและรับข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไขการ ดำเนินงาน</p> <p>๕.๓ รายงานผลการดำเนินงาน รอบ ๑๒ เดือน ต่อ คณะกรรมการกถาถาวรอธิการบดีกระบวนการพัฒนา และสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เมื่อสิ้นสุด ระยะเวลาในการดำเนินงานตามแผนในรอบ ปีงบประมาณที่ผ่านมา เพื่อรับทราบผลของการ ดำเนินงานในภาพรวมในปีที่ผ่านมาและรับข้อเสนอแนะ ไปปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน</p> <p><u>เกณฑ์การประเมินผล</u></p> <p>เกณฑ์การประเมินร้อยละของความสำเร็จของการพัฒนา องค์กรตามแผนกลยุทธ์การพัฒนาสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ แบ่งออกเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่</p> <p><u>ขั้นตอนที่ ๑</u> เป็นการประเมินผลการดำเนินงานตาม เป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนดไว้</p> <p><u>ขั้นตอนที่ ๒</u> นำผลการประเมินตามเป้าหมายตัวชี้วัด มาแปลงค่าฐานการวัดเป็นร้อยละ</p> <p><u>วิธีการประเมิน</u></p> <p>๑) กรณีตัวชี้วัดที่กำหนดเป็นค่าร้อยละ</p> <p>ค่าร้อยละความสำเร็จ = $\frac{\text{ผลการดำเนินงานจริง} \times 100}{\text{เป้าหมายตามแผน}}$</p>	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
		<p>๒) การมีตัวชี้วัดที่กำหนดไว้เป็นระดับ</p> <p>เกณฑ์การเทียบคะแนนร้อยละความสำเร็จ</p> <p>ระดับ ๑ < ร้อยละ ๗๐</p> <p>ระดับ ๒ ร้อยละ ๗๐ - ๗๙.๙๙</p> <p>ระดับ ๓ ร้อยละ ๘๐ - ๘๙.๙๙</p> <p>ระดับ ๔ ร้อยละ ๙๐ - ๙๙.๙๙</p> <p>ระดับ ๕ ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๓) การมีตัวชี้วัดที่กำหนดไว้เป็นครั้ง/เรื่อง/เครือข่าย/กิจกรรม/หน่วยงาน</p> <p>ค่าร้อยละความสำเร็จ = (ผลการดำเนินงานจริง x ๑๐๐) / เป้าหมายตามแผน</p> <p>ขั้นตอนที่ ๓ นำผลการประเมินจากขั้นตอนที่ ๑ และ ๒ มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละความสำเร็จตามจำนวนตัวชี้วัด</p>	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตศิลป์ ดริยางคศิลป์ ศิลปกรรม และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่มาตรฐานการศึกษาระดับสากล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๑. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรบุคคล</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๓๐. ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากรตามแผนพัฒนาบุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</u></p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</u></p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ทั้งสายวิชาการสายสนับสนุน ประกอบด้วยการพัฒนาความรู้และทักษะ, การเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา, การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น</p> <p>๒. กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของจำนวนชั่วโมงฝึกอบรม/พัฒนาบุคลากรแต่ละประเภท</p> <p>๓. สนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมการอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน</p> <p>๔. ส่งเสริมให้บุคลากรได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น</p> <p>๕. จัดสรรทุนการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาเอกให้แก่บุคลากรในสถาบันฯ</p> <p>๖. สนับสนุนให้ครู อาจารย์ และบุคลากร ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ส่งผลงานเพื่อรับการประเมินให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น</p> <p>๗. ติดตามผลจำนวนการผ่านการฝึกอบรม/พัฒนาจำนวนผู้ที่จบการศึกษาของผู้ที่ได้รับทุนการศึกษา และบุคลากร ที่ส่งผลงานประเมินตำแหน่งทางวิชาการ</p>	<p>การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล</p> <p><u>การติดตาม</u></p> <p>๑. ติดตามการดำเนินการโครงการฝึกอบรม หลังจากจบการฝึกอบรม โดยติดตามผลการประเมินของบุคลากรที่เข้าร่วมการอบรมในแต่ละหลักสูตรสำหรับโครงการที่ต่อเนื่องให้หน่วยงานในสังกัด ติดตามการดำเนินการและสรุปผลการดำเนินงานและนำมาสรุปในภาพรวมของสถาบัน</p> <p>๒. ติดตามผลการส่งเสริมให้บุคลากรได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยติดตามการรายงานผลการศึกษา การเบิกจ่ายทุนการศึกษา การจบการศึกษาของผู้ที่ได้รับทุนการศึกษา และติดตามการขอใช้ทุนการศึกษา สำหรับผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษา ทั้งในระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก</p> <p>๓. ติดตามผลการประเมินของบุคลากรที่ส่งผลงานเข้ารับการประเมินให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น และสรุปผลจำนวนผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>๑. ด้านการพัฒนาความรู้+ทักษะ ประเมินผลจากการพัฒนาบุคลากรให้มีจำนวนชั่วโมงฝึกอบรมตามเกณฑ์ โดยกำหนดให้บุคลากรในสถาบันฯ ได้รับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าคนละ ๑ หลักสูตร ของบุคลากรทั้งหมดตามแผนพัฒนาบุคลากรฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕</p>	<p>ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ</p> <p>รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ข่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
		<p>๒. ด้านการเพิ่มคุณวุฒิการศึกษาประเมินผลจากจำนวน บุคลากรที่ศึกษาต่อระดับปริญญาโท - ปริญญาเอก ตามที่ กำหนดไว้ในแผนพัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ถ้าเสร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท และสำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาเอก ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของ บุคลากรทั้งหมดตามแผนพัฒนาบุคลากร)</p> <p>๓. ด้านการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการและการเลื่อน ตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น ประเมินผลตามจำนวน บุคลากรที่ก้าวหน้าในแผนพัฒนาบุคลากร แยกตาม ประเภทบุคลากรของบุคลากรทั้งหมดตามแผนพัฒนา บุคลากร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ดังนี้</p> <p>๓.๑ ตำแหน่งข้าราชการครู ประเมินผลจากจำนวนผู้ที่มี คุณสมบัติครบถ้วนส่งผลงานเพื่อประเมินให้ดำรงตำแหน่ง ที่สูงขึ้น</p> <p>๓.๒ ตำแหน่งคณาจารย์ ประเมินผลจากจำนวน คณาจารย์ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ส่งผลงานประเมินมี ตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>๓.๓ ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ประเมินผล จากจำนวนผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่สามารถจัดทำผลงาน</p>	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนาฏศิลป์ ดริยางคศิลป์ ขางศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเลข
<p>กลยุทธ์</p> <p>๒. ปรับปรุงอาคารสถานที่และระบบสาธารณูปโภค พัฒนาศภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้อุดหนุนการเรียนรู้ และการทำงานอย่างมีความสุข ปลอดภัย</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๓๑. ร้อยละความสำเร็จของการปรับปรุงอาคาร สถานที่ ระบบสาธารณูปโภค สภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ ตามแผนการดำเนินงานที่กำหนด</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p>	<p>๑. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดแนวทางและ สนับสนุนงบประมาณ การปรับปรุงอาคารสถานที่ และระบบสาธารณูปโภค พัฒนาศภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ให้อุดหนุนการเรียนรู้และการทำงาน อย่างมีความสุข ปลอดภัย</p> <p>๒. หน่วยงานในสังกัดสถาบันฯ ดำเนินการตาม แผนที่สถาบันฯ กำหนด</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. จัดทำแผนอาคาร สถานที่ ระบบสาธารณูปโภค สภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ ประกอบด้วย</p> <p>๑.๑ ด้านการปรับปรุงสถานที่</p> <p>๑.๒ ด้านระบบสาธารณูปโภค</p> <p>๑.๓ ด้านสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์</p> <p>๑.๔ ด้านการสร้างเวทีสัจสีศาธา</p> <p>๒. คณะ วิทยาลัย ดำเนินการตามกระบวนการปรับปรุง อาคาร สถานที่ ระบบสาธารณูปโภค สภาพแวดล้อม และภูมิ ทัศน์ ตามแผน</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ผลการปรับปรุงอาคาร สถานที่ ระบบสาธารณูปโภค สภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ ที่ก่อให้เกิดผู้กักพื้นที่และมี การ ดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายแผน</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ข่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์ ๒. ปรับปรุงอาคารสถานที่และระบบสาธารณูปโภค พัฒนาสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้อัตราการเรียนรู้ และการทำงานอย่างมีความสุข ปลอดภัย</p> <p>ตัวชี้วัด ๓๒. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการใช้อาคารสถานที่ และระบบสาธารณูปโภค พัฒนาสภาพแวดล้อมและ ภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการเรียนและการทำงานอย่างมี ความสุข ปลอดภัย</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๔.๐๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๔.๕๐</p>	<p>๑. จัดทำแผนการดำเนินงานและแบบสำรวจ ความพึงพอใจของครู อาจารย์ บุคลากร และ ผู้เรียน ที่มีต่อสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ และ การใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และห้องทำงาน ของหน่วยงานในสังกัดสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๒. สำรวจความพึงพอใจของครู อาจารย์ บุคลากรและผู้เรียน ที่มีต่อสภาพแวดล้อมและ ภูมิทัศน์ และการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และห้องทำงาน ของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๒.๑ ช่วงเวลาในการสำรวจ ระหว่างเดือน มกราคม ๒๕๖๓ - เดือนมีนาคม ๒๕๖๓</p> <p>๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย - ครู อาจารย์ บุคลากร สังกัด คณะ/ วิทยาลัย แห่งละ ๓๐ คน รวม ๕๕๐ คน - บุคลากร สังกัด สำนักงานอธิการบดี จำนวน ๓๐ คน</p>	<p>การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล</p> <p>การติดตาม ๑. สถาบันฯ กำหนดปฏิบัติหน้าที่การดำเนินการและแนวทางการสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้อาคารฯ ส่งให้หน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ๒. ติดตามแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้อาคาร สถานที่และระบบสาธารณูปโภค พัฒนาสภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการเรียนและการทำงานอย่างมี ความสุข ปลอดภัย ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีละ ๑ ครั้ง (ภายในเดือนพฤษภาคม)</p> <p>๓. สรุปและรายงานผลการสำรวจความพึงพอใจ ต่อการใช้อาคารสถานที่และระบบสาธารณูปโภค พัฒนา สภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ที่เอื้อต่อการเรียนและการ ทำงานอย่างมีความสุข ปลอดภัย ของสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ (ภายในเดือนมิถุนายน)</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล คะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๔.๐๐ โดยกำหนดเกณฑ์คะแนน (ค่าเฉลี่ย) ดังนี้ ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ - ๕.๐๐ = พึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๕๙ = พึงพอใจมาก</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตศิลป์ ดริยางคศิลป์ ขางศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่มาตรฐานชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียน นักศึกษา ในสังกัด คณะ/วิทยาลัย แห่งละ ๔๐ คน รวม ๗๒๐ คน - นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ๓๐ คน <p>๓. รายงานผลการสำรวจความพึงพอใจของครู อาจารย์ บุคลากรและผู้เรียน ที่มีต่อสภาพแวดล้อม และภูมิทัศน์ และการใช้อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และห้องทำงาน ของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>๔. นำผลการสำรวจและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาพัฒนาอาคารสถานที่ ระบบสาธารณูปโภค สภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์</p>	<p>การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๙ = พึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๙ = พึงพอใจน้อย ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๙ = พึงพอใจน้อยที่สุด</p>	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตกรรม ศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และจัดการข้อมูลองค์ความรู้ เผยแพร่สู่ประชาชน</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๓๓. ร้อยละของการพัฒนาปรับปรุงระบบสารสนเทศ ตามแผนพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> จัดทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ ถ่ายทอดแผนพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ ลงสู่หน่วยงาน ในสังกัด ดำเนินการตามแผนพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ ติดตามรายงานผลการดำเนินงาน ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน 	<p>การติดตาม</p> <p>ติดตามการรายงานผลการดำเนินงานความก้าวหน้าทุก สัปดาห์</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ร้อยละของการพัฒนาปรับปรุงระบบสารสนเทศตาม แผนพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐</p> <p>โดยจัดทำสื่อสารองค์ความรู้ดิจิทัล ให้บริการแบบ ออนไลน์ ผ่านระบบห้องสมุดออนไลน์ และระบบ ให้บริการสื่อ สาร องค์ความรู้ออนไลน์ของสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน ๓๙๖ สื่อ แบ่งเป็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - สื่อภาพเคลื่อนไหว (VDO) ๓๖ สื่อ (๑๘ หน่วยงาน ๆ ละ ๒ สื่อ) - สื่อการเรียนการสอน ออนไลน์ ๑๘๐ สื่อ (๑๘ หน่วยงาน ๆ ละ ๑๐ สื่อ) - สื่อ e-book หนังสือหายากสำหรับนำเข้ามาในระบบ ห้องสมุดออนไลน์ ๑๘๐ สื่อ (๑๘ หน่วยงาน ๆ ละ ๑๐ สื่อ) 	<p>รองอธิการบดีฝ่ายแผน CIO</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตกรรม ศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่มาตรฐานการศึกษาระดับสากล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัด ๓๔. ร้อยละขององค์ความรู้ (KM) ที่ได้รับการเผยแพร่ และนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐</u></p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = <u>ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐</u></p>	<p>๑. สถาบันดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการในการติดตามการนำองค์ความรู้ไปเผยแพร่ และนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>๒. คณะกรรมการกำหนดแผนงานในการติดตาม และการนำองค์ความรู้ไปเผยแพร่ และนำไปใช้</p> <p>๓. ดำเนินการตามแผนงานที่กำหนด และแจ้ง สถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๔. สถานศึกษาดำเนินการตามแผนงาน แจ้งการ ดำเนินการให้แก่ฝ่ายวิจัย ตามแผนงานที่ คณะกรรมการกำหนด</p> <p>๕. สรุปผลการดำเนินงาน</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. ติดตามผลการดำเนินงานนำองค์ความรู้ไปใช้ ประโยชน์ โดยให้สถานศึกษาจัดทำรายงาน เอกสารอ้างอิงหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำ องค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ เช่น มคอ. ๓ สื่อการเรียน การสอน ภาพถ่าย หรือสื่อวีดิทัศน์</p> <p>๒. สรุปผลการดำเนินงาน ตามแผนการดำเนินงานที่ คณะกรรมการกำหนด</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>การนำผลงานองค์ความรู้ (KM) ไปใช้ประโยชน์และมี เอกสารอ้างอิง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของผลงานองค์ ความรู้ (KM) ในเชิงปริมาณที่พัฒนา</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (หลัก) ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัย (รวม)</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ข่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์ ๔. การประกันคุณภาพการศึกษามาตรฐาน การศึกษาของชาติ</p> <p>ตัวชี้วัด ๓๕. ระดับคุณภาพของผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ไม่น้อยกว่าระดับ ๔</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับ ๕</p>	<p>๑. สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อกำหนดเป้าหมาย และแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพทุก ระดับ</p> <p>๒. สร้างความรู้ ความเข้าใจและจัดกิจกรรม ให้บุคลากรทุกระดับมีโอกาสเรียนรู้ผ่านการลงมือ ปฏิบัติ</p> <p>๓. สร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการ ประกันคุณภาพในทุกระดับ เพื่อส่งเสริมและ สนับสนุนความเหมาะสม</p> <p>๔. ส่งเสริมให้มีการนำผลการประเมินมาสู่การ พัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน</p>	<p>การติดตาม ติดตามผลการดำเนินงานทั้ง ๓ ระดับการศึกษา รอบ ๑๒ เดือน</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล วัดจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ไม่น้อยกว่าระดับ ๔</p> <p>ระดับการศึกษารายปีพื้นฐาน ระดับ ๕ = ระดับยอดเยี่ยม ระดับ ๔ = ระดับดีเลิศ ระดับ ๓ = ระดับดี ระดับ ๒ = ระดับปานกลาง ระดับ ๑ = ระดับกำลังพัฒนา</p> <p>ระดับอาชีวศึกษา ระดับ ๕ = ๔.๕๑ - ๕.๐๐ ระดับยอดเยี่ยม ระดับ ๔ = ๓.๕๑ - ๔.๕๐ ระดับดีเลิศ ระดับ ๓ = ๒.๕๑ - ๓.๕๐ ระดับดี ระดับ ๒ = ๑.๕๑ - ๒.๕๐ ปานกลาง ระดับ ๑ = ๐.๐๐ - ๑.๕๐ ต้องปรับปรุงเร่งด่วน</p> <p>ระดับอุดมศึกษา ระดับ ๕ = ๔.๕๑ - ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก ระดับ ๔ = ๓.๕๑ - ๔.๕๐ การดำเนินงานระดับดี ระดับ ๓ = ๒.๕๑ - ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้ ระดับ ๒ = ๑.๕๑ - ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง ระดับ ๑ = ๐.๐๐ - ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ / งานประกันคุณภาพการศึกษาและ กพร.</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปะ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๕. พัฒนาคูณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงาน</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๓๖. ร้อยละของบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใส</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. จัดโครงการพัฒนา เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใสในการดำเนินงานของสถาบัน</p> <p>๒. จัดทำแผนการดำเนินงานโครงการ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใสในการดำเนินงานของสถาบัน</p> <p>๓. ดำเนินโครงการตามแผนงาน</p> <p>๔. ประเมินผลการดำเนินงาน</p> <p>๕. นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่กำหนด โดยให้หน่วยงานในสังกัดฯ รายงานผลการดำเนินงาน หลังจากที่ได้ดำเนินงานเสร็จสิ้นแล้ว</p> <p>๒. ติดตามผลการประเมินของบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการที่ได้อนุญาตให้หน่วยงานในสังกัด</p> <p>๓. นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเข้าใจและนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่</p> <p>๔. สรุปผลการดำเนินงานโครงการในภาพรวมของสถาบัน</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>จำนวนบุคลากรในสังกัดเข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จากประมาณการผู้เข้าร่วมในแต่ละโครงการ และได้รับความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใส</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร/ ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตกรรมศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>ตัวชี้วัด</p> <p>๓๗. ร้อยละของผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับที่รับรู้ และร่วมรณรงค์ตามค่านิยมองค์กรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ร้อยละ ๑๐๐</p>	<p>วิธีการดำเนินงาน</p> <p>๑. มีการจัดทำแผนการขับเคลื่อนค่านิยมองค์กร</p> <p>๒. มีการดำเนินการกิจกรรมขับเคลื่อนค่านิยมองค์กรตามแผนดำเนินงานที่กำหนด</p> <p>๑) มีการให้สื่อค่านิยมองค์กรสัปดาห์ละ ๑ วัน</p> <p>๒) จัดทำวีดิทัศน์ประชาสัมพันธ์ค่านิยมองค์กร</p> <p>๓) จัดแข่งขันประกวดผลงานที่สอดคล้องกับค่านิยมองค์กร</p> <p>๓. มีการประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมค่านิยมองค์กรต่าง ๆ</p>	<p>การติดตาม</p> <p>ติดตามผลแบบประเมินการรับรู้การเข้าร่วมกิจกรรมของผู้บริหารและบุคลากร</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>ผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับที่รับรู้และร่วมรณรงค์ตามค่านิยมองค์กร ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ร้อยละ ๑๐๐</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร / ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำของชาติด้านนวัตกรรมศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปิน ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/ตัวชี้วัด	วิธีการดำเนินงาน	การติดตามและเกณฑ์การประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ/หมายเหตุ
<p>กลยุทธ์</p> <p>๖. พัฒนาการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ ศิลปิน ช่างศิลป์ และ ทัศนศิลป์ในระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>๓๘. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๓ = ไม่น้อยกว่า ๔๐ แห่ง</p> <p>ค่าเป้าหมาย ปี ๖๔ = ไม่น้อยกว่า ๔๖ แห่ง</p>	<p>๑. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดทำแผนเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันฯ ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ</p> <p>๒. ดำเนินการแจ้งการดำเนินงานให้หน่วยงานในสังกัดทราบเพื่อให้หน่วยงานที่ความร่วมมือกับหน่วยงานหรือสถาบันอื่นๆ ตามแผนที่กำหนดไว้ โดย</p> <p>๒.๑ ระดับชาติ เครือข่ายความร่วมมือ ๓๘ แห่ง (หน่วยงานละ ๒ x ๑๙ หน่วยงาน = ๓๘ แห่ง)</p> <p>๒.๒ ระดับนานาชาติ เครือข่ายความร่วมมือ ๔ แห่ง</p> <p>๓. ให้แต่ละหน่วยงาน รายงานไตรมาสละ ๑ ครั้ง</p> <p>๔. ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมร่วมกับงานวิเทศสัมพันธ์ ประเมินผล สรุป และวางแผนพัฒนาที่กำหนด มาตรการ/นโยบายให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ของ สถาบันฯ ในแต่ละปีการศึกษา</p>	<p>การติดตาม</p> <p>๑. ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม / งานวิเทศสัมพันธ์จัดทำ แบบฟอร์มการกำกับและติดตาม</p> <p>๒. หน่วยงานในสังกัดรายงาน</p> <p>๒.๑ แผนเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันฯ ทั้งใน ระดับชาติ และนานาชาติ</p> <p>๒.๒ ผลการดำเนินงานตามระยะเวลาที่กำหนด ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง</p> <p>เกณฑ์การประเมินผล</p> <p>จำนวนเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันฯ ทั้งใน ระดับชาติและนานาชาติ ไม่น้อยกว่า ๔๐ แห่ง</p>	<p>รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (หลัก) ร่วมกับ ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม และงานวิเทศสัมพันธ์</p>

ภาคผนวก ง

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผน
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำสั่งสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ที่ ๒๐ / ๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

โดยที่เป็นการสมควรให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อพิจารณากลับกรองกระบวนการพัฒนาแผนสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปี ให้สอดคล้องกับนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และติดตาม รายงานผลการดำเนินงานตามกระบวนการพัฒนาแผนดังกล่าวสำหรับใช้ประกอบภาควางนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑) และ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ จึงแต่งตั้งบุคคลเป็นคณะกรรมการกลั่นกรองกระบวนการพัฒนาแผน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายโอภาส เขียววิชัย	รองประธานอนุกรรมการ
๓. นายจักรพรรดิ วัฒนา	รองประธานอนุกรรมการ
๔. นางสาวสุทธาสินี วัชรบูล	รองประธานอนุกรรมการ
๕. นายกำพล วันทา	รองประธานอนุกรรมการ
๖. รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	อนุกรรมการ
๗. ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	อนุกรรมการ
๘. ผู้อำนวยการกองกลาง	อนุกรรมการ
๙. ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา	อนุกรรมการ
๑๐. นายสุรินทร์ วิไลนำโชคชัย	อนุกรรมการ
๑๑. หัวหน้าฝ่ายประสิทธิภาพองค์กร กองนโยบายและแผน	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๓. หัวหน้าฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์ กองนโยบายและแผน	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. นักวิเคราะห์นโยบายและแผนที่อธิการบดี	ผู้ช่วยเลขานุการ
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มอบหมาย จำนวนไม่เกิน ๒ คน

มีหน้าที่รับนโยบายจากสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อกำกับดูแลและดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หรือตามที่สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มอบหมายในด้านต่างๆ ดังนี้

๑. กลั่นกรองแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

/๒. กลั่นกรอง...

๒. กลั่นกรองกระบวนการแปลงแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นแผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปี

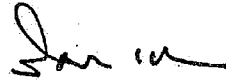
๓. ติดตาม รายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ไม่น้อยกว่าปีละ ๒ ครั้ง เพื่อประกอบการวางนโยบายของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๔. ติดตาม รายงานผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปีในรูปแบบของรายงานประจำปีต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คณะผู้จัดทำและคณะทำงาน
แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
(ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓)

ที่ปรึกษา

๑. นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์
(อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)
๒. รองศาสตราจารย์สหัสวัฒน์ ปลื้มปรีชา
(รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุลชาติ อรัณยะนาค
(รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวีณา เอี่ยมยี่สุน
(รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)
๕. นายจิรพจน์ จึงบรรเจิดศักดิ์
(รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูริ วงศ์วิเชียร
(ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)
๗. นางสาวสาริตา ประทีปช่วง
(ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)

คณะทำงาน

๑. นายอำนาจ นวลอนงค์
(รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)	ประธานคณะทำงาน
๒. นายวัชรินทร์ อ่าวสินธุ์ศิริ
(ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน)	คณะทำงาน
๓. นายวิชิต เพ็ชรดี
(นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ)	คณะทำงาน
๔. นางสาวศรรัตน์ อ่อนเรียบร้อย
(นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ)	คณะทำงานและเลขานุการ
๕. นางสาวนภาพร พงษ์เพ็ญสวัสดิ์
(นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๖. นายณัฐภูมิ การมิตร์
(นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)	ผู้ช่วยเลขานุการ